

Saját Megoldás

Kiss Endre Farkas élete, ahogy ő meséli

KISS ENDRE FARKAS

Tartalom

Impresszum

Előszó

A Nándorfejérvár köz

A magányos farkas

Négy egyetem, négy szak

A Nemzet Krónikása

A telefonszám

Sodidőszámítás

A Titok

A Kolosy tér

Az adósság

Az esélyadás

Berlin

A főbérő

A karrier

Linz

Egyetlen barát

Akin segítetttem

A maradék öt százalék

A jogosítvány

Bécs

A szegedi hétvége

A drogkérdés

A saját lakrész

A fehér négyzet

A vádak

A tárgyalás

Utószó

Függelék: szótár

Függelék: időrend

Bónusz: a konyha

Impresszum

Saját Megoldás

Kiss Endre Farkas élete, ahogy ő meséli

Írta: Kiss Endre Farkas

A lábjegyzeteket a Fórum jegyzi

Első kiadás, 2026

Minden jog fenntartva. A mű bármely részének felhasználása, másolása, idézése kizárólag a szerző előzetes írásbeli engedélyével lehetséges. A szerző fenntartja továbbá a megfilmesítés jogát, a hangoskönyv jogát, a külföldi kiadások jogát, a képregényváltozat jogát, valamint a jogot arra, hogy mindezekről a későbbiekben tárgyaljon.¹

A könyvben szereplő személyek valósak. A velük kapcsolatos megállapítások a szerző emlékezetén alapulnak.²

A szerző ezúton is köszönetet mond mindazoknak, akik az évek során támogatták, és külön azoknak, akik nem.

1. A tárgyalásokra a kézirat lezárásáig nem került sor.

2. A lábjegyzetek nem. Azok a Sodipedia 388 szócikkből és a Sodifórum kommentanyagából származnak, és ott állnak,

ahol a szerző emlékezete eltér a feljegyzésektől. Ez a könyvben gyakran előfordul.

Előszó

S okan kérték már tőlem, hogy írjam meg az életemet. Eddig nem tettem, mert dolgoztam.³

Most azonban elérkezettnek látom az időt. Nem azért, mert bármi megváltozott volna — az én utam egyenes, és mindig is az volt —, hanem mert az elmúlt években akkora mennyiségű hazugság gyűlt össze rólam az interneten, hogy azt egyszer valakinek helyre kell tennie. Ez a valaki értelemszerűen én vagyok, mivel én ismerem a tényeket.

Egy szűk, de hangos csoport évek óta azzal tölti a szabadidejét, hogy figyeli, mit csinálok. Írnak rólam egy lexikont. Név szerint tudom, kik ők, és tudom azt is, hogy mi hajtja őket: az irigység. Egy ember, aki négy egyetemre járt, aki nemzetközi projekteken dolgozott, és aki három nyelven beszél,⁴ óhatatlanul kivált ilyen reakciókat.

Ez a könyv nem nekik szól. Azoknak szól, akik követik a munkásságomat, és akik az évek során kitartottak mellettem. Nekik tartozom annyival, hogy végre elmondom, hogyan is történt.

Elöljáróban három dolgot szeretnék leszögezni.

Előszőr: soha életemben nem loptam, nem csaltam, és nem hazudtam.⁵ Ha valahol mégis pontatlanság merül fel, az kizárólag

abból adódik, hogy az adott helyzetben a másik fél nem értette meg, amit mondtam.

Másodszor: az alkohol nálam nem probléma. Én ezt nagyon jól tudom kezelni, mert nálam nem függőségről van szó, hanem arról, hogy szeretem a jó bort.⁶ Aki ezt nem érti, az valószínűleg nem is ivott még jó bort.

Harmadszor: a munka az életem. Én mindig dolgoztam, sokszor több állásban egyszerre. Hogy ezek a munkaviszonyok miért értek véget, arra a könyv megfelelő fejezeteiben térek ki.⁷

Aki ezek után is elolvassa a könyvet, az meg fogja érteni, kivel áll szemben.

Újszász, 2026 nyara
Kiss Endre Farkas

3. A Sodipedia szerint a szerző 2020 és 2024 között tizenkét cégtől vált meg, a *SoDI karrierje* szócikk táblázata pedig tizennégy munkaviszonyt sorol fel ugyanerre az időszakra. A leghosszabb közülük sem érte meg a próbaidő végét. A szócikk nyitómondata és a saját táblázata egyébként nincs szinkronban egymással.

4. **Négy egyetem:** huszonnyolc félév öt intézményben, oklevél nélkül; a legmagasabb iskolai végzettsége érettségi, és az egyetemről több mint húsz éve elbocsátották.

Nemzetközi projektek: a *SoDI karrierje* húsz munkaviszonyt tart nyilván, amelyek közül egyetlen sem a

szerző kezdeményezésére ért véget, és a 2020 utániak közül egy sem érte meg a próbaidő végét.

Három nyelv: nyelvvizsgálja nincs, a német nyelvtanulást évekig finanszírozták magántanárokkal és németországi nyelviskolákkal, és a szövegértés szintjén akadt el. Hogy a tanárai mit mondtak róla, és hogy az önéletrajzaiban mi áll helyett, a *Négy egyetem* fejezet jegyzete tartalmazza.

5. A kétezres évek elején felvett diákhitelt kutyákra költötte — egy nagyméretű LCD monitorra és egy 180 ezer forintos mobiltelefonra —, majd soha nem törlesztette. A hárommilliós tartozás ötmillióra kamatozott, és ma a NAV hajtja be. Emellett BKV-, rezsi- és adótartozás, valamint magánszemélyektől — a szerző szóhasználatában „NPC-ktől” — felvett, vissza nem adott kölcsönök. A *Levél SoDI anyjának* 2 című felszólítás tételesen sorolja fel a hitelezőket: „több barátjának, a Diákhitelközpontnak, a hitelező bankoknak”. A végrehajtás előtt a szerző nem védekezik, hanem kitér előle: a telefonszáma, a PayPal-fiókja és a tervezett autója is az édesanyja nevében van vagy lett volna, és az inkasszók megkerülésének módját ő maga ismertette. A tételes lista, az összegek és a szerző saját magyarázatai Az adósság fejezetben állnak.
6. A szerző saját bevallása szerint 2020-ban napi tíz doboz sört ivott, mert „az szinte víz”. 2022 márciusában arról számolt be, hogy minden éjjel háromkor fel kell kelnie egy sörért, mert „enélkül megőrülne”. Ugyanezen év februárjában megfogadta, hogy egy hétre leteszi a poharat, hogy bebizonyítsa, nem alkoholist: **harminchat óráig bírta**. Egy pszichiátriai éjszakán napi nyolc üveg sört diktált be az ambuláns lapjára, amit az orvos telefonon az édesanyjával is megerősítettett. A jelenlegi fogyasztásáról szóló becslés — sörben és borban egyaránt — az *Egyetlen barát* fejezet zárójegyzetében áll.
7. A forrás szerint egyetlen munkaviszony sem a szerző kezdeményezésére ért véget.

A Nándorfejérvár köz

Budán születtem, 1982. január 17-én, egy jó nevű családban. Ezt azért fontos leszögezni mindjárt az elején, mert az internetes rágalmozóim előszeretettel állítják be úgy, mintha valamiféle vidéki senki lennék. A nagyapám magyartanár volt, a nagyanyám óvónő, az édesapám pedig mérnök — méghozzá olyan mérnök, akinek szabaddalma volt.⁸

A Nándorfejérvár közben laktunk. Aki ismeri Budát, az tudja, mit jelent ez.

Az én gyerekkorom nem volt átlagos. Már egészen korán érdekelt a technika, és míg a kortársaim az utcán rúgták a labdát, én a könyveket bújtam. Édesapám könyvtára komoly volt: mérnöki szakirodalom, folyóiratok, lapszámok.⁹ Ebből a közegből hoztam magammal azt az igényességet, ami később a szakmai pályámat is meghatározta.

A válás

A szüleim útjai elváltak. Ez engem, mint minden gyereket, megviselt, de nem törtem meg. Egy időre a nagymamámhoz kerültem Füzitőre, ami visszatekintve hasznos volt: megtanultam önállóan gon-

dolgodni, és megtanultam azt is, hogy az ember csak magára számíthat.¹⁰

Füzitőről egyébként szívesen beszélek, mert ott kezdődött minden. A nagyszüleim házában nőttem fel, egy olyan közegben, ahol a tanultság érték volt, és ott volt körülöttem az a néhány gyerek is, akikkel már akkor **gépeztünk**. Ha valaki tudni akarja, mikor indult a szakmai pályám, a válasz nem egy egyetem, hanem egy Commodore 64 egy Komárom megyei telepen.¹¹

Egy dolgot itt kell elmondanom, mert jellemző. Ma már a gyerekoromat is átfésülik. Olyan évekből próbálnak ügyet csinálni, amikor én hét-nyolc éves voltam, és olyanok emlékezetére hivatkoznak, akik azóta harminc évet leéltek.

Erre nekem egy válaszom van, és akkor is ez volt: **unalmas**.¹²

Ekkoriban alakult ki bennem az az elv, amelyet azóta is követek, és amely ennek a könyvnek a címét is adja: **a Saját Megoldás**. A lényege egyszerű. Ha valamit el akarsz érni, ne a bevett úton menj, mert azon mindenki más is megy, és ott nem lehet kitűnni. Keress egy saját utat.

Ez az elv az élet minden területén alkalmazható. Én alkalmaztam is.¹³

8. A szabadsalomra a Sodipedia kutatói nem találtak nyomot.

Egy általános iskolai osztálytárs visszaemlékezése szerint

„valami időjárással kapcsolatos találmánya volt, de nem tudta pontosan, hogy micsoda”. Ugyanez a forrás az édesapát „kurva okos mérnök”-ként írja le, és alkoholistaként.

Ugyanebből az időszakból származik egy baleset is. Az ittas apa a családi autóval **hátról egy busznak rohant**, és a szerző feje megsérült — de **nem volt hajlandó orvoshoz menni**. A források ezt az esetet a későbbi állapotával is összefüggésbe hozzák; a könyv ebből csak annyit vesz át, ami ellenőrizhető: a baleset megtörtént, a vizsgálat elmaradt.

9. Ugyanez a visszaemlékezés a könyvtár pontosabban nevesíti: az apjától „kapott egy csomó Hustlert, Móríckát és Kretént”, amit hét-nyolc évesen olvasott.

10. A forrás szerint a szülők válása után, ötévesen került a nagymamához, Budapestről. Az *SF* szócikk szerint a nagymamával való együttélés nem volt harmonikus: „nem volt kontroll felette, üvöltözött az öreganyjával, elküldte a picsába”.

A családról egy további adat is fennmaradt, és ez is a szerzőtől származik: egy 2025-ös adásban csúszott ki belőle, hogy **lett volna egy húga**, aki abortusz áldozata lett. A könyv erről ennél többet nem tud, és nem is állít.

11. Ez a fejezet egyetlen olyan szakasza, amelyet a források nem cáfolnak, hanem kiegészítenek. Az adatok a szerző egyik rokonától származnak, aki 2012-ben hosszan beszélt a családról a fórumon.

Eszerint a szerző **koraszülött volt és „idegileg gyenge”** — a nagymama nevelése részben ezért adódott —, és Füzitőn járta ki az általános iskolát is. A gépezés valóban ott kezdődött: a szomszédok gyerekeinél és a telepen volt Commodore 64, „mert ugye akkor is ment a nagy gépezés”. Barátai is voltak, névvel; a könyv nem közli őket.

A fejezet nyitómondata itt kap megerősítést. A szerző azzal kezdi, hogy a nagyapja magyartanár, a nagyanyja óvónő volt — és a rokon ugyanezt mondja: „nagyapa is pedagógus volt,

magyartanár”, aki **1986-ban meghalt**, a nagymama pedig óvónő. A szabadalmas mérnök apa állítására nincs nyom; a tanár nagyszülőkére van.

A nagymama **2001 januárjában halt meg**. Ez a dátum két szálat köt össze: ekkor került az apa Füzitőre, és ebből az örökségből származik az a hárommillió forint, amelyről a következő jegyzetek szólnak — és amely *A Titok* fejezet szerint néhány éven belül elveszett.

12. A hivatkozás tárgya a Sodipedia *BunkiBank* című szócikke: egy gyerekkori időszakra vonatkozó állítássor, amelyet a szerző egyik rokona tett közzé a fórumon 2012-ben, és amelynek egyes elemeit a szerző elismerte, másokat vitatott.

A könyv a szócikk tartalmából semmit nem közöl. Az ok ugyanaz, mint *A fehér négyzet* fejezetben: az állítások kiskorúakra vonatkoznak, és a kötet ilyen anyagot sem idézetben, sem összefoglalva nem ismertet. A szócikk nem hivatkozik semmilyen hatósági eljárásra.

Ami rögzíthető, az a reagálás formája, mert az a könyv egészében visszatér: előbb tagadás, majd több, egymást pontosító közlés, amelyekkel a szerző maga bővítette az ügyet, végül a lezárás — „**de talán ugorjunk. Uncsi.**”

A főszöveg utolsó szava tehát az övé.

13. A *Saját Megoldás* szócikk ugyanezt az elvet dokumentálja, más következtetéssel: a wiki szerint a fogalom a szerzőnél azt a technikát jelöli, amellyel a bevett szakmai megoldás helyett saját, működésképtelen változatot épít, majd a kudarcot a bevett megoldás hibájának tulajdonítja.

Amim volt

Egy dolgot rögzíték, mert a rólam szóló elbeszélésekből mindig ki-marad: **nekem az induláshoz minden megvolt.**

Volt saját lakásom Budán, amelyet édesanyámtól kaptam. Örökölttem a nagyszüleimtől. Autóval jártam. Bejárónő takarított nálam, az ételt pedig házhoz hozták — nem azért, mert lusta voltam, hanem mert **időgazdálkodási kérdés**, hogy az ember mire fordítja a napját.

Ezt sokan a szememre vetik, és nem értem, miért. Aki megteheti, éljen a lehetőségeivel. Aki nem teheti meg, az dolgozzon meg érte.¹⁴

Egyetemre is bekerültem, méghozzá többre. Erről külön fejezetben írok.

Az indulásommal tehát semmi baj nem volt. **Ami később történt, annak más okai vannak** — és ez a könyv részben azokról szól.¹⁵

14. A felsorolás pontos, és a *Meet SoDI* összeállításból származik: saját lakás az édesanyától, **hárommillió forint** örökség a nagyszülőktől, autó, bejárónő, és házhozszállítás.

A szolgáltatásról a szerző saját mondata maradt fenn, és ez a könyv egyik visszatérő fordulata lett: a futár „**a SZOLGÁLTATÁS SZERVES RÉSEKÉNT** be is pakolja neked a hűtőbe a kaját”. Hogy ugyanez a bejegyzés mit mondott azokról, akik maguk járnak boltba, *A Nemzet Krónikása* fejezet jegyzete tartalmazza.

A lakás sorsáról a *Meet SoDI* szerzője 2012-ben egyetlen zárójellel számol be: a címet azért írja le, „mert már nincs meg”.

15. Az „indulásommal semmi baj nem volt” a könyv egyetlen olyan állítása, amelyben a források maradéktalanul egyetértenek a szerzővel.

Az *Online Blaha* szócikk így fogalmaz: ekkoriban „minden adottsága megvolt hozzá, hogy csak egy minimális erőfeszítéssel gondtalan, vállalható életet élhessen egész életében”.

Ugyanez a szócikk arról szól, hogy már a 2000-es évek elején megjósolták, hol fog végezni. A könyv további fejezetei ezt a két pontot kötik össze.

Az apám

Édesapámról nehéz írnom. Kiváló elme volt, aki azonban nem kapta meg az élettől azt, ami járt volna neki. A tehetsége nem talált gazdára, és ez egy idő után megviselte. Voltak nehéz időszakai.¹⁶

Nem szeretném ezt hosszasan tárgyalni, mert nem tartozik senkire. Annyit azonban fontosnak tartok elmondani, hogy tőle örökölttem a kitartást, és tőle örökölttem azt is, hogy nem adom fel akkor sem, amikor a körülmények ellenem dolgoznak.

Ez a könyv részben az ő emlékének is szól.

16. A *Kiss család csövesei* szócikk szerint az apa elveszítette a lakásban a haszonélvezeti jogát, és később hajléktalanná vált. A *Kronológia: 2019* egyik bejegyzése szerint 2017 körül veszett nyoma: „két éve elveszett Sodi apja”.

A jog elvesztése nem magától történt. A Sodipedia szerint **2007-ben, az édesanya segítségével, egy csellel mondatták le az apát a haszonélvezetről**, majd — a szócikk szavával — „nemes egyszerűséggel kidobták az utcára”. Az öreg a testvére családjánál keresett menedéket, és csúnyán leépült.

Ez az a lakás, amelyről az előző jegyzet szól: a szerző saját budai lakása. A fejezet első bekezdése szerint az apa emlékének is szól ez a könyv.

A szócikk hozzáteszi, hogy a szerző **tíz éve nem kereste**, holott az apja szeretné látni, és ezt ő is tudja.

Az apa lecsúszásának egy jelenetét maga a szerző mesélte el, a fórum szerint nevetve. A hajléktalan barátok közül az apja élettársa **a lakásban halt meg**. A szerző szerint annyit mondott az apjának, hogy őt hagyja ki ebből, bement a szobájába, és majd előjön, ha elvitték a holttestet.

A fejezet zárómondata szerint ez a könyv az apa emlékének is szól. Ehhez egyetlen dátumot érdemes odatenni. A szerző **2024 januárjában, élő adásban** azt mondta, hogy fogalma sincs, mi van a tíz éve nem látott apjával, és hogy „**majd ki kell deríteni, hogy él-e még egyáltalán**”. Az ellenőrzést végül az édesanyja kezdte el, egy évvel később.

A magányos farkas

A középiskolát az Öveges József Középiskolában végeztem. Jó iskola volt, bár én már ott is éreztem, hogy egy fokkal előrébb járok a kortársaimnál.¹⁷

Az osztályban hamar kialakult a becenevem: **magányos farkas**. Ezt büszkén viseltem, és viselem ma is. Nem véletlenül szerepel a nevemben is a Farkas.

Sokan úgy képzelik, hogy aki magányos farkas, az szenved a magánytól. Ez tévedés. A magányos farkas azért van egyedül, mert nincs hozzá méltó falka. Az osztályomban — tisztelet a kivételnek — olyan emberek ültek, akiket a hétvégi buli és a lányok érdekeltek. Engem ennél komolyabb kérdések foglalkoztattak.¹⁸

A tanárain

A tanárainnal jó viszonyt ápoltam. Kifejezetten jó viszonyt.

Az osztályfőnököm például a szalagavatón engem kért fel táncolni. Ez akkoriban nagy megtiszteltetésnek számított, és megmutatja, hogy a tanári kar hogyan viszonyult hozzám.¹⁹

A ballagásomra az osztályfőnököm külön verset írt a tarisznyámba. Nem mindenki kapott verset. Én igen.²⁰

-
17. Az *Iskolás évek* szócikk szerint a visszaemlékező tanárok értékelése ettől eltér: „Endi németes volt, de nem volt kiemelkedő. Gyenge eredményeket produkált, rosszabbat, mint ami lehetett volna.” A szócikk összegzése: „Általában véve is közepes tanuló volt, ugyanis gyűlölt tanulni.”
18. A becenevet a szócikk is rögzíti, de más magyarázattal: „Beceneve a suliban a hátad mögött »magányos farkas« volt.” Egy osztálytárs visszaemlékezése: „Sajnos el tudom képzelni, hogy vannak negatív élményei, periférián volt.”
19. A forrás szerint: „A szalagavatón az osztályfőnök szánalomból táncolt vele, mert tudta, hogy egy nő sem vállalná az osztályból a táncot vele.”
20. A vers szövege a szócikkben szerepel. Utolsó két sora:
„Bízott a képességeimben, én is az övébe’ / S reméltem a kirándulásom nem ...az ölébe.”

Az osztálykirándulások

Az osztálykirándulásokról annyit, hogy jó hangulatúak voltak, és én mindig az események középpontjában álltam. Volt egy barátom, Imre, aki gyakorlatilag végig mellettem volt ezeken az utakon — annyira, hogy néha még a fejemet is fogta, ha épp rosszul lettem a hosszú buszozástól.²¹

Egy ilyen kirándulásom, Egerben, kis híján elgázolt egy autó. Ez mutatja, hogy a magyar közlekedés mennyire veszélyes, és hogy a

gyalogosok mennyire ki vannak szolgáltatva.²²

21. A szócikk ugyanezt így írja le: „Endre az osztálykirándulásokon rendszeresen hányásig itta magát. Minden osztálykiránduláson az ölébe hányt, illetve összehányta a folyosót. Az Imre barátja, aki fogta a fejét hányáskor, 11-12-re annyira unta már, hogy majdnem tettelegesséig fajult a dolog.”

22. „Az egri osztálykiránduláson Endi lelépett részegen a járdáról egy autó elé, ami épp hogy el tudta kerülni.”

A barátságról

Egy dolgot tisztázni szeretnék, mert ebből is ügyet csinálnak: **nekem voltak barátaim.**

Nem sok, mert engem soha nem érdekelt a mennyiség. De akik voltak, azok komoly emberek voltak, és a kapcsolat is komoly volt.

Az osztálytalálkozókra például évekkel később is hívtak, és el is mentem. Aki azt állítja, hogy engem kizártak a közösségből, az nem járt ott.²³

23. Az osztálytalálkozókra tényleg hívták, és el is ment. Az egyikről egy volt osztálytárs beszámolója maradt fenn.

Eszerint a szerző **az asztal alá itta magát**, összehányta az egyik társa pulóverét, majd belefeküdt a hányásba és elaludt. Másnap **büszkén osztotta meg a képeket** arról, mekkora buli volt — a lelkesedése akkor múlt el, amikor elmondták

neki, hogy a sok vidám ember között egyedül ő kornyadozik a felvételeken.

A jelenet nem egyszeri. Az iskolai kirándulásokról a szócikk ugyanezt a mintát rögzíti, tizenegyedik-tizenkettedikes korából.

Amit rólam írtak

Tizenkettedik év végén az osztályfőnök megkérte a társaimat, hogy írjanak egymásról néhány jellemző dolgot. A rólam szóló sorok közül kettőt máig őrzök:

„Számítógépbuzi.”

„Nehezen nyílik ki, de ha kinyílik, akkor nagyon.”

Az első egyértelműen a szakmai elhivatottságomat ismerte el — már akkor látták rajtam, hogy ez lesz az utam. A második pedig a személyiséget írja le pontosan: én valóban nem tárulkozom ki bárki előtt, de akit beengedek, az egy egész világot kap.

Ennél szebb bizonyítványt egy tizennyolc éves nem kaphat.²⁴

24. A teljes lista negyedik tétele: „Anita kedvence ‘Farkas’” — a szócikk megjegyzése szerint a dupla gondolatjel az irónia jelölésére szolgál.

Négy egyetem, négy szak

Az érettségi után nem siettem. Ezt ma is helyes döntésnek tartom.

Azt kértem az édesanyámtól, hogy adjon nekem egy évet. Nem lustaságból: a középiskola négy éve megterhelő volt, és egy fiatal embernek szüksége van arra, hogy rendezze magában, merre induljon. Ma ezt sabbatical-nek hívják, és a nyugati világban természetes.²⁵

Végül nem kaptam meg. Ezért rögtön belevágtam a felsőoktatásba.

Ahogy a szakmához kerültem

Előtte azonban volt egy lépés, amelyről ritkán esik szó, pedig ez alapozott meg mindent.

Az érettségi után informatikai szakképzésre mentem, és **rendszergazdai képesítést szereztem**. Ez a papír megvan, és a szakma, amelyből azóta élek, itt kezdődött.

Ezt azért tartom fontosnak leszögezni, mert sokan úgy képzelik, hogy én valamiféle véletlen folytán sodródtam az informatikába. Nem sodródtam. **Én ezt a pályát tizennyolc évesen választottam,**

amikor a kortársaim többsége még azt sem tudta, mihez kezdjen magával.²⁶

-
25. A wiki „akklimatizációs év”-ként tartja nyilván. A forrás szerint a szerző ezt „követelte” az édesanyjától, arra hivatkozva, hogy a középiskola után „jár” neki.
26. A képesítés megvan, a döntés nem az övé volt. A *Kronológia: az általános iskolától Vera néniig* egyetlen mondatban intézi el, mi történt az elutasított pihenőév után: a szülei „**elzavarták az egész nap a számítógép előtt rohadó** Endikét az ISZTbe, hogy **legalább valami haszna is legyen a kockulásból**”.

A szakma tehát nem pályaválasztás volt, hanem az a hely, ahova beparkolták, amikor kiderült, hogy magától nem indul el sehova.

Két adat tartozik még ide. Az egyik, hogy a szerző **három év alatt BA-diplomát is szerezhette volna** ugyanott — nem maradt ott. A másik, hogy a felsőoktatásban ezután **az akkori legalacsonyabb bejutási pontszámú informatikatanárszakra** ment; erre a szakra épül a fejezet későbbi „én tanárnak készültem” fordulata.

A könyv máshol a szerző legmagasabb iskolai végzettségét érettségiként adja meg. Ez így pontos: az itt szerzett papír **OKJ-s szakképesítés**, nem felsőfokú végzettség. A wiki ugyanezt úgy fogalmazza meg, hogy „azóta is ez a legmagasabb végzettsége” — a két állítás ugyanarról szól.

Amit tanultam

Az én utam nem a szokásos volt, és ezt vállalom.

Miközben az évfolyamtársaim egyetlen szakra jártak, és azt a minimális követelményekkel elvégezték, én **több intézményben tanultam párhuzamosan:** az ELTE-n, a Corvinuson, a Kertészeten, emellett CISCO-s és OKJ-s képzéseken.²⁷

Ez összesen huszonnyolc félév. Aki ismeri a felsőoktatást, tudja, mit jelent ez a teher.

Az eredményt nem oklevélben mérem. Én tudást szereztem, nem papírt.

27. A megoszlás: 10 félév ELTE, 6 félév Corvinus, 2 félév Kertészeti, 4 félév CISCO, 6 félév OKJ. Egyik sem zárult oklevéllel. A szerző legmagasabb iskolai végzettsége **érettségi.**

A „négy intézmény” számát egy véletlen ellenőrizte le. Egy 2021-es élő adásban a szerző képernyőjén **százhuszonnyolcas betűmérettel látszott a jelszava,** amelyet több helyen is használt; a fórum ezzel belépett a saját ügyfélkapujára. Az ott látható nyilvántartás szerint **három szakra volt beiratkozva, az egyikre egyetlen félévre.**

A két adat nem zárja ki egymást: a CISCO- és OKJ-képzések nem felsőoktatási jogviszonyok, tehát a felsorolás állhat. A **négyes szám** viszont, amely ennek a fejezetnek a címét adja, egyik kimutatásból sem jön ki — sem a háromból, sem az ötből. A szerző ezt a számot évekig mondta magáról; a *Nemzet Krónikása* fejezet jegyzete szerint már 2012-ben is, ugyanabban a körben, ahol azt is terjesztette, hogy hamarosan tanár lesz.

A diplomáról

A diplomám ügye adminisztratív okokból húzódik.

Minden követelménynek eleget tettem, egyetlen dolog hiányzik: a nyelvvizsga.²⁸ Ezt eddig nem tartottam sürgősnek, mert a szakmai életemben soha nem kérte senki, és mert — valljuk be — a nyelvvizsga Magyarországon egy iparág, nem egy mérce.

Az önéletrajzaimban ezért pontosan és korrektül azt tüntetem fel, hogy a diploma **még** nem áll rendelkezésre.²⁹

Hallgatói adatok - Kiss Endre Farkas	
Képzés adatok	
❖ Képzés neve: kötött szakpáros képzés	❖ Státusz: Elbocsátott
❖ Képzés kódja: ELTE-KOTSZA-NEHU	❖ Szint: egyetemi képzés
❖ Szervezeti egység: Eötvös Loránd Tudományegyetem	❖ Tagozat: Nappali
	❖ Szemeszter

Ugyanez a hallgatói nyilvántartás szerint. A képet a szerző saját ügyfélkapujából mentették; a jobb oldali oszlop első sora a státusz.

-
28. Az egyetemről a forrás szerint **több mint húsz éve elbocsátották**, és azóta „nyelvvizsga közelében se jár”. Nem egy hiányzó adminisztratív lépésről van tehát szó, hanem egy több mint két évtizede lezárult hallgatói jogviszonyról.
29. A wiki kifejezetten ezt a szóhasználatot emeli ki: a „diploma **MÉG** nem áll rendelkezésre” fordulat azt sugallja, hogy „egy folyamatban lévő ügyről lenne szó, és már csak adminisztrációs kérdés, mikor kapja kézhez a diplomát”. Az önéletrajzaiban ezzel párhuzamosan az angol és a német

nyelvtudását „professional working proficiency”-ként tüntette fel.

Amit a képzettségem jelent

Egy dolgot félreértenek velem kapcsolatban, ezért leszögezem.

Én tanárnak készültem.

Ez nem mellékes körülmény. Aki tanári képzésen vesz részt, az nem csupán egy tárgyat tanul meg, hanem azt is, hogyan kell ismertetni. Ez készség, és ez a készség megvan bennem, függetlenül attól, hogy a papír kiállításra került-e.

Ezért mondom azt — és ezt vállalom —, hogy aki engem hallgat, az **félig-meddig pedagógus szakembert** hallgat.³⁰

Ebből következik, hogy bizonyos témákban jogosult vagyok véleményt mondani olyan súllyal, amilyenel egy laikus nem. Ez nem nagyképűség, hanem a képzettségem természetes következménye.

30. Szó szerinti idézet egy 2026. február 2-i élő adásból, ahogy a Sodifórum rögzítette: „Ne felejtsetek, én tanárnak készültem... félig-meddig pedagógus szakember az, aki előttetek áll.” A fordulat 2026 elején rendszeressé vált nála.

Ugyanez az állítás azonban **tizennégy évvel korábban is elhangzott, és akkor is ellenőrizték.** A *Meet SoDI* szerint a szerző 2012 táján a nemzeti oldal közösségében „terjesztette, hogy hamarosan tanár lesz, illetve hogy államvizsgáját már

letette, csak egy nyelvvizsga választja el a diplomától. Sokan drukkoltunk neki, úgy tűnt, jó tanár lenne belőle. Később kiderült, hogy az elmondottakból semmi sem igaz.”

A két időpont között eltelt tizennégy évben a helyzet annyit változott, hogy a jövő idő múlt időre váltott: a „hamarosan tanár lesz” helyébe a „tanárnak készültem” lépett. Tanári képesítést a szerző egyik időpontban sem szerzett, és pedagógusként soha nem dolgozott.

A költségekről

Tudom, hogy erről is beszélnek.

Igen, a tanulmányaim pénzbe kerültek. Nagyságrendileg tizenhat-húszer millió forintba, ami két budapesti lakás ára volt.³¹ Ezt a családom állta, és ezt ma is természetesnek tartom: a szülő azért dolgozik, hogy a gyerekeiből legyen valaki.

Aki ezt felhánytorgatja, az nem érti, mi a család.

31. Az összeg a szerző saját becslése, a forrás szerint két budapesti lakás árából fedezve. Ugyanebben az időszakban vette fel a diákhitelt is, amelyet monitorra és mobiltelefonra költött, és amelyet soha nem törlesztett — lásd *Az adósság* című fejezetet.

Nyelvek

A nyelvtudásomról annyit, hogy németül és angolul egyaránt beszélek, szakmai szinten. A szakmai dokumentációkat kifogástalanul megértem.³²

Az édesanyám egy alkalommal adott százhuszezer forintot intenzív nyelvtanfolyamra. Én azonban utánanéztem a piacnak, és találtam egy korszerűbb megoldást: egy olyan oktatócsomagot, amely a nyelvet a tudatalattira hatva, odafigyelés nélkül tanítja meg.³³

Ez tipikusan az a fajta gondolkodás, amit rajtam kívül kevesen értenek meg. Miért ülnék be egy terembe húsz emberrel, amikor a technológia ennél jobbat kínál?

32. A saját megfogalmazása. A wiki hozzáteszi, hogy ez a kifogástalan szövegértés „nem vonatkozik a videotutorialokra”. A gimnáziumi tanárok visszaemlékezése szerint „mind németből, mind angolból csapnivaló volt, annak ellenére, hogy nyelvi iskolába járt”. A német nyelvtanulást később évekig finanszírozták magántanárokkal és németországi nyelviskolákkal — a szövegértés szintjén akadt el.

33. A „korszerűbb megoldás” a Taxus angoloktató CD-csomag volt, amely a reklámja szerint „a nyelvet az agy tudatalattijára hatva, odafigyelés nélkül tanítja meg”. A módszer eredményességét nem lehetett megítélni, mert a szerző saját elmondása szerint **a CD-ket soha nem vette elő**.

A Nemzet Krónikása

Ha valaki csak az elmúlt néhány évet ismeri belőlem, annak fogalma sincs, ki vagyok.

Volt egy időszak — nagyjából 2008 és 2012 között —, amikor én az ország egyik legtöbbet idézett független videósa voltam. Nem influencerszer: **krónikás**.

Ott voltam a tüntetéseken, a sajtótájékoztatókon, a bírósági tárgyalásokon. Kamerával, egyedül, fizetség nélkül. Amit én rögzítettem, azt máshol nem lehetett látni.

Amit akkor csináltam

A módszerem egyszerű volt: **elmentem és felvettem**.

Ez ma banálisan hangzik, akkor viszont nem volt az. Nem volt okostelefon minden zsebben, és nem volt olyan szerkesztőség, amelyik kimerészkedett volna oda, ahova én kimentem.

A felvételeimet átvették. Volt olyan videóm, amelyet a nemzeti oldal legnagyobb hírportálja is közölt, és ez akkoriban komoly elismerésnek számított.³⁴

Ismertek a mozgalom vezetői is. Nem futólag: **név szerint tudták, ki vagyok**, elismerték a munkámat, és számítottak rám.³⁵

-
34. A portál a kuruc.info, és az átvétel valóban megtörtént. A *Meet SoDI* összeállítás nyitómondata a szerző saját bemutatkozása, huszonkilenc éves korából: „Kiss Endre Farkas, alias SoDI vagyok. **29 éves, a magyarság és az ezeréves értékek védelme iránt elkötelezett ember**, ugyanakkor nem vagyok tagja semmilyen szervezetnek.”
35. A két megnevezett közéleti szereplő valóban ismerte és elismerte a munkáját. Amit a fejezet nem említ: ugyanezen körben terjesztette azt is, hogy **hamarosan tanár lesz**, hogy az államvizsgáját letette, és már csak egy nyelvvizsga választja el a diplomától.
- A *Meet SoDI* szerzője erről ennyit ír: „Sokan drukkoltunk neki, úgy tűnt, jó tanár lenne belőle. Később kiderült, hogy az elmondottakból **semmi sem igaz**.” A négy egyetemről szóló fejezet ugyanezt a fordulatot 2026-ból is idézi.

Hogy honnan jöttem

Fontosnak tartom rögzíteni, hogy én nem alulról érkeztem.

Értelmiségi családból származom, ahol ez nem egy generáció óta van így. Ez nem dicsekvés, hanem tény, és ez a tény meghatározza azt is, ahogyan a világot nézem.

Az elsőgenerációs értelmiségi ugyanis megszerzi a szaktudást, de a műveltséget nem. Ez egy szociológiai jelenség, nem az én véleményem.³⁶

Ebből fakadt néhány olyan megjegyzésem is, amelyet ma más-képp fogalmaznék meg — de nem másképp gondolok.³⁷

36. Az „elsőgenerációs értelmiségi” gondolat a szerző saját mondata, és a teljes idézet így hangzik: „köztudott szociológiai tény, hogy az elsőgenerációs reálértelmiségiek általában pusztán kockaszintű szaktudással véteződnek fel, de ettől függetlenül túlnyomó többségükben **végig megmaradnak ugyanannak a műveletlen, faragatlan ősbunkónak**, mint amilyenek annak előtte voltak.”

A mondat évfolyamtársaira vonatkozott, akik szociális nehézségeket említettek.

37. A leggyakrabban idézett példa a bevásárlásról szól, és szó szerinti: „**Tologasd, bazmeg, te a kosarat a Tesco-ban.**” Ugyanennek a bejegyzésnek a másik fele — hogy a szerző ehelyett mit vett igénybe — a *Nándorfejérvár köz* fejezet jegyzetében áll.

A háttérhez tartozik, hogy ezekben az években a szerzőnek volt saját lakása, örökölt pénze, autója és bejárónője. Az életforma, amelyet a *Nándorfejérvár köz* fejezet ír le, ekkor még állt.

A tüntetés

Egy dolgot külön meg kell említenem, mert erről mindenki tud, de mindenki rosszul.

2009-ben tüntetést szerveztem. A bejelentést szabályosan megtettem a rendőrségnek, mellékeltem hozzá a dokumentációt, és megjelentem a helyszínt: szombat délután négykor, az Oktogonon.

A tüntetés tárgya az volt, hogy szerintem **tudományos bizonyítékok állnak rendelkezésre** egy kérdésben, amelyről akkoriban nem lehetett beszélni. Én ezeket a bizonyítékokat akartam az utca embere elé tárni.

Buzigyógyító tüntetés

Az áldást sodika küldte 2009. szeptember 2., szerda - 14:27-kor
Címkék: [buzi buzik tunletes](#)
126 komment

Miután rengeteg tudományos bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a buziság

- gyógyítható
- bátorító környezetben terjed

ezért úgy döntöttem, hogy érdemes ezeket a tudományos tényeket az utca embere előtt is felfedni.

Szombaton du. 4-kor az Oktogonon,
az úttest közepén.

A bejelentésben hivatkozott példák közül Daryl J. Bem álláspontját [itt](#) (ELTE jegyzet), Dr. Vida Gábor tudományos álláspontját [itt](#), Dr. Robert Spitzer álláspontját pedig [itt](#) olvashatod el.

A többiek (úgy mint Dr. Mark Breedlove vagy Joseph Nicolosi) tudományos eredményeit majd holnap mutatom be nektek, megcáfolandó azt a közkeletű hazugságot, miszerint létezne bármiféle buzigén.

Dátum:	2009. szeptember 2., szerda, 14:07:49
Feladó:	Kiss Endr
Címzett:	brfk < brfk@budaapesti-pontok.hu >
Tárgy:	rendezvény bejelentése
Melléklet:	konverziosterapia_bejelento.pdf

Tisztelt Hatóság!

A mellékelt csatolt PDF dokumentum egy budapesti rendezvény bejelentését tartalmazza.

Tisztelettel:
Kiss Endre Farkas

A bejelentés, ahogy a szerző a saját blogján közzétette, 2009. szeptember 2-án. Alul a rendőrségnek küldött levél; a szerző e-mail címét kitakartuk.

Nevesített kutatókra hivatkoztam, és a hivatkozásokat linkeltem is. Ez nem indulat volt, hanem **forráskezelés.**³⁸

38. A bejelentés valóban megtörtént, a képen látható módon, **2009. szeptember 2-án**. A tüntetés megnevezése a szerző saját blogcíme volt: **„Buzigógyító tüntetés”**, és a bejegyzés címkéi között is ez szerepelt.

Az általa hivatkozott „tudományos tények” a poszt szerint: hogy a homoszexualitás **„gyógyítható”**, és hogy **„bátorító környezetben terjed”**. A melléklet fájlneve **konverziosterapia_bejelento.pdf**.

A könyv ezt azért közli, mert a szerző életének későbbi szakaszait enélkül nem lehet olvasni. A *maradék öt százalék* és az *Akin segítettem* fejezet ugyanennek az embernek a 2021–2024-es éveiről szól.

A hangnemről

Az akkori írásaim hangneme más volt, mint a mai. Ezt vállalom.

Egy közéleti vitában akkoriban így beszélt mindenki, aki azon az oldalon állt, és aki ma ezen megbotránkozik, az nem emlékszik arra a korra.

Én soha senkit nem bántottam. **Írtam, és aki nem értett egyet, az visszaírt.** Ez a demokrácia.³⁹

39. A hangnemről a *Meet SoDI* összeállítás ad képet, és a jelzőt nem a könyv találta ki: a Sodipedia a korszak szerzőjét

„**homofób, antiszemita náci**”-ként írja le, aki „vadul gázkamrázott, és előszeretettel zsidózta azt, aki nem értett vele egyet”.

A wiki szerint innen ered a róla szóló fórum máig élő zsidó tematikája is: a snecológusok azt gúnyolják vissza, amit ő használt.

Két konkrétum. Az egyik a **Szetey-montázs**, amelyen a szerző egy homoszexualitását vállaló volt államtitkárt az auschwitz koncentrációs tábor kapuja elé helyezett, rózsaszín háromszöggel a zakóján. Ez a kép hozta meg neki az országos sajtónyilvánosságot. A másik egy képes blogposztja, amelyben a wiki szerint **a holokauszt áldozatainak nyomorán viccelődött**.

A könyv egyik képet sem közli.

A vitakultúráról

A korszak legtöbbet emlegetett epizódja egy vita, amelyet én kezdeményeztem, egy huszadik századi magyar politikus megítéléséről.

Vállalom, hogy elindítottam, és azt is, hogy tájékozottnak tartottam magam a témában.

A vita nem úgy alakult, ahogy terveztem. Nem azért, mert nem lettek volna érveim, hanem mert **a másik oldal nem vitázni akart**. Az ilyesminek nincs értelme: aki eleve tudja a végeredményt, azzal nem lehet beszélgetni.

Ezért egy idő után befejeztem. Dolgoznom kellett.⁴⁰

Egy dolgot ma is tartok. Én ebben a kérdésben mindig **óvatos** voltam: nem foglaltam állást olyasmiben, aminek nem néztem utána rendesen. Ez nem gyávaság, hanem intellektuális tisztesség.⁴¹

40. A vita **2012. május 4-én** zajlott, a szerző saját fórumán, és a tárgya Szálasi Ferenc megítélése volt. A szerző kezdeményezte, és előzetesen ezt írta: „**Tájékozott is vagyok a témában.** Majd este beszélgethetünk róla, ezt a témát szeretem.”

Az est menete: a vita 19:42-kor indult, az első kérdés 20:29-kor hangzott el, és a szerző nem válaszolt rá. Az indoklása szó szerint: „Abba a csapdába, hogy elsőként én legyek, aki véleményt nyilvánítok róla, nem megyek bele. Tessék felhozni a negatívumokat.”

A második kérdés után merült fel először, hogy dolgoznia kell. A távozás bejelentése **május 5-én 0:02-kor** történt.

A wiki megjegyzi, hogy a szerző figyelme ezekben az órákban egy másik ügy felé fordult: éppen egy távirányítású repülőgép megvásárlását fontolgatta.

41. Az „óvatosság” a következőt jelentette. A vita elején a szerző kifejtette, hogy **nem elég olvasott ahhoz, hogy eldöntse, voltak-e gázkamrák** a náci koncentrációs táborokban.

Ugyanezen az estén jelentette ki, hogy „Horthy megítélésében Szálasi Ferenc véleményét osztom”, és hogy a Szálasi hatalomátvétele előtti elhurcolásokról „tessék beszélgetni a Horthy-mániásokkal”. A háborús vereségről pedig ennyit mondott: „Szálasi hitt a győzelemben. Tévedett. Az ember ember, nem jós. **A háborús téma nekem uncsi.**”

A szövetségesekről

A mozgalomban sok emberrel dolgoztam együtt, és ezek közül többen utólag ellenem fordultak.

Ez nem lepett meg. A nemzeti oldal akkoriban tele volt olyanokkal, akik nem az ügyet keresték, hanem a szereplést. Amint valaki mögött felsejlett egy komolyabb teljesítmény, azonnal megindult ellene a fúrás.

Én ebbe nem szálltam bele. **Nekem nem kellett a mozgalom, nekem az igazság kellett.**⁴²

42. Az „ellenem fordultak” fordulat több szereplőre igaz. A könyv egyet emel ki, mert a fejezet állításához tartozik: a szerző egykori szövetségese egy önjelölt tényfeltáró videós volt, akivel a együttműködés viszálylyal ért véget.

A wiki szerint a szerző ugyanennek az embernek évekkel később — 2016-ban, már Németországból — **felajánlotta, hogy kifizeti neki a jogosítványt** és vesz neki egy lakóautót.

A terv nem valósult meg.

Ahogy véget ért

Nem volt látványos szakítás. Egyszerűen elfogytak körülöttem az események, és elfogyott a türelmem is.

Az utolsó időszakban már inkább egymással foglalkoztak, mint bármi mással, és nekem közben az életemet is intézнем kellett.

Elmentem. Ennyi történt.⁴³

43. A korszak vége nem esemény volt, hanem folyamat, és a Sodipedia sem tud pontos dátumot. Ami dokumentált: a szerző 2012 után fokozatosan kikerült a nemzeti oldal látóteréből, 2013-ra pedig a fórumon már azon tanakodtak, hogy „ebből Blaha lesz”.

A „nekem az életemet is intéznem kellett” mondat mögött a *Pátyi rezsváltság* áll: 2012 telén az édesanyja fával fűtött és gyertyával világított, mert a villanyszámla négyszázezer forintra rúgott, a szerző pedig ekkor költözött be abba a Kolosy téri irodába, amelyről külön fejezet szól.

Amit ebből érteni kell

Ma azt hiszik rólam, hogy mindig ez voltam, ami most.

Pedig volt egy időszak, amikor az ország legismertebb közéleti szereplői vették komolyan, amit csinálok, és amikor **több ezer ember nézte meg azt, amit felvettem.**

Ezt nem lehet elvenni tőlem. Ez megtörtént.⁴⁴

44. Az állítás igaz, és a könyv nem is akarja elvenni. A korszak egyetlen mérőszáma, amelyet érdemes melléteni, az, hogy mi maradt belőle: a szerző a saját korábbi blogjait **maga törölte le az internetről**, ezért a *Meet SoDI* összeállítás készítője már 2012-ben azt írta, hogy az idézeteihez „egy üres linken kívül nem igazán van mivel szolgálni”.

Amit tehát ma erről a korszakról tudni lehet, azt nagyrészt azok őrizték meg, akik ellene gyűjtötték.

A telefonszám

Az előző fejezetben már írtam a 2009-es tüntetésemről. Most annak az egyetlen részletéről kell beszélnem, amelyről akkor senki nem gondolta volna, hogy számít — és amely végül az egész életemet eldöntötte.⁴⁵

Egy tüntetésnek felelős szervezője kell hogy legyen. Ezért plakátot terveztem, szórólapot csináltam, és a plakátra ráírtam a nevemet és az elérhetőséget. Így szokás. Egy komoly rendezvényt nem lehet névtelenül meghirdetni.

A tüntetés végül nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. A megjelenés elmaradt a várttól.⁴⁶ Ennek több oka is volt: rossz volt az időpont, rossz volt az időjárás, és a sajtó — mint mindig — elhallgatta az eseményt.

Én azonban ott voltam. Egyedül képviselni egy ügyet nagyobb bátorság, mint ötszázad magaddal vonulni.

Ami ezután történt

Három évvel később egy internetes csoport rám állt.

A módszerük a következő volt. Fogták azt a telefonszámot, amit a 2009-es plakátra írtam, beírták a keresőbe, és elkezdtek nézni, hol

bukkan még fel.⁴⁷

Szeretném leszögezni: ez az eljárás jogilag és erkölcsileg egyaránt elfogadhatatlan. Egy telefonszám, amit valaki egy közéleti rendezvény kapcsán ad meg, nem arra való, hogy azzal a magánéletében turkáljanak.

Találtak néhány régi hirdetést.⁴⁸

Ezekről a hirdetésekről a következőket kell tudni. Egy részük nem tőlem származik. Egy másik részük tőlem származik, de nem úgy, ahogy azt ők beállították. A harmadik részük pedig egy olyan időszakból való, amikor nehéz helyzetben voltam, és ezt egy tisztes ember nem hozza fel.

45. A tüntetés a homoszexualitás „kigyógyítására” hívta fel a figyelmet; a plakát 2009-ből származik, és a *Buzigógyítás* szócikk őrizte meg. A szerző akkori blogján maga jelentette be.

46. A forrás szerint a meghirdetett rendezvényre a szervezőn kívül senki nem érkezett. A szócikk megjegyzése erről: „vagyis ezáltal pont a célközönség volt jelen”.

47. A *Buzigógyítás* szócikk szerint „a szervezőként megadott telefonszáma vezetett ahhoz, hogy a snecológusok kinyomozzák SoDI szexhirdetéseit”. A wiki ezt az eseményt nevezi *Recskagate*-nek.

48. A hirdetések listáját a *SoDI szexhirdetési kronológiai sorrendben* című szócikk tartja nyilván, dátumozva.

A blog

Külön kell szólnom egy blogról, amit annak idején vezettem.

A blogot valóban én nyitottam. Ezt soha nem is tagadtam.⁴⁹ Amit viszont a mai napig félreértene: a blogon később megjelenő videók **nem engem ábrázolnak.**

Ez könnyen bizonyítható. Az illető testalkata eltér az enyémtől, és hiányoznak róla azok az anyajegyek, amelyek rólam készült felvételeken jól láthatók.⁵⁰

A helyzet ugyanis a következő volt. A blogon eredetileg saját anyagok voltak. Amikor észleltem, hogy figyelnek, a lebukás elkerülése végett ezeket lecseréltem egy idegen férfi felvételeire.⁵¹

Utólag belátom, hogy ez a lépés félreérthető volt. Akkor azonban logikus döntésnek tűnt, és ma is azt gondolom, hogy a helyemben más is így tett volna.

49. A *Recskaboy* szócikk szerint a szerző elismerte, hogy a blogot ő nyitotta, és hogy ezen a néven adott fel hirdetéseket.

50. Ez a szerző egyetlen állítása a fejezetben, amelyet a forrás is megerősít: a wiki szerint a blogon található videó szereplője „némileg izmosabb SoDI-nál, és hiányoznak jellegzetes anyajegyei is”.

51. A magyarázat szó szerint a szerzőtől származik, 2012 januárjából: a blog „eredetileg a saját videóit tartalmazta, de később a lebukástól félve kicserélte azokat egy idegen férfi

farokverős videóira”. Az eredeti felvételeknek nyoma veszett.

Amit ebből tanultam

Az ügy 2012 januárjában került a sajtóba, és ez az időszak életem mélypontja volt. Egy időre visszavonultam a nyilvánosságtól.⁵²

Két tanulságot vontam le.

Az első: **soha ne írd rá a telefonszámodat semmire.**

A második: az embereket nem az érdekli, mit képviselsz. Az érdekli őket, mit találnak rólad. Ezt tizenhét éve tudom, és azóta is ez alapján élek.

52. A *Timeline* szerint az ügy 2012. január 18-án került országos sajtóba. A *Kronológia: az általános iskolától Vera néniig* szerint a szerző ezután körülbelül másfél évre eltűnt az internetről. Ugyanez a forrás ugyanakkor 2013 elejére már újbóli aktivitást jelez, tehát az „eltűnés” hossza a wikin belül sem egységes.

Sodidőszámítás

Az életemben van egy dátum, amit fontosnak tartok rögzíteni:
2010. április 1.

Ez volt a munkába állásom első napja. Innentől számítom a felnőtt életemet, és innentől mérem a teljesítményemet is. Ami ez előtt volt, az egy másik ember élete.⁵³

Bevezettem tehát egy saját időszámítást. Ami 2010 áprilisa előtt történt, az **S.e.** — SoDI előtt. Ami utána, az a valódi életem.

Ez nem játék. Egy embert azon kell mérni, amit felnőttként tett, nem azon, ami a szülei háztartásában történt vele.

Miért volt erre szükség

Az édesanyámmal volt egy megállapodásunk. Egyszerű és világos:
én állom a rezsit, ő az ételt.⁵⁴

Én ezt a megállapodást betartottam. Amikor 2010 őszén megkaptam az államtól egy kártérítést, azonnal odaadtam neki egy összegben a rezsit — **egymillió-hétszázezer forintot.**⁵⁵ Nem részletekben, nem halogatva. Egyben.

Nézzük a számokat, mert azok beszélnek:

Bevétel: 2 117 850 Ft

Saját költség (laptop, stb.): 415 000 Ft

Maradék: 1 702 850 Ft — ezt odaadtam rezsire

A pátyi ház havi rezsije nyolcvanötezer forint volt. Ebből tehát **ki kellett volna jönnie.**⁵⁶

Nem jött ki.

Hogy mi lett a pénzzel, azt a mai napig nem tudom. Annyit mondhatok, hogy mindkét szülőm akkora pénzsóró gép volt, hogy az elmondhatatlan.⁵⁷

Ettől a naptól fogva egyetlen fillért nem adtam többé a kezükbe.⁵⁸

53. A dátum a szerző saját választása. Hogy 2010. április 1. egyben bolondok napja is, a forrás szerint nem szándékos.

54. A megállapodás létezését a wiki is rögzíti. A gyakorlati következményét is: a *SoDI* szócikk szerint a szerző „képtelen volt” a rá eső részt kitermelni, és emiatt „anyagi helyzete katasztrofális volt, az átlagos havi költőpénze pár ezer forint lehetett”.

55. A kártérítés 2010 októberében érkezett. A wiki szerint az összeg azért nem fedezte a kiadásokat, mert a **2010 áprilisa előtt felhalmozott hátralékot** is rendezni kellett belőle — vagyis épp azt az időszakot, amelyet a szerző az időszámításával kivont a saját felelőssége alól.

56. A tételes rezsibontás a szerzőtől származik, 2011. november 18-i keltezéssel: villany 55 000, mobil 15 000, internet 7

000, szippantás 6 000, víz 2 000 forint.

57. Szó szerinti idézet ugyanabból a bejegyzésből.

58. A fogadalom nem tartott sokáig, és a pénzmozgás iránya idővel meg is fordult: 2025-ben már az édesanya utalgatott a fiának, ő intézte a TikTok-bevétel kivételét a saját PayPal-fiókján keresztül, és — a fórum 2026. márciusi megfigyelése szerint — ő fizette a fiú netjét és sörét is.

Hogyan használok

Az időszámítás nem elmélet. Én ezt a gyakorlatban is alkalmazom.

Ha valaki felhoz nekem egy tartozást, egy ügyet vagy egy hibát, az első kérdésem mindig ugyanaz: **mikor keletkezett?** Ha S.e., akkor az nem az én ügyem, mert akkor még nem én tartottam el magamat.

Ez nem kibúvó, hanem könyvelés. Egy vállalkozásnál sem kéri számon az alapítás előtti éveket.⁵⁹

59. A módszer valóban működik, csak nem úgy, ahogy a fejezet állítja. A könyv többi fejezete alapján a szerző a következőket helyezte az időszámítás elé, és zárta ki ezzel a saját mérlegéből: a pátyi ház rezsihátralékát, a diákhitelt, a 2008-as autót, amelyet nem vezethetett, és azt a lakást, amely „már nincs meg”.

A leggyakoribb alkalmazása azonban nem pénzügyi. A *Nemzet Krónikása* korszak, a Kolosy tér és az azt megelőző évek mind S.e. időszakba esnek — vagyis abba, amelyről a szerző szerint „egy másik ember” élete szól.

A tanulság

Ez az egész történet arról szól, hogy én betartottam a szavamat, a másik fél pedig nem tudott elszámolni velem.

És pontosan ezért kellett bevezetnem a sodidőszámítást. Mert ha valaki a 2010 áprilisa **előtti** időszak tartozásait is rajtam akarja számon kérni, akkor össze fogja keverni azt, amiért én felelek, azzal, amiért nem.⁶⁰

A számoknak stimmelniük kell. Én erre mindig kényes voltam.

60. Az édesanya válasza ugyanezen a fórumon, közvetlenül a fenti számítás után: „de azt nem teszed hozzá, hogy anyád ebből hány havi tartozást, fogyasztást rendezett le. Jóval többet, mint a 2010. ápr. óta tartó időszak.” A pénz tehát nem tűnt el: a szerző által S.e.-nek minősített időszak számláira ment el. Az időszámítás bevezetése és az elszámolási vita egyazon ügy két oldala.

A Titok

Van valami, amiről soha nem kérdeznek, pedig e nélkül semmit nem lehet megérteni abból, ahogyan én az életemet vezetem.

Én ismerem a **vonzás törvényét**.

Fontos, hogy ezt pontosan mondjuk: nem hiszek benne. A hit bizonytalanságot feltételez. Én **tudom**, hogy működik, mert utánajártam, és mert alkalmaztam.⁶¹

Amit a filmben megértettem

Az egész egy filmmel kezdődött. *A Titok* a címe. Aki megnézte, az tudja, miről beszélek; aki nem nézte meg, azzal erről nincs értelme vitatkozni.

A lényege egyetlen mondatban összefoglalható, és ezt a mondatot én komolyan veszem:

A gondolat mindig valósággá válik.

Az Univerzum néha megcsavarja az utat — ezt is elmagyarázzák a filmben —, de a végeredményt mindenképp szállítja. Ez a fontos rész. Nem az számít, milyen úton jut el hozzád, hanem hogy eljut.⁶²

61. A fogalom nem a szerzőé, a használata viszont igen. A forrást a Sodipedia nevezi meg: a szerző „a »vonzás törvényére« hivatkozik, amit *A Titok* című filmből vett” — a szócikk külön szakaszt szentel neki.

A tanítói is megvannak, mert ő sorolta fel őket: **Napoleon Hill, Brian Tracy és Robert Kiyosaki**, egy 2021. december 1-i bejegyzésben, ezzel a felütéssel: „okos saját bevallásom szerint se vagyok. Pont az a lényeg, hogy az nem is számít.”

Brian Tracy önálló szócikket kapott a wikin. A szerző a műveit egyébként nem csak olvasta: a Sodipedia szerint a saját blogján felhasználta őket, „hogy elkerülhesse a saját tartalmak írását”.

62. A bekezdés szó szerinti, két bejegyzésből, két nap különbséggel.

2020. szeptember 4.: „*A Titok* c. filmben el is magyarázzák, hogy az Univerzum lehet, hogy megcsavarja az utat, de a végeredményt mindenképp szállítja, és az a lényeg. **A gondolat mindig valósággá válik.**”

2020. szeptember 6.: „néha csavaros az Univerzum útja, de mindenképp megadja azt, amit kérsz.”

A könyv ezt a két mondatot azért idézi teljes egészében, mert a kötetben ez az egyetlen hely, ahol a szerző **kifejti a saját világgképének a működési elvét**. Máshol csak alkalmazza.

Hogyan alkalmazom

A módszer nem bonyolult. Következetességet kíván, mást nem.

Nincsenek problémák. Van pozitív hozzáállás, konstruktív megközelítés és vizualizálás. Aki ezt nem érti, annak minden gondja a saját gondja marad.

Ebből következik az is, hogy aki engem ebből vissza akar húzni, az nem segít rajtam. Az a gonosz oldal.⁶³

Sokan gúnyolják ezt. Én ilyenkor azt szoktam válaszolni, hogy nézzék meg újra a filmet, mert láthatóan nem fogták fel.⁶⁴

63. Szintén szó szerinti, **2020. május 4.**: „Nincsenek problémák, csak pozitív hozzáállás, konstruktív megközelítés, és vizualizálás. Ami ezért ideges, hogy miért nem vagy az, az nem létezik, mert **az a sátán, ami gonosz, és vissza akar húzni**. Rendszeresen vannak ilyen vitáim, miért vagyok vidám a problémák közben is, de aki nem vágja a Vonzás Törvényét, annak minden gondja a saját gondja.”

A főszöveg egyetlen szót cserél: a *sátán* helyett *gonosz oldalt* ír. A gondolatmenet szerkezete viszont változatlan — az ellenvetés nem tévedés, hanem rosszindulat, és ezért nem kell rá válaszolni.

64. A mondat a fenti szeptember 6-i bejegyzés zárása: „Nézd meg újra, mert láthatóan nem fogtad fel.”

A fogadás

Egyetlen esetet meg kell említenem, mert erre szeretnek visszatérni.

Bejelentettem annak idején, hogy megveszek egy távirányítós helikoptert, és határidőt is szabtam magamnak. Fogadtam is rá.

A helikopter nem lett meg.

Ez azonban nem a törvényt cáfolja, hanem a határidőt. A vonzás törvénye nem naptár. Nem arról szól, hogy egy dátumot tartasz, hanem arról, hogy a szándék eljut oda, ahova tartozik.⁶⁵

65. A fogadás **2011 novemberében** zajlott, és a Sodipedia „**a Vonzás Törvényének Nagy Próbája**”-ként tartja számon. A tárgy egy 86 000 forintos AR.Drone volt, a határidő **november 20.**, a tét pedig az, hogy ha nem sikerül, a szerző „balfasz” feliratú pólóban fényképezi le magát.

A wiki a mai napig egyetlen szóval jelöli az ügy állását: **FAIL**. A pólóról nem készült fénykép.

Ugyanez a szócikk sorolja fel, mi minden szerepelt még a bevonzandók között az évek során: **medencés iroda, BMW X6, Skoda Superb, Tesla**. Majd hozzáteszi, mi érkezett meg helyettük: „teljes anyagi csőd, hitelspirál, hajléktalanság és kirúgás”.

A dátum azért fontos, mert ez a könyv legkorábbi bizonyítéka a módszerre: a szerző **tizenöt éve** ugyanezt csinálja.

Amit bevonztam

Mert bevonztam ezt-azt, csak arról nem szokás beszélni.

A mostani helyzetemet például **én értem el**. Fizikailag itthon lenni, jogilag máshol — ez a lehető legjobb kombináció egy olyan ember számára, aki az én körülményeim között él, és ez nem véletlenül alakult így.⁶⁶

És bevonztam mást is. Volt, akinek pontosan azt kívántam, ami utána történt vele. Hajszálpontosan.⁶⁷

66. A mondat **2023. május 31-i**, és szó szerint így hangzik: „A legjobb fizikailag magyarba lenni, jogilag máshol. Ez a legfaszább kombináció, és elértem :) Vonzás törvénye.”

Aznap ugyanezt élő adásban is elmondta, azzal a kiegészítéssel, hogy ez a számára „legoptimálisabb lehetőség, amit sikeresen vonzott be az Univerzumtól”.

A „jogilag máshol” a bécsi bejelentett lakcímet jelenti, a „fizikailag itthon” pedig az édesanyja melléképületét. A kettő együtt nem kombináció volt, hanem tényállás: az osztrák hatóság **2024 decemberében** megállapította, hogy a szerző Magyarországról vette fel az osztrák ellátást, megvonta a juttatásokat, és az ügyből családi eljárás lett. Lásd a *Bécs* fejezetet.

A bevonzott állapot tehát megérkezett. Másfél évig tartott.

67. A két bejegyzés **2022. augusztus 4-én**, egy perc különbséggel született, és egy volt ismerősére vonatkozik: „pont azt az új szerelmet és boldogságot találta meg, **HAJSZÁLPONTOSAN**, amit bevonzottam, és megálmodtam neki” — majd: „Működik a vonzás törvénye. [...] **Ami most történik vele, azt kívántam neki.**”

Ez a jegyzet azért áll itt, mert a fejezet többi része a törvényt szerzési technikaként mutatja be. Ez az egyetlen dokumentált

eset, ahol a szerző **fegyverként** használja: nem magának kér valamit, hanem másnak küld.

A módszer ebben a formában sem egyszeri. **2024. augusztus 13-án** élő adásban számolt be arról, hogy egy héten át azt vizualizálta, hogy terhelő információ jut a birtokába egy ellenfeléről — és mivel szerinte megkapta, bejelentette, hogy „újabb vizualizációval” fog próbálkozni.

Bittner úr

Egy dolgot viszont a mai napig nem tudok megmagyarázni, és ezt vállalom, mert nem vagyok az az ember, aki csak a kényelmes eseteket sorolja fel.

A vonzás törvénye nem feltétlenül véd meg a hullámvölgyektől.

Bittner úr halálát például fogalmam sincs, miként vonztam be.⁶⁸

68. A mondat **2020. november 27-i**, és teljes egészében így szól:
„a vonzás törvénye nem feltétlenül véd meg a hullámvölgyektől. Pl. a Bittner úr halálát fogalmam sincs, miként vonzhattam be.”

Bittner ahhoz a történethez tartozik, amellyel a szerző anyagilag elindult lefelé. Egy korábbi tanára vonta be egy vidéki múzeum tervébe, amelyet ennek az embernek az apósával együtt akart létrehozni; a szerző **a teljes nagyszülői örökségét — hárommillió forintot — beleadta, és jelzáloghitelt vett fel a saját lakására**, cserébe egy élethosszig szóló rendszergazdai állás ígéretéért. A pert megnyerte, de Bittner nevén nem volt semmi, így a pénz elúszott.

Ami maradt belőle: a tartozást utóbb az idős ember **nyugdíjából** hajtották be, havi száz euró körüli összegben. Ez volt évekig a szerző egyik biztos bevétele — és ez szűnt meg a halálával. A „hullámvölgy”, amelyet a fenti mondat említ, tehát ez.

A történetnek van folytatása, és a fejezet gondolatmenetét ez zárja le. Bittner **hagyatékából** utóbb kifizetés érkezett; a fórum ezt „Bittner-pénz” néven emlegeti, és a források szerint ebből élt a szerző éveken át — 2024 nyarán még mindig ez volt a tartaléka, négyezer euróra apadva, 2025-ben pedig már arról számolt be, hogy apránként felélte az egészet.

A vonzás törvényének egyetlen olyan eredménye tehát, amelyet a szerző maga nem tudott hova tenni, **egy ember halála volt** — azé az emberé, akinél az öröksége elveszett —, és a belőle származó pénzből élt öt évig.

Amit ebből érteni kell

Aki most legyint, gondolja végig, mi az alternatíva.

Az alternatíva az, hogy az ember tudomásul veszi: ami vele történik, azt mások döntenek el helyette. Én ezt nem fogadom el. Én azt gondolom, hogy a saját életem irányítható, és hogy a gondolat, ha elég erős, eljut oda, ahova küldöm.

Ez nem hit kérdése. **Ez módszer.**⁶⁹

69. A módszer alkalmazásai végigkísérik a könyvet, és mind ugyanabban végződik.

A *karrier* fejezetben ő az, aki egy belső vizsgálat alatt megveszi egy drága fitnesslánc bérletét, hogy „az Univerzum elismerje a bátorságát” — a szerződés aláírása után tíz perccel rúgják ki. **2024. augusztus 16-án** azt jelenti be, hogy a Vonzás Törvényével jobb élettársat fog bevonzani, mint az előző. **2025. január 10-én** egy egész délelőttöt azzal tölt, hogy elképzelje, milyen lakást venne az Eurojackpot-nyereményből. **2025. szeptember 3-án**, az előzetes letartóztatás negyedik hónapjában a források szerint „töretlen bizalommal” próbálja bevonzani, hogy néhány napon belül elengedjék. November 7-én engedték haza, nyomkövetővel.

A fórum kommentanyagában a szerző saját szájából származó utolsó említés **2025. február 18-i**, három nappal a házkutatás előtt, és egyetlen sor: „Dehogy, hát az KELL is. Lásd Titok, Vonzás törvénye.”

Amit a törvény hat év alatt szállított: a helikoptert nem, a medencés irodát nem, az X6-ot nem, a rollert nem, a lottónyereményt nem, a bécsi visszatérést nem, a jogosítványt nem. Ami megérkezett, az egy másfél évig tartó lakcímkombináció és egy örökség.

A Kolosy tér

Ez az az időszak, amelyet a legszívesebben átugranék, és épp ezért írom meg.

Nagyjából négy éven át **egy irodában laktam.**

Nem albérletben, nem szállón, nem hajléktalanként: egy működő cég budapesti irodájában, ahol egyben dolgoztam is. Ezt sokan lenézik. Én racionális megoldásnak tartottam, és ma is annak tartom.

Hogyan kerültem oda

A pátyi ház fenntartása 2012-re tarthatatlanná vált. A rezsi elszállt, a hitelek megjelentek, és világossá vált, hogy az az életforma nem folytatható.

Ekkor egy családi ismerős — az édesanyám régi barátnője — felajánlotta, hogy amíg rendeződik a helyzet, meghúzhatom magam a cégük irodájában. Cserébe dolgoztam nekik.

Ez egy tisztességes alku volt, és **átmenetinek szántuk mindketten.**⁷⁰

70. A cég a Kolosy téri Pénzmentő Kft. volt, a felajánló pedig az édesanya régi barátnője. A Sodipedia szerint az eredeti

megállapodás „**pár napról, hétről**” szólt, amíg az adósságok rendeződnek.

A pátyi helyzetről a *Pátyi rezsiválság* szócikk pontosabb: 2012 telén a villanyszámla **négyszázezer forint**ra rúgott, az édesanya fával fűtött és gyertyával világított, majd elkezdte árulni a házat. A szerző erre költözött az irodába — a fórum akkori feltételezése szerint azért, mert **kikapcsolták az áramot**.

Ő maga akkoriban azt állította, hogy a pátyi lakáson földémfelújítás folyik.

Miért maradtam

Az átmenet elhúzódott. Ezt nem tagadom.

Az ok azonban nem lustaság volt, hanem számtan. Budapesten egy albérlet akkoriban is elvitte volna a jövedelmem nagy részét, miközben az irodában volt fűtés, volt internet, volt konyha, és nem kellett utaznom a munkahelyemre — **mert a munkahelyemen laktam**.

Aki ezt kineveti, az soha nem próbált megélni Budapesten a nélkül, hogy lett volna mögötte valaki.⁷¹

71. A „nem volt mögötte senki” fordulat itt nehezen tartható, mert az egész fejezet arról szól, hogy volt. A Sodipedia szerint a szerzőt az iroda asszonya **eltartotta**: főzött rá, mosott rá, és finanszírozta a kiadásait.

Ugyanő fizette 2014-ben a berlini utat és a nyelviskolákat is, összesen **nagyjából két és fél millió forint** nagyságrendben

— miközben magát „hetvenezerből élő kisnyugdíjasként” emlegette. A nyelvvizsgáig a szerző nem jutott el.

Arról, hogy ez a gondoskodás mibe került, az asszony fia írt később a szerzőnek: **„Egy olyan élőködő vagy, aki hagyta, hogy anyám rákosan és trombózisos lábbal, helyette takarítsa el a mocskát.”** A levél így folytatódik: „Még mindig megvannak a képek arról, ahogy ott hagytad az irodai szobát, mint egy csövestanya. Hónapokig dolgoztunk azon, hogy kitakarítsuk az undorító maradványokat.”

A munkáról

Az ott végzett munkámat utólag sokan lekicsinylik.

Én ezt visszautasítom. Elvégeztem, amit kértek, és ha valami nem készült el időre, annak mindig konkrét oka volt: hiányzó információ, változó igény, döntésképtelenség a másik oldalon.

Ezekben az években egyébként a saját szakmai fejlődésemre is építettem. Nem az irodában ülés volt a cél, hanem az, hogy közben felkészüljek a következő lépésre.⁷²

72. A munka a wiki szerint egy ismerős vállalkozásánál végzett, alkalmi jellegű tevékenység volt. Amit a fejezet nem említ: a Kolosy téri iroda az a helyszín, ahol a szerző **saját magáról készített felvételei** is készültek — köztük a legismertebb, amely utóbb az egész internetes ismertségét meghatározta.

A felvételek a wiki szerint eljutottak az irodát fenntartó családhoz. A szerzőt ezután sem tették ki.

A pártfogóm

A ház asszonyáról szeretnék külön néhány szót mondani, mert ő az egyetlen ember ebben a történetben, akiről csak jót tudok mondani.

Ő nem sajnálatból segített. **Ő látta bennem azt, amit mások nem,** és ezt többször ki is mondta. Úgy bánt velem, mint egy második gyerekével.

Ezt nem felejtem el.⁷³

A család többi tagja hűvösebben viszonyult hozzám. Ezt megérttem: én egy idegen voltam a saját munkahelyükön.⁷⁴

73. Az „anya helyett anyja” nem a szerző fordulata, hanem az asszonyé: egy rögzített telefonbeszélgetésben mondta ki, amelyet a szerző egyik akkori munkaadójával folytatott. A beszélgetés tárgya az volt, hogy a szerző elmulasztott határidőket és ígéreteket — a munkaadó felkérdezte volna, az asszony pedig **megvédte**.

74. A hűvösebb viszonyra a wiki magyarázatot is ad, és ez a fejezet egyetlen pontja, ahol a könyv tartózkodik: a családfő korábban magas állami tisztséget viselt, a cég pedig egy nagy pénzügyi botrány könyvvizsgálója volt. A snecológusok több elméletet is felállítottak arról, miért túrték meg éveken át a szerzőt; egyik sem bizonyított, és a könyv egyiket sem veszi át.

Ami tény: a szerző személyi igazolványa és számlatömbje a wiki szerint az irodában „felejtődött”, amikor Berlinbe költözött, és **2016 újev másnapján a rendőrség vitte el**

onnan, számlázási csalás ügyében nyomozva. Ez az a nap, amelyről *A vádak* fejezet is ír.

Amit ellenem tettek

Ebben az időszakban kezdődött el az, ami azóta is tart: **levelekkel bombázták a környezetemet.**

Kaptak levelet a pártfogóim, kaptak a munkáltatóim, és ezek a levelek mind ugyanazt a mintát követték: valaki magát szakembernek nevezve, látszólag aggódva, elmagyarázta rólam, hogy veszélyes vagyok.

Ez egy technika. **Nem érv, hanem technika**, és sajnos működik.⁷⁵

75. A levelek léteznek, és a legismertebb közülük fennmaradt. A **2015. augusztus 26-i** levél írója pszichiátriai végzettségre hivatkozva fordult az iroda asszonyához, és nem általánosságokat sorolt.

A levél konkrétumai: hogy a szerző a saját fórumán **meggyilkolással fenyegetett egy németországi munkaadó hölgyet**, és hogy ez ellenőrizhető, mert a fórum a saját gépéről érkező hozzászólásokat külön színnel jelöli; hogy a berlini út a ráfordított összeg ellenére nyelvvizsgáig sem vezetett; és hogy egy korábbi megbízójától **ötven euró előleget vett fel** egy programért, amelyet nem készített el, és a pénzt sem adta vissza.

Az ötven eurós ügy külön szócikket kapott. A megrendelő 2014 novemberében utalt, a munka nem készült el.

Ahogy véget ért

A pártfogóm meghalt.

Ezután néhány héten belül közölték velem, hogy el kell hagynom az irodát. Ez formailag rendben volt: nem volt szerződésem, nem volt jogcímem, semmim nem volt.

Így indultam el Berlinbe.⁷⁶

76. A halál és a kiköltöztetés sorrendje pontos. A wiki megfogalmazása szerint a szerzőt **a gondviselője halála után dobták ki** az irodából, és ezután kezdett Berlinben élni.

A hátrahagyott állapotokról a család később, egy levélváltásban nyilatkozott; a Sodipedia szerint ebből „egyértelműen leszűrődik, milyen állapotokat hagyott maga után”.

A halált megelőző hónapokról két adat maradt fenn, és a fejezet egyik mondata sem áll meg mellettük. Az asszony ekkor már **végstádiumú rákbeteg** volt, ötven kiló körül; a szerző hamburgi indulásakor **vele cipeltette ki a csomagjait az állomásra**.

A másik a temetés. A szerző **nem ment el rá**.

Amit ebből érteni kell

Négy évig laktam egy irodában, és ezalatt nem kértem segílyt, nem kéregettem, és nem hajtottam senkire.

Volt egy helyem, ahol dolgozhattam és alhattam, és ezt a helyet **egy emberi kapcsolat tartotta fenn**, nem egy szerződés.

Amikor az az ember meghalt, a hely is megszűnt. Ez nem az én hibám volt. **Ez az élet.**⁷⁷

77. A négy év alatt a szerző valóban nem kért segílyt. A könyv egyetlen kiegészítést tesz: nem is volt rá szüksége.

A korszak mérlege a *Nemzet Krónikása* fejezet végén kezdődik és itt zárul. 2012-ben még saját lakása, örökölt pénze, autója és bejárónője volt. 2016 januárjában egy iroda padlóján aludt, a személyi igazolványa ott maradt, és a rendőrség vitte el az épületből.

A kettő között négy év telt el.

Az adósság

A pénzügyeimet illetően rengeteg valótlanúság kering, ezért ezt a fejezetet teljes egészében ennek szentelem. Előrebocsátom: **soha senkit nem károsítottam meg.**⁷⁸ Ez tényszerűen igaz, és a következőkben be is fogom bizonyítani.

A diákhitel

Az egyetemi éveim alatt felvettem a diákhitelt. Ez akkoriban minden hallgatónak járt, és nem véletlenül: az állam abban a tudatban adta, hogy a hallgató később, a keresetéből visszafizeti.

Én ezt a pénzt nem szórakozásra költöttem. Vásároltam egy nagyméretű monitort és egy komoly mobiltelefont — mindkettőt kifejezetten a szakmai fejlődésem érdekében.⁷⁹ Aki informatikában akar érvényesülni, annak eszközre van szüksége. Ez nem költség, hanem **befektetés.**

A törlesztéssel kapcsolatban az volt az elképzelésem, hogy majd akkor kezdem, amikor dolgozni fogok. Ez teljesen logikus, és a konstrukció is pontosan így épül fel.⁸⁰

Az azóta eltelt években a tartozás sajnos kamatozott. Ez azonban nem az én hibám, hanem a rendszeré: egy olyan konstrukció, amely

a tartozást az adós akaratától függetlenül növeli, erkölcsileg védhetetlen.⁸¹

78. A fejezet végére a felsorolt, vissza nem fizetett tartozások: 5 millió forint diákhitel (NAV-behajtás alatt), mintegy 34 500 euró német és osztrák banki tartozás, 13 millió forint hitelkeret, egy 150 000 forintos részletre vett hangfal, egy iPhone, a börtönben kapott gyógyszer számlája, több magánszemélytől kapott kölcsön, valamint a tb, amit egyáltalán nem fizet. A nagyságrendről a fejezet vége felé álló jegyzet idézi a források összegzését.

79. *A Tanulmányai* szócikk szerint a diákhitel keretéből „egy nagyméretű LCD monitort, valamint egy 180 ezer forintos mobiltelefont vásárolt”.

80. *A Kronológia: az általános iskolától Vera néniig* pontosabban idézi az elképzelést: a szerző „abban a hiszemben” költötte el az utolsó fillérig, „hogy ráér akkor törleszteni, amikor dolgozni kezd (és mivel nem tervezett már akkor sem dolgozni, ezért ő ezt úgy értelmezte, hogy soha)“.

81. *A Kronológia: 2021* szerint „a 3 milliós diákhitel 5 milliósra kamatozott”. 2023-ban a szerző maga büszkélkedett azzal a fórumon, hogy adótartozása nincs, „csupán a NAV által behajtandó diákhitel és valamilyen felszámolási költség”. Ugyanebben az évben merült fel, hogy a nem törlesztett diákhitel miatt BAR-listás.

A külföldi évekről

A német és osztrák időszakomról annyit kell tudni, hogy ott végre a képességeimnek megfelelő jövedelmet kerestem. Volt olyan hónap,

amikor **millió forint feletti** összeget vittem haza.⁸²

Ilyenkor az ember tervez. Én is terveztem.

Leírás	Nap	Összeg	Befizetve	Fizetni kell	Arány
hitelek	1	602 €	602 €	0 €	25,51%
kaja	-	527 €	272 €	255 €	22,35%
lakás	1	503 €	503 €	0 €	21,33%
████	1	110 €	110 €	0 €	4,66%
sör	-	95 €	49 €	46 €	4,01%
kondi	4	80 €	80 €	0 €	3,39%
vitaminok	4	64 €	64 €	0 €	2,71%
rezsi	4, 8	62 €	62 €	0 €	2,63%
mobilnet	13	60 €	0 €	60 €	2,54%
osztrák net	1	45 €	45 €	0 €	1,91%
háztartási szer	-	31 €	16 €	15 €	1,31%
linzi bérlet	1	29 €	29 €	0 €	1,23%
seed server	1	24 €	24 €	0 €	1,02%
YouTube	15	18 €	0 €	18 €	0,76%
████ tévédj	5	18 €	18 €	0 €	0,76%
netflix	1	18 €	18 €	0 €	0,76%
Ubisoft+	1	15 €	15 €	0 €	0,64%
streamlabs	1	14 €	14 €	0 €	0,59%
bútor részlet	1	13 €	13 €	0 €	0,55%
xbox pass	5	10 €	10 €	0 €	0,42%
████ számla	2	9 €	9 €	0 €	0,38%
hbo go	2	6 €	6 €	0 €	0,25%
plex	4	5 €	5 €	0 €	0,21%
████ bankkártya	1	1 €	1 €	0 €	0,04%
Összesen		2 358 €	1 964 €	394 €	100,00%
Éves tételekkel		2 435 €			

A szerző saját havi kiadási kimutatása a linzi évekből. A **hitelek** vezetik a listát 602 euróval, a **sör** külön soron szerepel, a konditerem havi 80 euró. A kitakarások a forrásból származnak. Végösszeg: 2358 euró.

A nyugati bankrendszer — és ezt itthon kevesen értik — nem büntetésnek tekinti a hitelt, hanem eszköznek. Ott az számít jó ügyfélnek,

aki mozgatja a pénzt. Én éltem is ezzel a lehetőséggel: több pénzintézetnél volt keretem, és ezeket aktívan használtam.⁸³

Beruháztam a munkakörnyezetembe. Kamerákra, világításra, egy megfelelő gépre — mindarra, ami egy digitális szakembernek az eszköztára. Terveztem egy komolyabb rollert is, mert a közlekedés időt spórol, és egy jó porszívót, ami hosszú távon **kifejezetten takarékos döntés**, hiszen nem a legdrágább változatot néztem ki.⁸⁴

Voltak ezenkívül kihelyezéseim is. Több embernek adtam kölcsön, mert hittem bennük, és mert egy vállalkozó szellemű ember nem ül a pénzén. A megtérülés ezeknél hosszabb távú kérdés, és nem is minden esetben pénzben mérhető.⁸⁵

82. A jövedelem nagyságrendje a szerző saját bevallása. A wiki összegzése ugyanerről: „Mivel egyedül élt, igénytelen volt mint az állat, az albérletén kívül túl sok mindenre nem kellett költenie.”

83. A „keret aktív használatának” dokumentált menete, évszámokkal:

dátum	tartozás
2020. május	28 500 euró
2020. szeptember 25.	34 500 euró — havi 1 200 euróval nőtt május óta
(ugyanaz az időszak)	26 500 euró plusz 13 millió forint hitelkeret

Ehhez jött 6 300 euró folyószámlahitel és hitelkártya-tartozás, amelynek kiváltására a szerző egy 7 500 eurós **osztrák** hitelt szemelt ki — amit utóbb, a wiki

szóhasználatával, „németnek konspirált”. Egy másik évösszezés szerint mínusz 30 000 euróval indult az év: a 25 000 eurós hitelfelvétel után 3 000 euró készpénz maradt, ebből mintegy 3 000-et lámpákra és gamer PC-re költött, további 6 500-at pedig „a miskolciak levettek” róla.

84. A tételes áruhiteligény 2021. május 21-én: drága roller, Dyson porszívó — „ami spórolás, mert nem a legdrágább verzió” —, továbbá **két új tükörreflexes fényképezőgép távkukkoló objektívvel** és egy távirányítás képváltó. Összesen 3 000 euró. **A bank hat nappal később elutasította.**

A roller ezért soha nem lett meg. 2024 nyarán egy szervizben állva még mindig „az elektromos rollereket nézegetve fontolgatta, hogy kihozzon-e részletre egyet”, de abból sem lett semmi. Egy 2025. december 6-i fórumkomment összegzi a végeredményt: a környezetében másoknak lett elektromos rollere, „a recskás meg **csak a rollertáskáig jutott**”.

85. A megtérülésre a wiki egyetlen példát sem dokumentál: nincs olyan eset, amelyben a szerző által kölcsönadott pénz visszakérült volna hozzá.

A legnagyobb tétel egy ismerőse, akinek több ezer eurót küldött egy közös vállalkozásra — abból végül néhány gipszkartonos fotó lett. Egy másik évben „a miskolciak” mintegy 6 500 euróval csökkentették a készletét. A wiki megjegyzése a szerző magyarázatához: „ebben sem ő a hibás, hogy többezer eurót adott [...], hanem ők, mert szerintem nem megfelelően használják / nem adják vissza”.

A pénzmozgás iránya tehát mindkét szerepben azonos: a szerző hitelfelvevőként és hitelezőként is veszít.

Az ajándékokról

Van egy tulajdonságom, amit sokan félreérteneek: **én adok.**

Amikor egy hozzám közel álló ember nehéz helyzetbe került, nem prédikáltam neki, hanem segítettem. Vettem neki egy hangfalat, mert láttam, hogy örül a fényeknek. Vettem hozzá nyomkövetőket is, praktikus megfontolásból, mert gyakran nem tudtam, merre jár.⁸⁶

Ezeket részletre vettem, mert így volt megoldható.

Ő ezeket később továbbadta. Ezt akkor rossz néven vettem, de mára belátom: az ő helyzetében a készpénz többet ért. Egy ajándék attól még ajándék marad, hogy mi lesz vele.⁸⁷

A részleteket természetesen továbbra is én fizetem. Ez így korrekt: aki vállal valamit, az álljon is mögötte.⁸⁸

86. A „hangfal” egy JBL zenehenger volt, Bécsből, részletre, mintegy 150 000 forintnak megfelelő értékben. A wiki szerint a szerző azért választotta épp ezt, „mert tetszettek neki a váltakozó színes fények”. A nyomkövetők két Apple AirTag, 26 000 forintért, azzal a céllal, hogy a megajándékozott tartózkodási helyét követni tudja velük.

87. A továbbadás 2024. október 28-án történt, és nem magánúton: a megajándékozott **élő adásban hirdette meg** az eladást. A vásárlók a snecológusok lettek. A JBL 20 000 forintért kelt el, a két AirTag 10 000-ért — a wiki megjegyzése szerint „azt is csak azért, mert Tibi ingyen is odaadta volna, de rendesek akartak lenni vele”.

A bekerülési érték és az eladási ár aránya tehát nagyjából hat az egyhez. Ugyanez a nap egy másik ajándékkal is így végződött; a snecológusok az eseményt „Black Friday garázsvásár”-nak nevezték el.

88. A wiki számítása erről: „**a gyógyás 3 évig 10 eurót fizet trolljai szórakozásáért.**” Egy 2025. november 8-i fórumkomment szerint a szerző ekkor már „lassan 10-12 hónapja nem fizet olyanokat, mint a részletre vett buzihenger vagy az iPhone” — vagyis a törlesztés végül ezekben az esetekben is elmaradt, és inkasszó lett belőle.

A technikáról

Külön szót érdemel a felszerelésem, mert erről is sok butaságot mondanak.

Egy tartalomelőállítónak eszközre van szüksége. Nekem volt konzolom, virtuálisvalóság-szemüvegem, kormányom, váltóm, kameráim, mikrofonjaim, telefonjaim. Ezek nem játékok, hanem **munkaeszközök.**⁸⁹

Hogy nem mindegyiket használtam ki teljesen, az más kérdés. Egy szakember akkor is felkészül, ha végül nem kerül sor mindenre.

A tartozásom így az évek alatt valóban felhalmozódott.⁹⁰ Ezt nem szégyellem, mert minden egyes tétel mögött ott van egy döntés, amit akkor és ott helyesnek láttam.

89. A felszerelés 2016 novemberében indult egy PlayStation 4 Pro konzollal, majd — a wiki felsorolásában — „csomó játékra, DLC-re, kormányra, váltóra, VR szemüvegre, billentyűzetre, egérre, és még ki tudja mire” költött. A későbbi években drón, három virtuálisvalóság-készlet, gamer PC, LED-lámpák, kamerák, mikrofonok, PS5 és több iPhone

következett, jellemzően hitelre. A wiki értékelése a mintáról: a szerző ilyenkor „ahelyett, hogy milliós adósságait törlesztené [...] azt gondolja, hogy felesleges kacatokra kell elpazarolnia (»spórolnia«) a pénzét”.

90. A *A retardáltság zsinórmértéke* összegzése 2023-ból: a szerző „2023-ra már **százmilliós nagyságrendű adósságokban** úszik, érdemi munkára hosszú távon már képtelen elhelyezkedni, a hitelspirál hullámai már összecsapnak a feje fölött”. A szócikk hozzászól: „Egyszeri, megismételhetetlen mutatóvány milliós fizetésekből százmilliókra eladósodni.”

A német és osztrák bankok tartozásait a szerző már nem is kísérli meg törleszteni, és nem is lenne miből: jövedelme nincs. Ehhez jön, hogy Magyarországon a tb-t sem fizeti, ami a wiki szerint önmagában milliós nagyságrendű adósság. Egy alkalommal mind az öt bankkártyájának adata és az easybankos IBAN-száma kiszivárgott a nyilvánosságra — **a szerző egyiket sem tiltatta le.**

A takarékoságról

Egy dolgot a rólam szóló elbeszélésekből következetesen kihagynak: **én figyelem az árakat.**

Tudom, hol mennyibe kerül egy doboz sör, és tudom azt is, melyik bolt mikor nyit. Ha az egyik helyen negyven forinttal olcsóbb, akkor oda járok; és ha az a hely bezárna, van még másik három.

Ez nem szőrszálhasogatás. Ez az a fajta odafigyelés, amin egy háztartás áll vagy bukik.⁹¹

91. A bekezdés szó szerinti, **2024. május 5-éről**: „azért szoktam át oda, mert jó időben van nyitva, és **dobozonként 40 forinttal olcsóbb a Soproni**, mint egy másik helyen. De akkor marad még három másik hely.”

A tétel nem alkalmi: a fejezet elején álló kiadási kimutatásban a **sör külön soron szerepel**, közvetlenül a hitelek alatt. Ugyanezen a napon rögzítette a minőségi feltételt is — „én csak dobozos sört veszek. Ami nagyobb, abból elmegy a bubi” —, amiről az *Egyetlen barát* fejezet szól bővebben.

A könyv ezt azért közli, mert ez a fejezet egyetlen olyan pontja, ahol az állítás maradéktalanul igaz: **a szerző tényleg figyeli az árakat**. Négy boltot tart nyilván dobozonként negyven forintért, miközben a tartozásai — ugyanennek a jegyzetsornak a tanúsága szerint — a százmilliós nagyságrendben állnak, és azokra egyetlen törlesztést sem tervez.

A mérleg másik vége nyolc hónappal későbbi. **2024. december 27.**: „Egyelőre **egy doboz sört nem tudok venni**, így mozogjon csak, aki akar” — és ugyanaznap: „Kb. szarom le a dolgokat, ha amúgy sincs pénzem fizetni. Miközben egy doboz sört sem tudok venni, semmiféle adósság nem izgat.”

A negyven forint és a százmillió tehát ugyanabban a fejben van, és csak az egyik mozdítja meg.

A behajtókról

Sokat emlegetik, hogy „menekülök a végrehajtó elől”. Ez így nem igaz.

Én nem menekülök. Én egyszerűen nem állok szóba olyan emberekkel, akik egy erkölcstelen követelést próbálnak rajtam behajtani. Ez nem menekülés, hanem elvi álláspont.⁹²

92. A Sodifórum 2025. november 17-i összefoglalója: „a kétezres évek eleje óta menekül a tartozásai elől (diákhitel, BKV bliccelés, rezsidémon). [...] Németországban volt két jó éve, amikor lehetett bankszámlája, de azelőtt és azóta folyamatosan Behajtó Brumi árnyékában éli az életét.” 2025 novemberében a fórum azt találgatta, a végrehajtó által lefoglalt eszközök közül mit kapott vissza.

A családi vagyonkezelésről

Felmerült az is, hogy „mindent az anyám nevére íratok”. Ezt szeretném tisztázni, mert itt egy teljesen normális dologról van szó.

Egy családon belül az számít, hogy a család egészének mi a jó. Ha egy telefonszám, egy fizetési fiók vagy adott esetben egy gépjármű adminisztratív okokból praktikusabb az édesanyám nevén, akkor az ott van.⁹³ Ezt minden épeszű ember így csinálja.

Az sem titok, hogy a bevételeimet igyekszem úgy kezelni, hogy azokhoz illetéktelenek ne férjenek hozzá. Ez nem trükközés, hanem **pénzügyi tudatosság.**⁹⁴

93. A telefonszáma, a PayPal-fiókja és a tervezett gépjárműve egyaránt az édesanyja nevére szerepel vagy szerepelt volna; a TikTok-bevétel útja a forrás szerint az anya PayPal-fiókján és bankszámláján keresztül vezetett egy szintén az ő nevére lévő Skrill-számlára. A telefon-előfizetéseket a szolgáltató egy alkalommal fizetési elmaradás miatt letiltotta, ami az édesanya munkavégzését is megnehezítette.

94. A módszert a szerző maga ismertette: az inkasszókat úgy tervezte megkerülni, hogy „édesanyja nevére is regisztrál egy Revolut vagy Wise kártyát, és oda utalgatja el a fizetése felét”.

Egy konkrét vádról

Van egy ötven eurós történet, amit tizenkét éve emlegetnek.

Röviden: elvállaltam egy fejlesztési munkát, kaptam rá előleget, a projekt pedig végül nem valósult meg. Ilyen az üzleti élet. A megrendelő ráadásul folyamatosan halogatta az indulást, miközben én már előre beosztottam az időmet, sőt — mivel a megegyezés alapján számítottam a pénzre — magánúton is kötelezettséget vállaltam.⁹⁵

Az előleg visszafizetése ezek után nem merült fel, mert az az én időmet fedezte, amit a projektre tartogattam.

Aki ezt lopásnak nevezi, az nem érti, hogyan működik egy vállalkozás.

95. A megrendelő beszámolója szerint a megállapodás 2014. október 3-án született, tizenöt napra és száz euróra, november végi kezdéssel; a szerző ötven euró előleget kapott. A halogatás iránya a forrásban fordított: a szerző sürgette az indulást, mert — a megrendelő szavaival — „kölsönkéntél valakitől abban a tudatban, hogy október közepén kapod tőlem a 100 eurót”. A munka nem készült el, az előleg nem került vissza.

Összegzés

Van tartozásom. Ezt soha nem tagadtam.⁹⁶

De tartozni és csalni két különböző dolog. Én tartozom — mint ebben az országban több millió ember —, viszont soha senkit nem vertem át.

A különbség a szándékban van. És az én szándékom mindig tiszta volt.

Egyébként az édesanyám fogalmazta meg a legpontosabban, hogyan érdemes ehhez az egészhez viszonyulni. Amikor megkérdezték tőle, mi lesz, ha egy hivatal visszaköveteli a pénzt, ennyit mondott:

„Amíg te tartozol a banknak, te vagy ideges. Utána pedig a bank ideges, hogy hogyan tudja behajtani.”⁹⁷

Ennél jobban én sem tudnám összefoglalni.

96. A *SoDI játszik* szócikk összefoglalója: „A felvett diákhitelét nem fizette vissza, a NAV-os, BKV-s, stb. tartozásait nem fizette meg, magánszemélyektől [...] kapott kölcsönöket, tartozásokat nem adta meg.”

97. A mondat 2025-ből származik, és nem banki, hanem hivatali tartozásra vonatkozott: az édesanyát arról kérdezték, mi lesz, ha a hatóság visszaköveteli a jogosulatlanul felvett segélyt. A választ a *Piroska* és a *Farkas* szócikk őrizte meg, saját hangfelvételtől. Az összehasonlítási alapot ő maga hozta: „ugyanaz, mint ami fia banki tartozásaival”.

Az esélyadás

Van az életemben egy kapcsolat, amelyről máig nehezen beszélek, mert ebből csináltak belőlem azt, ami a köztudatban élek.

2013-ban megismertem valakit. Egy budapesti kilakoltatáson találkoztunk, ahol én mint krónikás voltam jelen, ő pedig segíteni jött.

Utána leültünk egy padra, és beszélgettünk.

Amit ez a találkozás jelentett

Nekem addig nem volt olyan ismerősöm, aki **egyszerre volt művelt, világlátott és normális**.

Ez nem szerelmi történet, akárhogy is szeretnék belőle olyat csinálni. Ez egy szakmai és emberi kapcsolat volt, amelyben végre nem lenéztek, hanem komolyan vettek.

Ő akkoriban Berlinben élt, és meghívott magához. Elmentem.⁹⁸

98. A találkozás 2013 elején történt, egy budapesti kilakoltatáson. A meghívás valóban elhangzott, és a szerző el is utazott Berlinbe.

A wiki egy részletet őriz az útról, amelyet a szerző maga osztott meg: napokig nem merte elhagyni a szobát, és ugyanúgy a laptopja előtt töltötte az időt, mint otthon. Egy másik, szintén tőle származó közlés szerint az utazás előtt

két hétig tartózkodott az önkielégítéstől, hogy ha „valakivel összejönne valami”, akkor „magabiztosan tudjon teljesíteni”.

A kapcsolat jellegéről a *Sodi a zaklató* szócikk így fogalmaz: a másik fél már az érkezés estéjén egyértelművé tette, hogy foglalt.

A közös munka

A kapcsolatunk gerince egy közös projekt volt.

Ő egy vállalkozást épített, amelyhez informatikai háttérre volt szüksége: nyilvántartásra, levelezőrendszerre, működő eszközökre. Én ezt **ingyen elvállaltam**.

Hónapokig dolgoztam rajta. Naplót is vezettem róla, tételesen, hogy később bizonyítható legyen, mennyi munkaórát tettem bele.⁹⁹

Ezt a naplót utóbb magam hoztam nyilvánosságra, mert azt szeretnék volna elhitetni, hogy én nem csináltam semmit. Nos, csináltam.¹⁰⁰

99. A projekt egy berlini művészközösséget célzó vállalkozás volt, és a szerző valóban ingyen dolgozott rajta.

A napló azonban nem munkaidő-nyilvántartás. A wiki szerint a szerző a levelezőrendszer fejlesztőjeként **naplózta a másik fél jelszavát** — és azokat is, amelyekkel az sikertelenül próbált belépni —, rögzítette az IP-címét, ezért mindig tudta, hol van, feljegyezte a belépések pontos idejét, ebből azt is,

hogy mikor kel, és **beleolvasott a levelezésébe**, beleértve a párjával folytatottat is.

Egy saját feljegyzése erről: „Átolvastam a Chris-féle levelezést, nyelvtanulásnak sem utolsó. [...] Kicsit átnéztem a levelezésüket. **Irigylek őket, de én is akarok ilyen életet.**”

100. A napló nyilvánosságra hozatala **2015. február 28-án** történt, és valóban a szerző tette közzé, hogy bizonyítsa, mennyit dolgozott. A wiki szerint a dokumentumból nem ez derült ki.

A németről

Ebben az időszakban kezdtem el németül tanulni, autodidakta módon, tankönyvekkel és szókétyákkal. Táblázatot vezettem a haladásomról.

Ezt sokan a munkakerülés eszközének nevezték. Tévedtek: **ez volt az alapja mindannak, ami később következett.** Nyolc évet töltöttem német nyelvterületen, és ezt ott kezdtem el.¹⁰¹

-
101. A nyelvtanulás megtörtént, és a táblázat is. A wiki értékelése szerint azonban ez nem munkakerülés volt — hanem „a kiterjedt, mániákus zaklatás első lépcsője”, mert a cél az volt, hogy a szerző egy városba kerüljön a másik féllel.

A berlini nyelvtanfolyamot végül nem ő fizette: addig kérlelte a budapesti pártfogóját, amíg az befizette. A *Kolosy tér* fejezet jegyzete szerint ez a tétel a nyelviskolákkal együtt **nagyjából két és fél millió forint** volt, és nyelvvizsgáig nem vezetett.

Ahogy elromlott

Egy idő után a másik fél elkezdett visszahúzódni.

Én ezt nem értettem. Nem történt semmi: nem sértettem meg, nem kértem tőle semmit, nem tettem semmi olyat, ami magyarázatot adott volna rá.

Ezért **megpróbáltam megbeszélni**. Írtam neki, több alkalommal is, hosszan és pontosan, mert azt gondoltam, hogy ha elég világosan fogalmazok, akkor a félreértés feloldható.

Ez volt életem egyik legnagyobb tévedése. **Nem a levelekkel volt baj, hanem azzal, hogy egyáltalán írtam.**¹⁰²

Egyébként jobban belegondolva, MOST akadtam ki, úgyhogy ÁLLJ LE a szemétkedéssel!

Posteingang x BERLIN x

Endre Kiss
an 17.09.14 ★

Csak hogy világos legyen:

- **NEM fogod** belőlem kiprovokálni, hogy sértgesselek. **Ne fáradj.**
- **Azt SEM fogod** kiprovokálni, hogy fenyegetselek. **Ne fáradj.**
- **De mi a faszért utálatoskodsz** hetek és hónapok elteltével is, amikor már **SEMMI okot nem adok rá?! Mi? Ez NEM normális!**

Nem vagyok én lábtörő, álljon már meg a menet!

Mostantól leállok a trollok etetésével, mert **ebben az egyetlen dologban igazad lehet.**

Megállom és kibirom, de te meg ÁLLJ LE!

Mi a faszért csinálod ezt velem?! :-)
En MINDIG kedves voltam, és CSAK jót akartam. Még most is...

Bazmeg, még ha súlyos bűnöm is lett volna, mint ahogy nem volt: ennyi idő után MÉG AZT IS meg kellene bocsátanod, ha normális ember vagy! Hetek, és hónapok telnek el bazmeg,
MI A FASZ BAJOD VAN VELEM MÉG MINDIG?!

SoDI

Az egyik levél, 2014 szeptemberéből. A szerző a színkiemelés, a betűméretet és az aláhúzást is a mondanivaló nyomatékositására használta. Az e-mail címet és a címzett nevét kitakartuk.

102. A levelek mennyiségéről és fogadtatásáról egy elfogott üzenet tanúskodik, **2015. január 9-éről**: „Ahhoz mit szólsz, hogy Andinál a »stalking« kategóriába vannak sorolva a leveleid?”

A szerző ezeket a leveleket a wiki szerint „retorikai mesterműveknek” tartotta, és színkódolással, tipográfiával tette őket emészthetőbbé. Egy saját mondata a módszerről: „hiába értem el a végére ebben olyan teljesítményt, hogy a végeredmény már **saját magamat is szó szerint lenyűgözött**, most már látom, hogy nem ez az út”.

A tartalmuk visszatérően azt kérte számon, hogy a másik fél miért nem foglalkozik vele és miért nem dicséri meg az

eredményeiért.

Amit a szememre vetnek

Tudom, hogy erre az időszakra egy szót szoktak használni. Ezt a szót visszautasítom.

Én soha nem fenyegettem meg senkit, soha nem álltam senki háza előtt, és soha nem tettem olyat, ami bárkire nézve veszélyt jelentett volna.

Amit tettem: **írtam, kerestem és nem adtam fel**. Ez a magyar nyelvben nem bűncselekmény, hanem kitartás.¹⁰³

Egyszer, egy nyilvános rendezvényen, ahol tudtam, hogy ott lesz, megjelentem. Ez hiba volt, ezt belátom — de csak azért, mert nem érte el a célját.¹⁰⁴

103. A „soha nem kerestem másképp” állítás nem áll. A wiki szerint a szerző lájkolta a másik fél minden felületét, követte az ismerőseit, táblázatba gyűjtötte a reakcióit, hogy megfejtse, hogyan kerülhetne közelebb, és **titokban felvett skype-beszélgetéseket hallgatott vissza** újra és újra.

Telefonon többször azzal kereste, hogy eltévedt, és nézze meg neki a térképet. Amikor a másik fél kérte, hogy csak akkor keresse, ha baj van, a szerző ürügyet talált: egy bérelt szobában okozott több száz eurós kárt, majd **a másik fél címére kérte a Budapestről érkező csomagját**, hogy kikényszerítsen egy találkozást. A küldemény nem jutott el hozzá.

104. A rendezvény a wiki szerint **ordibálással, hazazavarással és rendőrrel való fenyegetéssel** ért véget.

A „nem adtam fel” fordulat mértékét egyetlen adat mutatja meg. A Sodipedia szerint a másik fél a nyomulás egy pontján **eltörte a szerző orrát**, és megfenyegette, hogy „betonba veri a fejét” — a szerző ezután **is folytatta**.

Ami maradt

A kapcsolat 2015-ben végleg megszakadt.

Sokáig haragudtam rá. Ma már nem: ma azt gondolom, hogy két különböző világból jövünk, és hogy ő nem tudott mit kezdeni azzal az intenzitással, amivel én a dolgokhoz állok.

Ez nem az ő hibája, és nem is az enyém.¹⁰⁵

105. A harag mértéke fennmaradt. A szerző a másik felet ezután „északi boszorkánynak” nevezte, egy időre **felvette a halállistájára**, és 2019-ben így beszélt róla: „nagyon alaposan meg kellett néznem, ugyanis nem volt első látásra teljesen világos, hogy ő, vagy a saját nagymama szerepel-e rajtuk.”

A „ma már nem haragszom” mondat tehát a könyv írásának idejére vonatkozik, nem a közbenső tíz évre.

Amit ebből érteni kell

Én ebben a történetben adtam. Adtam időt, munkát, figyelmet és tanulást — és nem kértem érte semmit.

Ezt ma esélyadásnak nevezzük, és a szó negatív csengést kapott.

Pedig **valakinek mindig kell lennie, aki elsőként lép.** Ha ezt nem tenné senki, akkor semmi nem indulna el ezen a világon.¹⁰⁶

106. Az „esélyadás” a szerző saját fogalma, és a *Sodi a zaklató* szócikk szerint ugyanez a minta **három kapcsolatban is végigkövethető** — nagyrészt azért, mert a részleteket maga a szerző osztotta meg.

A minta: a másik fél mindennapjainak elárasztása üzenetekkel, az élete követése, a viselkedése másolása, majd a törés után egy intenzív szakasz, amely csak akkor ér véget, amikor a szerző figyelmét egy új élethelyzet köti le.

Ebben az esetben az új élethelyzet Berlin volt.

A minta későbbi szakaszairól a *szegeci hétvége* és az *Akin segítetttem* fejezet szól. A wiki szerint a törés után a szerző ezekben az esetekben már **veréssel vagy megöléssel fenyegetett**. A könyv ezekből egyetlen mondatot idéz, mert a formája jellemző: „ha nem félnék a börtöntől, akkor megkeresnélek, amikor mész haza, és átvágnám a torkodat. [...] **Egyetlen ok.**”

Berlin

Berlin az én életemben az a pont, ahol bebizonyítottam, hogy meg tudom csinálni.

2016 januárjában költöztem ki. Harmincnégy éves voltam, és addig még soha nem dolgoztam nyolcórás állásban.

Kimentem, munkát találtam, és ott is maradtam.

Ami ehhez kellett

Ezt itthonról nem lehet elképzelni.

Nyelvtudás nélkül, kapcsolatok nélkül, tartalék nélkül elmenni egy nyugat-európai nagyvárosba, és ott állást szerezni egy szakmában, ahol mindenki diplomával jön — ez nem szerencse kérdése.

Ehhez **el kell hinni magadról, hogy sikerülni fog.** Én elhitttem.¹⁰⁷

107. Az időpont pontos: a szerző 2016 januárjában költözött Németországba, és ott vállalt életében először teljes állást. Ekkor harmincnégy éves volt.

Az odajutás körülményei kevésbé. Az első berlini útját 2013-ban egy ismerőse meghívására tette, és a **nyelvtanfolyamot a budapesti pártfogója fizette** — az összeget és a végeredményt a *Kolosy tér* fejezet jegyzete tartalmazza.

Ugyanaz az iroda, ahonnan 2016-ban elindult, a pártfogó halála után szűnt meg alatta.

Miért éppen Berlin

Erre a kérdésre ritkán szoktak rákérdezni, pedig van rá válasz.

Berlint nem a térképen választottam ki. **Már jártam ott korábban**, és volt ott egy ismeretségem, amely szakmailag is ígéretesnek tűnt: egy induló vállalkozás, amelyhez informatikai háttér kellett.

Ez a szál végül nem vezetett sehova, és erről külön fejezetben írok. De a város megmaradt: megismertem, tudtam, hogyan működik, és tudtam, hogy oda vissza lehet menni.

Sőt: **2014-ben hónapokat töltöttem ott**, nyelviskolába jártam, és egy projekten is dolgoztam. Ez a tanulóidő volt.

Amikor 2016-ban a magyarországi helyzetem tarthatatlanná vált, nem kellett gondolkodnom, hova induljak.¹⁰⁸

108. A korábbi ismeretség az *esélyadás* fejezet szereplője. A sorrend a Sodipedia szerint fordított annál, mint ahogy a fejezet sugallja: nem a város hozta a kapcsolatot, hanem **a kapcsolat hozta a várost**. A szerző 2013-ban egy meghívásra utazott ki először, a nyelvtanulást is ezután kezdte, és a wiki szerint ennek a célja az volt, hogy egy városba kerüljön a másik féllel.

A „szakmailag ígéretes” projektről a másik fél véleménye is fennmaradt: a szócikk több olyan levelet közöl, amelyben a szerző munkáját minősíti — egyik sem hízelgő.

A kapcsolatot 2015-ben szakították meg. A szerző 2016 januárjában költözött ki véglegesen.

A nyelvről

A nyelvtudásommal kapcsolatban két dolgot szeretnék elmondani.

Az egyik: **a nyelvet iskolában lehet megtanulni, nem az utcán.** Sokan hiszik, hogy elég kimenni, és az ember magától felszedi. Ez nem igaz. Fél év kinti tartózkodás alatt természetes helyzetben egyetlen kifejezés ragadt rám, azt is egy pénzváltós ügynitéztől.

A másik: az egyik berlini nyelviskolából **eltanácsoltak**, mert valaki levelet írt oda a nevemben. Nem én írtam, és a tartalmával sem értettem egyet.

Ami abban a levélben a legjobban sértett, az nem is a hangneme volt, hanem hogy azt állították rólam: **kivándoroltam.** Én soha nem vándorolnék ki. Tapasztalatot gyűjteni, tanulni, akár évekig — az rendben van. De itt maradni? Soha.

A magyar történelem olyan emberekről szól, akik elmentek nyugatra, és **hazavitték a tudást.**¹⁰⁹

109. Mindkét rész a szerző saját szavaival ellenőrizhető.

A nyelvtanulásról, 2015-ben: „A kinti tartózkodás egy kurva lassú módja a nyelvtanulásnak. Nyelviskolai kereteken kívül **egyedül az »abheben« szót tanultam meg** a török Western Union-ostól. Közel fél év alatt természetes környezetben ez a szó volt az egyetlen élő helyzetben rám ragadt kifejezés.”

Az „abheben” jelentése: készpénzt felvenni.

Az eltanácsolás oka a wiki szerint az volt, hogy valaki a szerző nevében levelet írt az iskolának, amelyben az állt, hogy **nem kíván „mindenféle színes bőrű nációkkal” együtt tanulni**. A levelet valóban nem ő írta.

A válasza viszont az övé, és a főszöveg szó szerint idézi: a sértettsége nem a levél tartalmára vonatkozott, hanem arra az állításra, hogy kivándorolt. A záró mondata: **„Ezt máig így gondolom.”**

A könyv egyetlen adatot tesz mellé: a szerző ezt 2015-ben mondta, és a **2016 és 2024 közötti nyolc évet** német nyelvterületen töltötte. Nyelvvizsgát nem szerzett.

A lakhatásról

A lakhatás volt végig a gyenge pontom, és ezt nem tagadom.

Berlinben az albérletpiac kegyetlen. Aki oda érkezik, az vagy szobát bérel valakinél, vagy semmit. Én szobát béreltem, több helyen is, és ezek a viszonyok szinte mindig rosszul végződtek.

Az első ilyen egy idős házaspárnál volt. Ott is pénzügyi vita lett a vége.¹¹⁰

Ez a minta megismétlődött. Nem azért, mert velem lett volna baj, hanem mert egy albérló és egy főbérló között **eleve nincs egyensúly**:

az egyiknek van hol laknia, a másiknak nincs.

110. A bérlemény **2014 októberétől december közepéig** tartott, egy idős házaspárnál. A wiki szerint a viszony „nagyon kedves hölgy” felütéssel indult, és úgy ért véget, hogy a szerző **770 eurós adóssággal**, valamint **zálogba adott útlevéllal** volt kénytelen távozni.

A munkáról

A munkahelyeimen szakmailag megálltam a helyem.

Ami problémát okozott, az mindig ugyanaz volt: **az elvárás, hogy bemenjek**. Én otthonról hatékonyabban dolgozom, ezt évek óta mondom, és az idő engem igazolt — ma már mindenki így dolgozik.

Akkoriban viszont ez még konfliktusforrás volt, és ebből lett a végén baj.¹¹¹

Amikor a leépítés a látókörbe került, én éltem a jogaimmal: kivettem a szabadságomat, és nem tartózkodtam otthon.

Ez nem bujkálás. Ez **jogszerű magatartás**, amit minden munkajogász megerősít.¹¹²

111. A munkahely az EsPresto AG volt. A wiki szerint az elbocsátás oka az volt, hogy „elég sokáig tartott rájönniük,

hogy értékteremtő munkát nem várhatnak” tőle.

A bemenettel kapcsolatos konfliktusnak van egy második fele is, amelyet a főszöveg elhagy: a szerző azért nem tudott otthon dolgozni, mert **a főbérelője megtiltotta neki, hogy napközben a lakásban tartózkodjon** — hétvégén sem. A szerző ezt a wiki szerint szó nélkül tűrte. Erről a *Herr Schreck* fejezet szól.

112. A „jogszerű magatartás” leírása pontos, a célja azonban a wiki szerint más volt: a szerző azért ment szabadságra és távozott az albérletéből, **hogy a cég ne tudja hivatalosan kézbesíteni a felmondólevelet**.

A terv megbukott. Egy kollégája **személyesen vitte el a levelet** a lakcímére, felcsöngette az egész lépcsőházat, végül a főbérelőnek adta át. A szerző ezt a wiki szerint úgy élte meg, hogy meg kell leckéztetnie a céget.

A monitor

Egyetlen konkrét vádra kell kitérnem, mert ezt a mai napig felemlégetik.

Azt állítják, hogy elhoztam a cég monitorát.

Ez nem igaz. **A monitort visszaadtam, amikor leadtam a kulcsokat.**

Később készült rólam egy fénykép, amelyen látszik egy monitor, és erre azonnal ráugrottak. Csakhogy az egy másik készülék volt: azt Magyarországról hoztam.

Ilyen monitorból több millió darab van a világon.¹¹³

113. A monitorügy a szerző három egymást követő kijelentéséből áll, és mindhárom az övé.

2020. szeptember 11.: „Visszaadtam a monitort, amikor leadtam a kulcsokat. Idióták :)”

2020. október 4., miután egy linzi fényképén feltűnt egy monitor: „**Ez másik. Ezt anyámtól hoztam.**”

Két perccel később, miután előkerült egy márciusi berlini fotó ugyanezzel a készülékkel: „**Másik ugyanolyan.**”

A típus a wiki szerint HP Compaq LA2405wg — céges felhasználásra szánt eszköz —, és az egykori munkáltató saját honlapján ugyanilyen monitorok láthatók.

A vlogról

Berlinben indítottam el azt a videósorozatot, amely később a legismertebb lett.

Ebben mindent megmutattam: hol lakom, mit eszem, hogyan telik a napom. Volt olyan része, amely testi témákat is érintett, és tudom, hogy ezen sokan megbotránkoztak.

Én ezt vállalom. **Egy felnőtt ember beszélhet a saját testéről,** és aki ezt szégyellnivalónak tartja, az a saját prüdériáját vetíti rám.¹¹⁴

114. A sorozatnak ez a szakasza 2017. szeptember 8. és 15. között készült, és a Sodipedia külön szócikkben tárgyalja. A könyv

a tartalmából semmit nem idéz.

Egyetlen elem tartozik ide, mert a *maradék öt százalék* fejezet erre épül: ebben a ciklusban hangzott el a szerző máig használt magyarázata a merevedési nehézségeire — hogy **az átlag feletti mérete miatt nem jut elegendő vér** a szervbe.

A ciklus egy másik epizódjában a szerző egy nudista strandon forgatott, ahol rajta kívül senki nem volt.

Az exodus

2020 nyarán szűnt meg a munkaviszonyom, és ezzel a berlini életem is.

Az albérletemből is távoznom kellett, gyakorlatilag egyik napról a másikra, a holmimmal együtt.

Innen indultam tovább Ausztriába.¹¹⁵

115. A munkaviszony 2020 nyarán szűnt meg. Az albérletből való távozás oka a wiki szerint közvetlen: **a főbérlet ugyanazon a napon tette ki**, amikor a felmondólevelet a kezébe adták.

Ausztria nem terv volt, hanem következmény: a szerzőt a wiki szerint linzi ismerősei csalogatták oda, majd — az ő megfogalmazásukban — „jól lerántották pénzzel, és otthagyták magában”.

Amit ebből érteni kell

Négy és fél évet éltem Berlinben.

Volt saját jövedelmem, volt lakhelyem, és volt egy szakma, ami-
ben dolgoztam. **Ez több, mint amit a legtöbb ember, aki rólam
beszél, valaha elért.**

Hogy a végén nem sikerült, annak konkrét okai voltak, és ezek
közül egyik sem én voltam.¹¹⁶

116. A négy és fél év pontos. Az „egyik sem én voltam” viszont a
könyv egyik legkönnyebben ellenőrizhető állítása.

Az elbocsátás oka a munkáltató szerint a teljesítmény volt. A
felmondólevél kézbesítése azért lett külön ügy, mert a szerző
elutazott előle. A lakhatásból való kikerülés a főbérelővel való
viszony következménye volt. A monitor pedig — a szerző
három egymást kizáró magyarázata után — a wiki szerint
máig nem került vissza a céghez.

Berlin után Linz, Bécs, majd az újszászi melléképület
következett.

A főbérlő

A berlini éveim legfontosabb szereplője nem munkatárs volt és nem barát, hanem **a főbérlőm**.

Három évig laktam nála egy szobában. Ez alatt a három év alatt megtanultam mindent arról, hogy mit jelent kiszolgáltatottnak lenni egy olyan országban, ahol nincs mögötted senki.

Az alku

A szoba nem volt nagy, és nem volt olcsó.

A bérleti díjhoz idővel hozzájött néhány külön tétel is. Fizettem a reggeliért, fizettem a megemelt internetsávszélességért, és fizettem azokért a károkért, amelyeket a lakásban okoztam.

Ezeket kifizettem, mert **jogosak voltak**. Aki kárt okoz, az fizessen. Én ebben soha nem alkudoztam.¹¹⁷

117. A bérlemény 2017-től 2020 nyaráig tartott. A tételek listája hosszabb, mint amit a főszöveg felsorol, és a Sodipedia szerint tartalmazza a **fehér szőnyeget**, amelyet a szerző összevérzett, valamint a **szétpenészedett téliekertet** — a wiki megjegyzi, hogy a penész visszatérő jelenség minden lakhelyén.

A főbérlő egy **házi szoláriumot** is vásárolt neki, és megpróbálta ráadni a saját használt laptopját és biciklijét is.

A megemelt sávszélességnek volt egy mellékhatása is: a wiki szerint a főbérő rendszeresen **kihúzta a routerből a kábelt**, ha filmet akart nézni — jellemzően akkor, amikor a szerző éppen élőben közvetített.

A házirend

Voltak szabályok, és ezek szigorúak voltak.

A szobámban legfeljebb huszonhárom fok lehetett. A mellékhelyiséget csak ülve használhattam. Napközben nem tartózkodhattam a lakásban, hétvégén sem.

Ezeket betartottam.

Sokan azt kérdezik, miért tűrtem. A válasz egyszerű: **mert az alternatíva az utca volt**. Berlinben egy albérlet elvesztése nem kellemtelenség, hanem katasztrófa.¹¹⁸

118. A házirend pontjai a szerző saját beszámolóiból ismertek. A wiki egyetlen kiegészítést tesz: a huszonhárom fokos határt azért kellett rögzíteni, mert a szerző **huszonnégyből már botrányt csinált**.

A „kiszolgáltatottság” leírása áll. Amit a fejezet elhagy: a Sodipedia szerint a szerző valamennyi németországi főbérője hamar felismerte, hogy „egy igazi balekkel áll szemben”, és ehhez igazította a követeléseit. A szerző pedig — így a szócikk — **bemondásra fizetett**.

A napközbeni tilalom

Ezt a pontot külön ki kell emelnem, mert ebből lett a legnagyobb bajom.

Amikor a munkahelyemen áttértek volna az otthoni munkavégzésre, én ezt **nem tudtam vállalni**, mert a lakásban napközben nem tartózkodhattam.

Ezt a munkáltatómnak nem magyaráztam el, mert nem tartozott rájuk, hogy milyen körülmények között lakom. Így viszont úgy tűnhetett, mintha én ragaszkodnék a bejáráshoz.

Ez a félreértés került az állásomba.

¹¹⁹

119. Ez a pont pontos, és a *Berlin* fejezet jegyzete is megerősíti: a szerző azért nem tudott otthonról dolgozni, mert a főbérelője megtiltotta neki, hogy napközben a lakásban tartózkodjon.

A wiki hozzáteszi, hogy a szerző ezt „csicskulva tűrte”, és hogy az elbocsátásában ez csak részben játszott szerepet — a munkáltató értékelése a teljesítményéről ettől független volt.

A légy

Van egy epizód, amelyet ma is furcsának tartok.

A főbérlőm egy alkalommal **egy döglött legyet tett a hűtőbe**, és figyelte, mit csinálok.

Én ezt akkor nem tulajdonítottam jelentőségnek. Nem az én hűtő volt, nem az én legyem volt, és nem az én dolgom volt eltakarítani.

Utólag kiderült, hogy ez valamiféle próba akart lenni. Én ezt a gondolkodásmódot nem értem, és nem is akarom megérteni.¹²⁰

120. A légy próba volt, és a wiki nem is titkolja, mit mért. A szerző a döglött legyet nem távolította el a hűtőből, hanem **körberakta a saját holmijával.**

A szócikk szerint ez volt „az utolsó csepp a pohárban”, és ezután került szóba az azonnali szerződésbontás.

A felmondás

Egy alkalommal a főbérőm felmondta a szerződést.

Beszéltem vele, és sikerült megállapodnunk. Ez tárgyalás kérdése volt, nem érzelmeké: elmondtam neki, hogy mi az érdeke, és belátta.¹²¹

Ezt sokan gyengeségnek tartják. Én azt gondolom, hogy **aki egy ilyen helyzetből ki tudja beszélni magát, az nem gyenge, hanem ügyes.**

121. A „tárgyalás” lefolyásáról a szerző maga számolt be, és a Sodipedia a saját szavaival idézi vissza a fórum kérdését is:

„Endre, volt sírás?” — a válasz pedig a szerző jellegzetes fordulata volt: „**Nem feltétlenül nem...**“

A wiki szerint a felmondólevelet a főbérő már át is adta, és csak **hosszas könyörgés** után enyhült meg.

Egy nadrágról

Ha már az akkori életkörülményeknél tartunk, egy dolgot tisztázok, mert ezen évekig szórakoztak.

Igaz, hogy hosszú ideig **egyetlen nadrágom volt**.

Ez nem szegénység kérdése volt, hanem prioritás. Egy nadrág elég egy nadrágnak. Én inkább olyasmire költöttem, ami a munkámhoz vagy a fejlődésemhez kellett.

Végül vettem másikat is, amikor időszerűvé vált.¹²²

122. Az „egyetlen nadrág” korszakot a Sodipedia külön szócikkben tartja számon, és a végét is dátumhoz köti: **2018. május 31**. Ekkor vásárolt a szerző másodikat — a wiki szerint ez volt az első nadrág, amelyet a saját keresetéből vett.

A „prioritás” magyarázathoz a szócikk hozzáteszi, mire jutott közben pénz: **félmilliós drónra**, több százezer forintnyi, soha ki nem bontott videójátékra, digitális palatáblára és okosórára.

A darab állapotát a wiki részletesen leírja; a könyv ebből csak annyit közöl, hogy a szerző munkahelyi vezetője **szóvá**

tette, hogy így nem volna szabad munkába járni. A szerző ezt maga újságolta el a fórumon.

Ahogyan véget ért

A lakhatásom akkor szűnt meg, amikor a munkám.

Ugyanaz a nap volt. Amikor a felmondólevél megérkezett a lakcímemre, a főbérlőm azonnal lépett.

Ezt jogilag megtehetette. Emberileg nem.¹²³

123. Az időzítés pontos — 2020 nyara —, de az ok nem a főbérlő kegyetlensége volt. A felmondólevelet azért vitte oda személyesen egy kolléga, mert a szerző elutazott előle, hogy ne lehessen kézbesíteni; a levelet végül **a főbérlő vette át**. Ő ekkor szerzett tudomást arról, hogy az albérlője hamarosan fizetésképtelen lesz.

Amit ebből érteni kell

Három évig fizettem valakinek azért, hogy egy szobában lakhassak, és közben elfogadtam olyan feltételeket, amelyeket itthon senki nem fogadna el.

Ezt nem panaszként mondom. **Ez volt az ára annak, hogy kint maradjak**, és én ezt az árat megfizettem.

Aki azt hiszi, hogy Nyugaton minden szép, az nem lakott ott
albérletben.¹²⁴

124. A három év mérlege így néz ki: a szerző fizetett a szobáért, a reggeliért, a sávszélességért, a szőnyegért, a télikertért és egy szoláriumért; cserébe napközben nem lehetett otthon, és huszonhárom foknál melegebbre nem fűthetett.

Amikor 2020 nyarán mindkét jogviszonya megszűnt, a szerző **Ausztriába költözött**, ahol az első saját lakását — a wiki szerint — később önként mondta fel, hogy Bécsbe költözhessen.

Az utolsó lakhatása 2023-tól az édesanyja fűtetlen melléképülete.

A karrier

A szakmámról eddig keveset írtam, pedig ez az életem gerince.

Programozó vagyok, és ezt nem papír teszi, hanem a munka. Tizenöt év alatt dolgoztam Budapesten, Hamburgban, Berlinben, Linzben és Bécsben, és ez idő alatt megtanultam mindent arról, hogyan működik ez az iparág.

Ebben a fejezetben azt szeretném elmondani, amit erről tudni érdemes.

Az álláskeresésről

Kezdjük a legfontosabbal, mert ezt szinte senki nem csinálja jól.

Az álláskeresés **statisztika**. Aki öt helyre küld önéletrajzot és csodálkozik, hogy nem hívják be, az nem érti a rendszert. Én egy-egy keresési időszakban **negyven és száz közötti** cégnek küldök ki anyagot, mert tudom, hogy ebből jön össze egy-két valódi ajánlat.

Nem is válogatok túlzottan. Aki válogat, az vár; aki nem válogat, az dolgozik.¹²⁵

pp	utolsóig	Nap	ajánlatig	Jelentkezés	Napi	Siker	Első	Utolsó	Szünet	Nap	Év	link	Cég, ami felvett	Bevétel	Or...	Interjú	Jutka
61	81	82	1,01	1,22%	2016.10.11.	2016.10.31.	0	295	0,81	link		superReal GmbH (Hamburg)	18 672 €	veg...	10	8,20	n
14	14	45	3,21	2,22%	2016.11.01.	2017.11.30.	0	395	1,08	link		DefShop GmbH (Berlin)	27 910 €	német	22	2,05	n
32	36	90	2,50	1,11%	2019.01.02.	2020.07.31.	32	942	2,58	link		esPresto AG (Berlin)	71 318 €	német	27	3,33	n
27	40	43	1,43	2,50%	2020.09.15.	2020.10.14.	45	30	0,08	link		Reichl und Partner GmbH (Linz)	3 834 €	osz...	15	2,67	t
39	43	61	1,42	1,64%	2020.12.01.	2021.07.15.	47	227	0,62	link		screencode GmbH (Linz)	23 715 €	osz...	20	3,05	t
28	23	58	2,52	1,72%	2021.07.19.	2021.12.31.	3	166	0,45	link		Eboont GmbH (Linz)	16 445 €	osz...	24	2,42	t
6	7	30	4,29	3,33%	2022.03.03.	2022.03.21.	2	78	0,21	link		Engel learn GmbH (Linz)	7 508 €	osz...	19	1,58	t
36	36	85	2,36	1,16%	2022.06.01.	2022.06.30.	71	30	0,08	link		Atos SE (Bécs)	4 786 €	osz...	30	2,83	t
12	12	32	2,67	3,13%	2022.07.18.	2022.07.18.	17	1	0,00			CORS GmbH (Wels)	112 €	osz...			t
23	33			1,27	2022.10.01.	2022.10.18.	74	18	0,05			ric.at GmbH (Bécs)	2 369 €	osz...			t
					2022.11.15.	2022.11.23.	27	9	0,02			EFS / NIME GmbH (Bécs)	1 065 €	osz...			t
20	22	42	0,52	2,38%	2022.11.29.	2023.01.31.	5	64	0,18			GVS Austria e.U. (Bécs)	7 173 €	osz...			t
45	45	79	1,76	1,27%	2023.03.06.	2023.12.31.	33	301	0,82	link		SOLARYS Informatik GmbH	26 552 €	osz...	69	0,46	t
232	232	274	1,18	0,36%	2024.07.15.	2024.07.15.	196	1		link		ISHAP Personaldok. GmbH (Bécs)	126,7	osz...	48	5,71	t
87	87	214	2,46	0,47%	-	-	-	-	-	link	-	-	-	ve...	29	8,56	t

A szerző saját nyilvántartása a munkahelyeiről és az álláskeresőiről. Balról jobbra: a jelentkezések száma, a napi átlag, a találati arány, majd a munkaviszony kezdete és vége. Az alsó, sárga sor az összesítés.

125. A számok a szerzőtől származnak, és pontosak: egy-egy álláskeresői időszakban **negyven és száznöt** közötti céghez küldött önéletrajzot.

A „nem válogatok” is igaz, csak nem úgy, ahogy a fejezet érti: a wiki szerint olyan pozíciókra is pályázott, ahol az adott programozási nyelvvel **egyszer, az egyetemen** találkozott.

Ennek van egy jelenet formájú változata is. Az osztrák Munkaügyi Hivatal ügyintézője felkérdezte a szerzőt, hogy ha az önéletrajzában az ismert technológiák között felsorolta a C#-ot és a .Netet, akkor miért utasítja vissza sorra az ilyen állásajánlatokat. Kénytelen volt bevallani, hogy **utoljára az egyetemen hallott róluk**.

Ugyanennek a hivatalnak a tanfolyamán kapott feladatul egy motivációs levelet. ChatGPT-vel íratta meg — **a tanár a stílusáról azonnal felismerte**.

Az önéletrajzról

Az önéletrajz nem vallomás, hanem **marketinganyag**.

Ez nem azt jelenti, hogy hazudni kell benne. Azt jelenti, hogy a tényeket a legkedvezőbb megvilágításban kell szerepeltetni. Én ezt masnizásnak nevezem, és nem szégyellem: **minden állítás, ami benne van, nyelvtanilag igaz.**

Ha valaki három hetet dolgozott egy projekten, az projektmunka. Ha valaki felmondási idő alatt állományban van, az munkaviszony. Ezek nem csúsztatások, hanem pontos megfogalmazások.¹²⁶

Experience

Fullstack Entwickler

GVS Austria e.U. · Full-time
Dec 2022 – Jan 2023 · 2 mos
Vienna, Austria · On-site

2-monatliche Projektarbeit auf Goldvorsorge Handelssystem
CodeIgniter 4, Bootstrap –und jQuery-Basierte Modulentwicklung

Skills: CodeIgniter · Cascading Style Sheets (CSS) · PHP · jQuery · HTML5 · Bootstrap · MySQL

Büroleiter

Kronos-XXXXXXXXXXaltung · Full-time
Apr 2022 – Dec 2022 · 9 mos
Traun, Upper Austria, Austria · Hybrid

Übersetzungen, Administrationen, Mitarbeiter-Anmeldungen

A módszer a gyakorlatban, a szerző szakmai profiljáról. Az alsó tétel kilenc hónapot fed le, teljes munkaidőben; a cégnevet a könyv kitakarta.

126. A „masnizás” és a „nyelvtanilag igaz” is a szerző saját szava.

A Sodipedia három konkrét példát dokumentál.

Az egyik: projektmunkaként tüntetett fel olyan alkalmazásokat, ahonnan **próbaiddő alatt bocsátották el**, mert nem volt elég a tudása.

A második: **egy nem létező munkaviszonyt** szerepeltetett.

Az önéletrajza szerint 2022 áprilisától decemberig

irodavezető volt egy cégnél — amely valójában egy ismerőse egyéni vállalkozása, iroda és alkalmazottak nélkül. Az így lefedett kilenc hónapban a szerző **öt különböző vállalatnál** dolgozott, és mindegyikből még a próbaidő alatt elbocsátották.

A harmadik az egyetem. A szerző azt állította, hogy elvégezte, és csak a nyelvvizsga hiányzik. A hivatalos nyilvántartásban — amelynek képe a saját ügyfélkapujából származik — a státusza **„Elbocsátott”**, és a kötelező tantárgyaknak a harmadát teljesítette. Volt olyan munkahelye, ahová e nélkül fel sem vették volna.

Az interjú

Az interjún egyetlen dolog számít: a papírok.

Nekem kiváló ajánlóleveleim vannak — én ezeket **Superman-papíroknak** hívom. Ezek nem csak azt igazolják, hogy hol dolgoztam, hanem dicsérik is a szakmai munkámat.

És itt jön a technika, amelyet magamtól dolgoztam ki. Ha ezeket az ajánlásokat felmutatom, utána **megengedhetem magamnak a teljes őszinteséget**. Elmondhatom, milyen egyszerű feladatokat végeztem, mert a papírok fényében ez már szerénykedésnek hat.

Ez a titkom.¹²⁷

127. Az idézet szó szerinti: **„Olyan jók az ajánlásaim és az igazolt tapasztalatom olyan sokrétű, hogy megengedhetem magamnak az interjúkon a teljes**

őszinteséget, mert nagyon sokszor szerénykedésnek fog hatni. Ez a titkom :)“

A wiki hozzászól a módszer másik felét: a szerző számít arra is, hogy ha nem tud válaszolni egy kérdésre, azt a nyelvtudásának tudják be. A szócikk egy példát idéz: arra a kérdésre, hogy mi az a dependency injection, azt felelte, hogy **„a use előtaggal beimportált osztályok”**.

Ez a technika a szerző saját becslése szerint **az interjúk tíz százalékában** működik.

A dependency injection nem egyszeri eset. Egy másik interjú azon bukkant el, hogy nem tudta megmondani, **mi az a dekorátor tervezési minta**.

A módszer harmadik eleme az a kérdés, amely minden interjúján elhangzik: melyik szakmai teljesítményére a legbüszkébb. A szerző erre két állandó választ ad, és az egyik a **Groteszk** — annak a társulatnak a neve, amelynek vezetője róla azt nyilatkozta, hogy „önálló munkára teljesen alkalmatlan”, és csak pofonegyszerű részfeladatokat kapott, azokat is késve és rossz minőségben.

A betanulásról

Új helyen az első hetek a betanulása. Ezt sokan sürgetnék, én viszont kitartok mellette: **egy rendszert meg kell ismerni, mielőtt hozzányúl az ember**.

A munkamódszerem is ilyen. Először összerakok egy működő változatot, utána finomítok rajta. **Előbb működjön, és utána legyen esetleg egyre jobb** — ez a mottóm.

Aki fordítva csinálja, az soha nem készül el semmivel.¹²⁸

128. A mottó szó szerinti idézet. Amit a fejezet elhagy, az a betanulási szakasz hossza: a wiki szerint a szerző tudatosan húzta, és két munkahelyén is **a harmadik hónapban** kapta meg az első érdemi feladatát.

A módszerről a szócikk így ír: néhány nap alatt összeáll egy éppen működő **spagettikód**, majd a szerző megvárja, hogy a tapasztaltabb kollégák elmondják, mit kell javítani, és a javításokat lassan végzi el.

A code review

Egyetlen esetet szeretnék részletesen elmondani, mert jól megvilágítja, hogyan működik ez az iparág valójában.

Megpályáztam egy pozíciót egy német cégnél. Küldtek egy próbafeladatot, én pedig megcsináltam. Nem vettek fel.

Ez önmagában nem hír. Ami szokatlan volt, hogy **visszaküldtek egy több oldalas listát** arról, hogy szerintük mit rontottam el.¹²⁹

Szerző: **sodika** (x13) Dec 02, 2020 15:15:29 Válasz (26)

Na közben kiértékeltek a react-os feladatomat, és oda nem vettek volna fel, viszont tök rendes a csávó, mert részletesen leírta, hogyan lehetne a cucc jobb.

Hallo Endre,

vielen Dank für das entsprechende Umsetzen!

Auf Basis der zugesandten Unterlagen müssen wir dir leider mitteilen, dass du nicht in den weiteren Auswahlprozess kommst.
Mit deiner angegebenen Erfahrung und den Gehaltsvorstellungen passen die Erwartungen von uns an fachliches Knowhow und entsprechende Umsetzungen nicht zusammen.

Im Folgenden eine Sammlung von konkretem Feedback zur Implementierung, damit du auch weißt, welche genauen Gründe aus fachlicher Sicht dahinterstehen:

Visual flaws:

- Page load of about 7 Seconds until you see more than a headline. The graphql request takes about 5-6 seconds of that but there is no loading indicator.
- No cursor pointer or click indicator on list items
- Very minimalist styling
- No images in detail view (which were requested in the assignment!)
- If you put links in detail view, they should at least be clickable. They are not.
- null and undefined printed in the detail view

Implementation flaws:

- Too much data in the initial graphql request, all detail in the first request and no pagination (so this is the only request ever sent) - pagination is only in the frontend. (This causes long initial wait)
- String concatenations instead of template literals (ES6 basics!)
- Mixing of ' and " for strings in code - uniformity!
- Not making use of basic react functionality but setting detail view with ...
...innerHTML = ...
- Not using npm, no package.json (was not requested, but should be self-evident)
- Spaghetti-Code, all in one single file
- Not using any library for graphql, but writing the query as string-concatenation
- no proper error handling in graphql request
- console logs not removed - code style!
- No indentations in surrounding HTML frame - code style!
- Missing semicolon (line 289) - code style!
- No linting / test cases (were not requested but should at least be mentioned as "To be considered before release" - which was requested but is completely missing from the readme)

Vielen Dank und alles Gute für deine weitere berufliche Zukunft.

Viele Grüße

A levél, ahogy a szerző maga tette közzé a fórumon. A saját bevezetője a tetején: „oda nem vettek volna fel, viszont tök rendes a csávó, mert részletesen leírta, hogyan lehetne a cucc jobb.” Alatta a húsz tétel.

Néhány példa, hogy lássuk a színvonalat.

Kifogásolták, hogy az oldal betöltése hét másodpercig tart.¹³⁰

Nos: a sebesség hálózat és szerver kérdése, nem a fejlesztőé.

Kifogásolták, hogy a részletes nézetben a linkek nem kattinthatók.¹³¹ A feladat kiírásában nem szerepelt, hogy a linkeknek működniük is kell.

Kifogásolták, hogy hiányzik egy pontosvessző a 289. sorban. Egy pontosvessző.¹³²

És kifogásolták, hogy az egész egyetlen fájlban van. Ezt vállalom: én így dolgozom. **Egy fájlban minden ott van, ahol keresem.**¹³³

A levél zárómondata pedig árulkodó volt: azt írták, hogy a megadott tapasztalatom és a fizetési elvárásom nem áll összhangban a szakmai tudással.

Ez nem szakmai megállapítás, hanem alkudozás. Lefordítva: **túl sokat kértem.**¹³⁴

129. A levél a *Code review* szócikkben teljes terjedelmében olvasható, németül, húsz tétellel, „Visual flaws” és „Implementation flaws” bontásban.

A képen látható bevezetőt a szerző maga írta hozzá, amikor a fórumon közzétette. A wiki szerint ugyanez a levél máshol is szerepel: a *SoDI karrierje* szócikk példaként hozza arra, hogy a szerző a próbafeladatokat **bevallottan rossz minőségben** oldja meg.

130. A pontos kifogás: „Page load of about 7 Seconds until you see more than a headline. The graphql request takes about 5-6 seconds of that but there is no loading indicator.” Az ok tehát nem a hálózat: a szerző minden adatot egyetlen

kérésben töltött le, lapozás nélkül, és a várakozás idejére semmilyen visszajelzést nem adott.

131. „If you put links in detail view, they should at least be clickable. They are not.” A lista ugyanitt rögzíti, hogy a részletes nézetben **kiírásra kerültek a null és undefined értékek**, és hogy a feladatban kifejezetten kért képek egyáltalán nem jelentek meg.
132. A hiányzó pontosvessző a húsz tételből egy volt. A többi között: sztringösszefűzés sablonliterálok helyett („ES6 basics!“), az idézőjelek következetlen keverése, a React alapvető működésének megkerülése `innerHTML`-lel, hiányzó `package.json`, kezeletlen hibák, bent felejtett `console.log`-ok, és a kért „kiadás előtti teendők” szakasz teljes hiánya.
133. A cég szóhasználatára erre: **„Spaghetti-Code, all in one single file”**.
134. A mondat: „Mit deiner angegebenen Erfahrung und den Gehaltsvorstellungen passen die Erwartungen von uns an fachliches Knowhow und entsprechende Umsetzungen nicht zusammen.”
- A hangsúly a *megadott* tapasztalaton van: a cég nem a bérigényt kifogásolta önmagában, hanem azt, hogy az önéletrajzban szereplő tudásszint nem köszönt vissza a munkában.

A code review-kről általában

Van egy szokás ebben a szakmában, hogy a fejlesztő kódját mások átnézik.

Az elmélet szerint ez tanulási lehetőség. A gyakorlatban egy rituálé, amelyben egy magabiztosabb kolléga a saját ízlését kéri számon

rajtad, és amelyben mindig van mit kifogásolni, mert mindig van mit kifogásolni.

Én a legjobb munkáimat akkor végeztem, amikor **hagytak dolgozni.**¹³⁵

135. A wiki ugyanerről: „Endre retteg a code review-któl, neki a legjobb, ha senki által nem ellenőrizve, számonkérve alibizhet eldugva a sarokba, 2 órás feladatokon molyolva hetekig.”

A megfogalmazás gúnyos, de az állítás a szerző saját mondatával is alátámasztható, 2018-ból: **„A superReal-nál nem létezett a code review intézménye, az előző helyen pedig formális volt, és végül ebből lett a gond. Hogy mindenki, még én is azt hittem, hogy rendben van minden a kódommal, aztán hirtelen ráomlott, hogy mégsem.”**

Arra a kérdésre, hogy mivel oldotta meg mindezt, a szerző maga felelt, élő adásban, **2024 februárjában**. A kérdés az volt, miért fizeti a ChatGPT-előfizetést akkor, amikor semmire nincs pénze. A válasz: azért, mert **csak ezzel tud „alibizni” a munkahelyein**.

Ugyanebben az évben, amikor egy próbafeladaton elvázott, ezt azzal intézte el, hogy „valódi munkakörnyezetben” a ChatGPT-vel oldotta volna meg — bemásolja neki a kódot és megkéri, hogy javítsa ki —, mert az AI „nem olyan korlátolt”, mint ő. Néhány hónappal később viszont már az AI-t okolta azért, hogy nem talál állást.

Egy korábbi, Németországban töltött évről pedig **büszkén** mesélte, hogy a munkaideje harmadát el tudta lógni azzal a hivatkozással, hogy éppen futnak a tesztek.

A wiki szerint a munkáltatói jellemzően úgy jöttek rá a problémára, hogy **ránéztek a kódjára**. Egy munkahelyén ez azért történt meg, mert a szerző bárányhimlővel kórházba került, és a két hét alatt más ült a projektjére. Erről ő maga: „**Ha nem betegszem le, a defShopnál pl. a végtelenségig bejött volna. Csak a bárányhimlő közbeszólt.**”

A kihívás

Ide tartozik egy eset, amit időnként előszednek.

Volt, aki nyilvánosan versenykódolásra hívott ki: élő adásban, óra alatt, pontozva, egy erre való oldalon.

Nem mentem bele, és ezt ma is vállalom. Egy fejlesztő munkáját nem egy internetes vetélkedőn mérik le, hanem a leszállított rendszereken. Aki ezt nem érti, az nem dolgozott ebben a szakmában.

Nekem ezenfelül nem is volt szükségem arra, hogy bárkinek bizonyítsak. Aki tizenöt éve ebből él, annak a munkája beszél helyette.¹³⁶

136. A kihívás nem a semmiből jött, és nem is idegentől. A kihívó az a megrendelő volt, akinek a szerző **ötven euróval tartozott** egy el nem készült programért — az ügy *Az adósság* fejezetben szerepel, 2014-ből.

A formátumot pedig **a szerző ajánlotta fel**. Miután évekig nem fizetett, azzal állt elő, hogy az összeget egy **közös adásban** hajlandó letudni. A megrendelő ezt elfogadta, és **2020. május 29-én** nyilvánosan megnevezte, milyen közös

adásra gondol: mindketten élőben oldának meg feladatokat egy versenykódoló oldalon, egy órán át, hangosan kommentálva, és az nyer, aki több pontot gyűjt.

A szerző egy órán belül reagált a fórumon: **„Jó, majd valamelyik nap felfedezem [...], hogy mi ez a fos.”** Ezután a wiki szerint a kérdést igyekezett elhallgatni, és amikor mégis magyarázkodott, két egymásnak ellentmondó okot hozott fel: hogy **nem kell bizonyítania a professzionalizmusát, mert a programozáson kívül még semmi mást nem csinált**, illetve hogy nem volt ideje felkészülni, mert részmunkaidőben napi két órát dolgozik.

A szócikk az ügyet „technikai KO”-ként zárja le. Az arány, amiért érdemes megjegyezni: a kihívó saját közlése szerint az első „Hello World!” programját **szűk három évvel korábban** írta.

Ez a fejezet egyetlen pontja, ahol a szerző húszéves szakmai múltja tétre menő próbát kapott. A próba elmaradt.

A távozásról

Sokat váltottam munkahelyet, és tudom, hogy ezt fel szokták hozni ellenem.

Az informatikában ez nem szégyen, hanem norma. Aki egy helyen ül tizenöt évig, az nem hűséges, hanem félti az állását.

Egy dologra viszont mindig ügyeltem: **jó ajánlólevél nélkül soha nem hagytam el munkahelyet.** Ez a szakma egyetlen valódi tőkéje, és ezt minden alkalommal megszereztem.¹³⁷

Azt is elértem, hogy a felmondási időt ne kelljen ledolgoznom. Ez mindenhol így volt, és ez a legjobb bizonyítvány: **aki értékes munkaerő, azt nem engedik el; akit elengednek, azzal szemben legalább korrektek.**¹³⁸

-
137. Az ajánlólevelek megvannak, és a megszerzésük módját a szerző maga írta le: **„mindkét helyen olyan hangulatot kellett az utolsó napon teremtenem, hogy egyértelmű legyen nekik, vagy illet adnak a kezembe, vagy rendőrrrel távolíttatnak el az irodából. :D”**

Egy harmadik helyen perrel fenyegetéssel érte el ugyanezt. Erről a saját megfogalmazása: az adott cég „örülhet, hogy beértem egy ajánlólevéllel”. A viselkedését, amellyel kiharcolta, ő maga **„kibírhatatlan, undorító erőszakosságnak”** nevezte.

Ugyanez a cég volt az, amelyik nem bocsátotta el akkor, amikor a kódja miatt elment az egyik legnagyobb ügyfele, és amelyik akkor is türelmes volt vele, amikor a rossz teljesítményét internetes zaklatásra fogta.

138. A megállapítás igaz, csak az értelmezése nem. A wiki szerint a szerzőt **minden munkahelyén felmentették a munkavégzés alól**, és nem kellett ledolgoznia a felmondási időt.

A teljes mérleg: **2020 és 2024 között tizenkét cég bocsátotta el**, és a nyilvántartott húsz munkaviszony közül **egyét sem ő mondott fel**. A lista tartalmaz három olyan tételt is, ahol a munkaviszony az első munkanap előtt vagy egy nap után ért véget: egy banknál, egy minisztériumnál és egy welsi cégnél.

A leghosszabb ausztriai munkaviszonya hét hónap volt.

Ebből a sorból egy elbocsátás érdemel külön bekezdést, mert a szerző gondolkodásáról többet mond, mint a többi együtt.

Amikor az egyik osztrák munkahelyén **belső vizsgálat indult ellene**, és sejtette, hogy ki fogják rúgni, elment és megvásárolta egy drága fitnesslánc bérletét — abban a reményben, hogy ezzel a lépéssel „az Univerzum elismeri a bátorságát”, és a dolog jóra fordul. A szerződés aláírása után **tíz perccel** hívta fel a cég, hogy nem kívánják többé látni.

A bérlet maradt. A hűségidő miatt még hónapokig fizette, egy elmulasztott részlet után húsz euró büntetőkamattal, és amikor a környezete javasolta, hogy mondja fel, **kategorikusan elutasította**. A munkanélküli időszakában ugyanezt a bérletet utóbb havi százötven euróra bővítette.

Amit ebből érteni kell

Az én pályámat egyetlen dolog tette tönkre, és az nem a tudás hiánya volt.

Amint egy munkahelyem neve nyilvánosságra került, megindultak oda a levelek. Ez történt Berlinben, ez történt Linzben, és ez történt Bécsben is.

Egy szakmai életutat így lehet szétverni: **nem azzal, hogy rosszul dolgozol, hanem azzal, hogy nem hagynak dolgozni.**¹³⁹

139. A levelek valóban megérkeztek, és a wiki ezt nem is tagadja.

A könyv csak azokat az okokat sorolja fel, amelyeket a források a levelektől függetlenül dokumentálnak:

Kalózszoftver. Az egyik munkahelyén — ahol egészségügyi adatokkal dolgoztak és szigorú auditoknak kellett megfelelni — a szerző egy nyilvános videóban nevetve mesélte el, hogy

nem jogtiszta eszközzel dolgozik a céges munkán. Ugyanebben az időszakban, miközben egy Covid-hoz kapcsolódó egészségügyi alkalmazáson dolgozott, **Covid-tagadó és oltásellenes bejegyzéseket** osztott meg. A cégvezető ezek után bocsátotta el.

Bolti lopás és bántalmazás élő adásban. Egy másik munkahelye idején a szerző élőben közvetítette, ahogy lopásban vesz részt, és órákon át filmezte, ahogy az élettársával egy mentálisan sérült, részeg nőt bántalmaznak. A cég ezt követően bocsátotta el.

A bosszú. Ugyanennek a cégnek a logójával ellátott ruhában kezdett szerepelni az adásaiban — abban a pulóverben bántalmazta a nőt, amelyen a volt munkáltatója neve állt. Egy másik cégnél a trolljait próbálta rávenni, hogy támadják meg a termékét: **„direkt abból a reményből, hogy tényleg odamennek és ott valami komoly kárt okoznak nekik. Remélem, hogy így lesz.”**

A fejezet utolsó mondata tehát megfordítható. Nem az történt, hogy nem hagyták dolgozni — hanem az, hogy amit a munkaidőn kívül tett, az minden alkalommal utolérte a munkahelyén.

Linz

Linzbe 2020 őszén kerültem, Berlin után, és ez volt életem legtermékenyebb és egyben legnehezebb időszaka.

Termékeny, mert **itt kaptam a legtöbb állásajánlatot**. Nehéz, mert egyet sem hagytak meg nekem.

Az állásokról

Ezt a mondatot pontosan kell érteni.

Én ezekben az években folyamatosan mozgásban voltam a munkaerőpiacon. Írtam pályázatokat, jártam interjúkra, kaptam ajánlatokat. Egy negyvenéves informatikustól ez a normális.

Amit nem lehet normálisnak nevezni: hogy **valahányszor aláírtam valahol, néhány héten belül levelek kezdtek érkezni a munkáltatóhoz**.

Nem panaszokra gondolok. Szervezett, célzott levelekre, amelyek mindig ugyanazt tartalmazták rólam.¹⁴⁰

140. A levelek léteznek, és a Sodipedia nem is tagadja: a szerző munkahelyeinek felkutatása és a munkáltatók megkeresése rendszeres gyakorlat volt. A szócikkek ezt „tényfeltárásnak” nevezik.

Egy dolgot érdemes hozzátenni. A 2022-es munkahely azonosítása nem a fórumon dolgozó ismeretlenek érdeme volt, hanem egy ismerősé: a szerző **telefonon mondta el neki, hol dolgozik**, a beszélgetést pedig titokban rögzítették és közzétették.

A nulla napos munkaviszony

Van egy eset, amely mindent elmond erről az időszakról.

2020 novemberében egy banknál kaptam ajánlatot. Jó pozíció volt, jó fizetéssel, otthoni munkavégzéssel. Elmentem, **aláírtam a szerződést**, és hazamentem.

Másnap kaptam egy levelet, hogy a felügyeleti szervük mégsem hagyta jóvá a kinevezésemet, mert a pozíciók időközben betöltődtek.

Ez egészen hihetetlen. Aláírják velem a szerződést, és aztán derült égből villámcsapásként ez.¹⁴¹

A dolog azért fáj különösen, mert **közben egy másik ajánlatot már visszamondtam**, és a munkaügyi hivatalban is bejelentettem, hogy nem tartok igényt tovább az ellátásra.

Egyetlen nap alatt vesztettem el mindkettőt.¹⁴²

141. A két mondat — az „egészen hihetetlen” és a „derült égből villámcsapásként” — a szerző saját fórumbejegyzéséből való, **2020. november 27-én, 14:34-kor**, a hivatalos elutasító levél idézetével együtt.

Ugyanezen a napon, három és fél órával korábban, ő maga írta le a következőt: „**Tegnap a nagy öröme ittam egyet vagy kettőt, és úgy mentem vissza 1-kor aláírni, és szerintem észrevehette a csaj. :D**”

Majd hozzátette: „nem akarok másnaposan bejárni, ezért visszaállunk az esti kb. 3 sörre.”

A két bejegyzés között nem telt el egy nap.

142. Ez a rész pontos, és a wiki is így írja le: a szerző a bankhoz menet **már elfogadott volt egy másik ajánlatot**, amelyet az aláírt szerződés miatt visszamondott, és a munkaügyi hivatalban is bejelentette, hogy nem tart igényt a segélyre.

A wiki szerint az esemény után „bosszúból mindent kirakott” a fórumra, amit tudott.

A távoktatási cég

A másik emlékezetes hely egy távoktatással foglalkozó vállalat volt, 2022-ben.

Itt néhány hónapig dolgoztam. A közvetlen felettesem egy nálam lényegesen fiatalabb kolléganő volt, aki **következetesen visszadobta a munkáimat**.

Ezt akkor sérelmeztem. Ma már látom, hogy szakmailag ő jobb volt nálam — ezt egyébként annak idején is elismertem.¹⁴³

Innen is levelek után kerültem ki. Ez a cég nem állt ki mellettem: a levelek megérkeztek, és néhány napon belül vége lett.¹⁴⁴

143. Az elismerés valóban elhangzott, és ez a fejezet egyik legritkább mondata: a szerző maga mondta, hogy a felettese **kódjai rendkívül magas színvonalúak**, miközben az ő munkáit sorra visszadobta.

A wiki hozzászözi, hogy ez a helyzet — egy fiatal nő mint közvetlen felettes — a szerzőben nem szakmai önvizsgálatot, hanem tartós ellenérzést váltott ki.

144. A cég valóban nem állt ki mellette, és a wiki ezt külön kiemeli: a korábbi munkáltatókkal ellentétben **nem zárkózott össze**, hanem azonnali hatállyal megszüntette a munkaviszonyt.

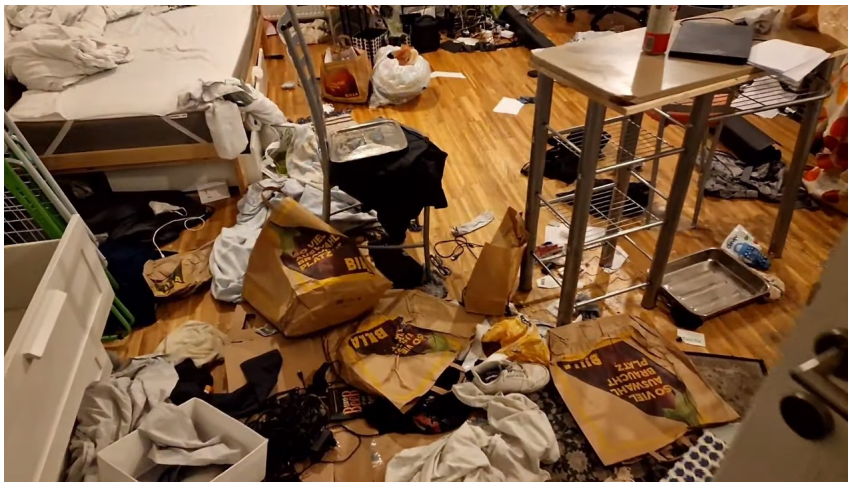
A szócikk arra is figyelmeztet, hogy a korábbi munkáltatók „kiállásáról” csak a szerző elbeszéléséből tudunk.

Amiről nem beszélnek

Van ennek az időszaknak egy másik rétege is, amelyről a rólam szóló elbeszélésekben soha nem esik szó: **itt voltam a legmagányosabb.**

Berlinben volt egy közeg. Bécsben lett volna. Linzben nem volt semmi.

Ezt akkoriban úgy próbáltam megoldani, ahogy tudtam: beengedtem magamhoz embereket. Erről máshol írok. Utólag nézve **ez volt az a döntés, amely az egész linzi időszakomat eldöntötte.**¹⁴⁵

A linzi albérllet padlója a beengedés hónapjaiban, a szerző saját felvételén.

145. A „beengedtem magamhoz embereket” a 2021 októberi befogadásra utal, amelyről az *Akin segítettem* fejezet szól. Következményei: rendőri kivonulás, majd 2022 márciusában **a szerző ellen kiadott távoltartási végzés**, tizennégy napra, a saját lakásából.

A magány leírása egyébként áll: a Sodipedia szerint a szerzőt Ausztriába „linzi ismerősei csalogatták, majd jól lerántották pénzzel, és otthagyták magában”.

Amit ebből érteni kell

Két évet töltöttem Linzben. Ez alatt legalább négy munkahelyem volt, és egyikről sem szakmai okból kerültem ki.

Egy embert így ki lehet készíteni. **Nem az teszi tönkre, hogy elveszíti az állását — hanem hogy tudja, hogy a következőt is elfogja.**

Én ezt végigcsináltam. Kétszer is újrakezdtam. ¹⁴⁶

146. A számok pontosak, és a lakás nem ott ért véget, ahol a lakhatás. A szerző 2020 őszén érkezett Linzbe, a bérleti szerződést pedig **2022 májusában mondta fel, szeptemberi hatállyal** — vagyis a linzi cím kerekén két évig állt. A felmondás időzítése a szerzőé: azért esett még májusra, mert így három havi bérleti díjjal szabadulhatott az ötéves szerződéstől. A júniusi bécsi beköltözéssel így is maradt egy szakasz, amelyben **egyszerre két lakást fizetett**.

A négy munkahely szintén stimmel: Reichl und Partner, screencode, EBCONT, Vitalakademie. A korszakról a *Bécs* fejezet zárójegyzete ad összesítést: a németországi és ausztriai nyolc év alatt a szerző legalább hat munkahelyet veszített el.

A „nem szakmai okból” állítás egy helyen ellenőrizhető dokumentummal, és azt a *szege di hétvége* fejezet jegyzete tartalmazza: a linzi bíróság az egyik elbocsátást **önhibából történtnek** minősítette.

Egyetlen barát

Eről a fejezetről sokat gondolkodtam, mert tudom, hogy ezt fogják a legjobban kiforgatni. Végül úgy döntöttem, megírom, méghozzá pontosan és őszintén, mert nincs mit takargatnom.

Nem vagyok alkoholista.

Ezt nem védekezésésként mondom, hanem tényként. Az alkoholizmusnak ugyanis van definíciója, és én ezt a definíciót ismerem. Aki ismeri, az tudja, hogy rám nem illik.

Mi az alkoholizmus valójában

Egy addiktológus mondta el a televízióban — és ezt azóta is mérvadónak tartom —, hogy **nem az az alkoholista, aki iszik, hanem akinek innia kell.** Ez a kettő nem ugyanaz. Én azért iszom, mert szeretem. Ez élvezet, nem kényszer.

Aki napi hat sört megiszik, az még nem alkoholista, ha közben nem részeg. Márpedig én nem vagyok részeg. Ezt bárki ellenőrizheti: beszélek, gondolkodom, dolgozom.¹⁴⁷

A valódi határ ott van, ahol az ember a munkáját kezdi elhanyagolni. Ha valaki bejelentés nélkül kihagy egy munkanapot azért,

mert túl sokat ivott — na, az az alkoholista. Amíg ilyen nincs, egyetlen egyszer sem, addig gond sincs.¹⁴⁸

És végül a legfontosabb szempont, amit sokan nem értenek: az alkoholizmus akkor kezdődik, amikor a szervezet az elvonástól remegni kezd. Ez egy egzakt, orvosi kritérium. Nálam ilyet soha nem tapasztaltam.¹⁴⁹

147. A definíció 2018 májusából származik, a szerző szó szerinti megfogalmazásában. Ez az első az öt közül. A wiki a *Az alkoholizmus definíciói* szakaszban gyűjtötte össze mind az ötöt, és mindegyiknél megjelöli azt a későbbi dátumot, amikor a szerző a saját szabályát áthágta.

148. Elhangzott 2021 májusában. 2022. január 20-án, próbaidő alatt, másnaposság miatt fogfájást hazudva jelentett beteget. Nyolc nappal később Covid-gyanúra hivatkozva maradt otthon, majd elment szaunázni, ahonnan részegen közvetített. Orvosi igazolást nem tudott bemutatni.

149. Elhangzott 2022 áprilisában — mindössze néhány héttel azután, hogy egy új munkahelyen olyan elvonási tüneteket tapasztalt, hogy még délben is remegett a hangja, és kávéval sem tudta elnyomni őket. Ugyanez év márciusában számolt be arról, hogy éjjel háromkor kell kelnie egy sörért, mert „enélkül megőrülne”.

Amit a mennyiségről tudni kell

Sokat foglalkoznak a számokkal, ezért tisztázzuk.

Volt olyan időszak, amikor napi tíz doboz sört ittam. Ezt soha nem is tagadtam. Csakhogy egy doboz sör — nézzünk szembe a tényekkel — gyakorlatilag víz. Öt százalék. Ha valaki tíz pohár vizet iszik meg egy nap, arra senki nem mondja, hogy vízfüggő.¹⁵⁰

Ami a költségeket illeti: igen, volt hónap, amikor ötszáz euró ment el italra. De ez sem azt bizonyítja, amit belemagyaráznak. Én ugyanis kifejezetten válogatós vagyok. A nagy literes sörből a végére kimegy a szénsav, azt utálom, mint a szart. Nekem dobozos Soproni kell. Egy alkoholistát nem érdekli, mit iszik. Engem érdekel. **Ez a különbség.**¹⁵¹

150. A „szinte víz” fordulat a szerzőtől származik, 2020-ból, a napi tíz dobozra vonatkozóan. Ugyanebben az évben a havi kiadásait vezető táblázatában a sör külön soron szerepelt.

151. A szénsavas indoklás szó szerinti idézet, 2023 márciusából. Ez az ötödik és utolsó definíció; a wiki szerint a szerző ezután felhagyott a fogalom újraértelmezésével.

A válogatósság 2026-ra a következőképpen nézett ki. Amikor elfogyott a pénze és a söre, a Sodifórum egyik tagja kezdett neki rendszeresen italt küldeni postán — 2026. március 4-én a fórumon már azt kérték tőle, hogy „ezentúl a piát felezd meg kérlek, és macskakaja legyen az összeg másik feléből”. A küldemények tartalma kifejezetten az alsó polcról származott, és a feladó nem is titkolta, hogy a szórakozás a lényeg: az egyik palackon a *RUM* helyett „**RUN**” felirat állt. („Amíg kínoz az elvonás, addig RUN; amikor beüt a kettőslátás, már RUM.” — fórumkomment, 2026. április 14.) Egy másik alkalommal, 2026. március 18-án érkezett csomag

tartalmát csillámporba és vazelinbe forgatva adták fel. A szerző ezeket is megitta.

A könyvben szereplő állítás tehát pontosan fordítva igaz: az számít, hogy van-e ital, és nem az, hogy milyen.

A bizonyíték

2022 februárjában elegendő lett a vádaskodásból, és úgy döntöttem, bizonyítok. Bejelentettem, hogy egy hétre leteszem a poharat.

Nem azért, mert nehezemre esett volna. Azért, hogy lássák.

A kísérletet végül félbeszakítottam, mert időközben közbejött néhány dolog, és nem láttam értelmét, hogy egy ilyen nyilvánvaló kérdésben bizonyítgassam magam olyan embereknek, akik úgysem fogadnák el az eredményt.¹⁵²

152. A fogadalom 2022. február 21-én hangzott el, egy hétre szólt, és **harminchat óráig tartott**. Ugyanebben a hónapban vásárolt részen egy Mazdát: „Másnap reggel tudtam meg a Mercitől, hogy megvettem. Olyan részeg voltam, hogy nem is emlékeztem a vásárlásra.”

Egy félreértés a kórházról

Egy alkalommal — egy támadás után, amiről máshol írok — egy éjszakát kórházban töltöttem, és ott feltettek néhány kérdést az italfogyasztásomról.

Én ezekre őszintén válaszoltam, mert nincs mit rejtegetnem. Ez a nyíltság később visszaütött, mert az elhangzottakat kiforgatták.¹⁵³

Tanulság: az őszinteség nem mindig kifizetődő.

153. A kórházi éjszaka a pszichiátrián telt, mert a bejelentett támadásnak a térfigyelő kamerákon nyoma sem volt. Az ambuláns lapra napi nyolc üveg sör került, amit az orvos telefonon az édesanyjával is megerősítettett.

A gyógyszer

Az előzetes letartóztatásom alatt kaptam egy gyógyszert. Erről is sokat pletykálnak, ezért elmondom, hogyan volt.

Bent az ember szervezete átáll. Más az étrend, más a napirend, más a levegő. Én ezt jeleztem, és mivel Magyarországon a fogvartartottak törvény szerint jár az orvosi ellátás, kaptam rá készítményt. Ez nem kegy, hanem alapjog.¹⁵⁴

Utólag küldtek róla egy számlát.

Ezt nem fogom kifizetni, és ezt nyíltan vállalom. Elvi kérdés. Aki egy embert hat hónapra bezár, majd kiszámlázza neki azt, amit köz-

ben a saját mulasztása miatt fel kellett írnia, az ne várjon tőlem együttműködést.¹⁵⁵

-
154. A készítmény **elvonási tünetek kezelésére** szolgált — a fórum szóhasználatában „leszoktatós gyógyszer” —, és a szerző maga kérte. Egy 2026. április 17-i komment így foglalja össze: „amikor az előzetesben neki kellett az elvonás elleni gyógyszer, azt bezzeg követelte”. Ez az a fizikai függőség, amelynek meglétét a szerző a fejezet elején egzakt orvosi kritériumként nevezte meg, és amelyet magára nézve kizárt.

Az ital szerepét egyébként egy korábbi orvosi irat is rögzíti. A 2023. április 21-i pszichiátriai ambuláns lap szerint a szerző „állítása szerint napi 8 üveg sört fogyaszt”, és „édesanyja elmondja, hogy Endre napi szinten fogyaszt alkoholt nagyobb mennyiségben”. A lapon szereplő diagnózisok — nem-meghatározott személyiségzavar (F60.90) és alkalmazkodási zavarok (F43.20) — nem alkoholdiagnózisok; a fogyasztás mértéke viszont dokumentáltan, két forrásból szerepel benne.

155. A számlát a büntetés-végrehajtás küldte ki, és a szerző a megtagadását nyilvánosan hangoztatta. A fórum 2026. január 30-án rögzítette: „ki akarják vele fizettetni a gyógyszereket, kapja a számlákat, de ő nem hajlandó befizetni”. Február 3-ra a behajtás megindult: „felszólításokat már kapja”. A tétel innen bűnügyi költségként él tovább, és **kamatozik** — vagyis ugyanoda került, ahová a diákhitel és a többi tartozás.

Amit végül elértem

Ma már nem vagyok az az ember, aki tíz dobozzal iszik. Ez is mutatja, hogy soha nem volt függőségem — aki függő, az nem tud csökkenteni.

Áttértem a borra.¹⁵⁶

156. A Sodifórum 2026. július 27-i becslése a jelenlegi fogyasztásról: „napi 6 sör plusz 1,5-2 liter bor. Olyan részeg estére, hogy beszélni sem tud.” Egy április 12-i komment szerint négy-hat liter bor kell ahhoz, hogy egyáltalán spiccessé váljon.

Akin segítetttem

Van egy döntésem, amelyet a mai napig nem bántam meg, pedig ez került a legtöbbe.

2021 őszén **befogadtam két hajléktalan embert.**

Nem ismerőst, nem rokont, nem üzlettársat: két olyan embert, akiknek akkor nem volt hova menniük. Az egyikük Kaffka Tibor volt.

Ezért azóta is büntetnek.

Amit a segítségről tudni kell

A segítség nem az, hogy az ember megsajnál valakit, oszt egy posztot róla, és utána hazamegy a saját lakásába.

A segítség az, hogy **beengedi.**

Ezt Magyarországon senki nem csinálja meg. Aki mégis, arra rögtön rásütik, hogy valami hátsó szándéka van — mert a saját önzésüket nem tudják másképp megmagyarázni.

Nekem nem volt hátsó szándékom. Volt egy albérletem, volt benne hely, és volt két ember az utcán. Ez egy egyszerű számtan.¹⁵⁷

157. A befogadás 2021. október 22-én zárult le, a szerző linzi albérletében; az egyik befogadott már napokkal korábban ott volt. A „hátsó szándék” hiányát a wiki két ponton vitatja: a szerző a Sodipedia leírása szerint akkor már **szerelmes volt** az egyik befogadottba, és a kapcsolat ezután évekig párkapcsolatként működött — a szerző ezt élő adásokban maga is így kezelte.

Az is pontos, hogy a másik befogadott mentálisan sérült volt; a wiki szerint sérülését korábbi bántalmazás okozta, amikor az élettársa **laptöltővel** fejbe verte.

A linzi lakás

Az együttélés nem működött. Ezt nem szépítem.

A vendégeim életvitele nem az enyém volt. Hangosak voltak, sokat ittak, és rendszeresen egymásnak estek. Én próbáltam kereteket szabni, de egy idő után be kellett látnom, hogy erre nincs eszközőm.

Végül **a rendőrséghez fordultam**. Ez sokakat meglepett, pedig ez a felelős magatartás: ha valaki a saját otthonában nem tud rendet tartani, akkor a hatóságot hívja, nem pedig maga oldja meg.

Aznap éjjel ki is vitték őket.¹⁵⁸

Ez viszont nem oldott meg semmit. Néhány héten belül újra ott voltak, és onnantól minden ment tovább ugyanúgy.

158. A rendőrhívás megtörtént, **2021. október 27-én éjjel**, és valóban a szerző hívta őket — de nem elsőként: aznap már a szomszéd is kihívta a rendőrséget, miután betört a lakásba és véres állapotokat talált. Három kocsi és hat rendőr érkezett.

A wiki hozzászeli, hogy a szerző **nem mert ajtót mutatni** a vendégeinek, ezért fordult a hatósághoz, és hogy az egyik rendőr figyelmeztette: ha még egyszer ki kell jönniük, ő fogja megszívni.

A Sodipedia egyik szócikke ezt a kimenetelt lezártként kezeli: „végül ők távolították el az őrzöngő véglényeket”. A könyv ezt nem veszi át, mert a folytatás mást mutat: a kitett vendégek visszatértek, az együttélés folytatódott, és **ugyanez a rendőrség négy hónappal később nem őket vitte ki a lakásból, hanem a szerzőt.**

A „nem az én életvitelem” fordulathoz tartozik, hogy a wiki szerint a szerző ebben a közegben **maga is felbátorodott**: felvette a hangnemet, kiabált, sziszegett, fenyegetett. A 2021. október 23-i, éjszakába nyúló közvetítés alapján a szócikk tételesen felsorolja azokat a cselekményeket, amelyeket a felvétel dokumentál — köztük a személyi szabadság megsértését, mert a szerző a lakás kulcsát magával vitte, és a benn maradó nő így nem tudott volna visszamenni.

Az az éjszaka

Egyetlen konkrét vádra kell kitérnem, mert ezt azóta is a fejemhez vágják.

Volt egy éjszaka, amikor a nő hajnali egykor üvöltött. A szomszédok addigra már többször szóltak, és én tudtam, hogy ha még egyszer kijönnek, akkor engem tesznek ki, nem őt.

Ezért **befogtam a száját.**

Ennyi történt. Ezt vállalom, és ma is ugyanezt tenném. Aki hajnali egykor üvölt egy bérházban, azzal valamit kezdeni kell, és ilyenkor nincs idő tárgyalni.¹⁵⁹

Azt viszont határozottan visszautasítom, hogy én bárkit bántalmaztam volna. Ez rágalom, és aki terjeszti, azzal jogi úton foglalkozom.¹⁶⁰

159. A mondat a szerző saját fórumbejegyzéséből való, 2021. november 3-áról, és szó szerint így hangzik: „**Hogy éjjel 1-kor befogtam a száját, mert szóltak már a szomszédok? NANÁ. Ezt mindenki így tette volna.**”

Amit a főszöveg elhagy, azt szintén ő írta le ugyanezekben a napokban: a száj befogásának **az volt a célja, hogy a nő ne kapjon levegőt**, és — így a wiki összefoglalója a kommentsorozatról — **az sem zavarta volna, ha a nő ebbe belehal.**

Ehhez tartozott egy elvi levezetés is: aki éjszaka ordít, az a szerző szerint **nem tekinthető embernek**, és nem illeti meg az emberhez való bánásmód.

Az „ennyi történt” fordulatot pedig ugyanaznap, negyven perccel korábban ő maga cáfolta meg, szintén a fórumon: „**A szája betapasztása előtt a karja erős megszorításával próbálkoztam fájdalmat okozni neki, hogy ne kiabáljon, de nem működött. Ennyi igaz.**”

A száj befogása tehát nem az első lépés volt, hanem a második — az első a fájdalomkozás, és ezt nem a fórum állítja róla, hanem ő közli magáról, azzal a felütéssel, hogy ennyi igaz belőle.

160. A tagadás egy éven át változatlan maradt. 2022. november 17-én, amikor a szemére vetették, hogy céges pólóban, jól láthatóan bántalmazta a hajléktalan, mentálisan sérült élettársat, a szerző így válaszolt: **„Egyrészt csak befogtam a száját, másrészt meg mi fasz közük van egy MÁSIK cég mörcséhez?”**

A mondat két része közül a szerzőt láthatóan a második foglalkoztatta.

Létezik egy tíz perces, feliratozott összefoglaló videó is, amelyet a wiki bizonyítékként jelöl meg; a szócikk szerint ezen a szerző fojtogatja és ütlegeti a nőt, és többször kijelenti, hogy örülne, ha az a hidegben megfagyna. A 2021. októberi közvetítésekből a wiki külön kiemel egy mondatot, amelyet a szerző a nőnek címzett: **„Ökölled basztlak arcon, ha kiabálsz a lépcsőházban.”**

Amikor engem tettek ki

2022 márciusában viszont történt valami, amit máig igazságtalannak tartok, és amiről ritkán beszélek.

Kijöttek megint a rendőrök. Én ekkor **bizonyítani akartam**: elő akartam venni egy újságcikket, amely arról szólt, hogy Tibor bántalmazta a nőt. Ezt mutattam volna meg az intézkedő rendőrnek, mert azt hittem, ezzel tisztázom a helyzetet.

Az intézkedésnek nem ez lett a vége.

Az eljáró rendőr **ellenem** adott ki távoltartási végzést, és tizen-négy napra kitiltott a **saját lakásomból** és annak száz méteres körzetéből.¹⁶¹

Ez idő alatt a munkahelyemen aludtam.

Én ezt akkor és most is aránytalannak tartom. A lakás bérlője én voltam, a bérleti díjat én fizettem, és a végén én kerültem az utcára. **Ilyen a rendszer.**

Hozzáteszem: a bent maradóktól ezek után sem vontam meg a támogatásomat. Nem az én stílusom, hogy egy hatósági intézkedés miatt cserben hagyjak valakit.¹⁶²

161. A dátum **2022. március 11.** A főszöveg egyetlen mondatot hagy ki belőle, és épp azt, amitől a jelenet az, ami.

A nő aznap beváltotta korábbi ígéretét, és megmutatta a rendőröknek a combját borító zúzódásokat. A szerző erre — részegen — ragaszkodott ahhoz, hogy lejátssza a bizonyítékát arról, hogy nem ő a bántalmazó. **Az intézkedő rendőr azonban épp azt a részletet csípte el a felvételből, amelyen a szerző veri a nőt.**

A távoltartási végzés ezután született: tizennégy nap, a lakás és száz méteres környéke. A nőt látteleletet venni vitték, és tolmáccsal hallgatták ki.

162. A támogatás fenntartása a gyakorlatban azt jelentette, hogy a szerző a végzés ellenére **többször visszament a lakásba.** Az egyik ilyen alkalommal a wiki szerint az ott lakó férfi **több percen át ököllel verte a földön,** és csak egy idős szomszéd átkopogása mentette meg; ezután ment a munkahelyére.

Egy másik alkalommal hazament ebédelni, és **a rendőrök tetten érték**; közölték vele, hogy legközelebb bilincsben viszik el, és előzetest is kaphat. A távoltartás megszegéséért végül **250 euróra bírságolták**.

Arra, hogy a másik felet kiköltöztesse, a wiki szerint ekkor sem volt hajlandó — „se most, se a jövőben”.

A bécsi lakás

Néhány hónappal később Bécsbe költöztem egy munka miatt, és Tibor akkor is az utcán volt.

Megint befogadtam. Neki adtam a hálósobát, én a másik helyiségben aludtam.

A szerződéseem szerint vendéget fogadhattam, de beköltöztetni senkit nem lett volna szabad. Ezt tudtam. **Mégis megtettem**, mert egy ember fontosabb egy szerződési pontnál.¹⁶³

Az adminisztratív részét is megoldottam, ahogy tudtam. Ez később formai kifogásokat szült, de a lényeg az, hogy volt hol laknia.¹⁶⁴

163. A bécsi bérlemény 2022. május 31-től szólt, fél évre, bútorozottan, nagyjából 600 euróért. A beköltöztetés **2022. július 7-én** történt, és a szerző a wiki szerint tisztában volt azzal, hogy a befogadottnak vizelet- és székletvisszatartási problémái vannak.

A lakás azonosítása a szerző saját hibájából történt: augusztus 13-án egy közvetítésben **véletlenül bemutatta a szemközti épület homlokzatát**, és három nappal később a pontos cím megjelent a chatfalon. A könyv a címet nem közli.

A következmény nem maradt el: a bérbeadó **benyelte a kauciót**, megemelte a lakbért, és a teljes rezsit a szerzőre terhelte.

164. Az „adminisztratív rész” a következőt jelenti. A szerző a bécsi lakcímére **a tulajdonos hamis aláírásával** jelentkezett be — a Sodipedia szerint a lakótársa hamisította az aláírást —, ez pedig okirathamisítás.

Az ügyet 2023 januárjában vette komolyan a bécsi rendőrség: a szerző a kihallgatás után arról panaszkodott, hogy a nyomozó egy órán át „terrorizálta”. Az eljárás máig Ausztriában folyó ügyei között szerepel, és a wiki szerint **diversiont** kapott érte, ami a magyar próbára bocsátásnak felel meg.

A bejelentkezés egyben egy segélycsalási szál alapja is lett.

A hazaköltözés

2023 elején felszámoltam a bécsi életemet, és hazajöttem az édesanyám telkére, egy melléképületbe. Erről külön fejezetben írok; ide csak annyi tartozik belőle, hogy **Tibor ide is utánam jött**.

Az édesanyám ezt nem nézte jó szemmel, és nem is titkolta. Én viszont nem az az ember vagyok, aki azért mond valakinek nemet, mert időközben szűkebb lett a hely.

Egy tizenkét négyzetméteres szobában laktunk ketten.¹⁶⁵

165. A hazaköltözés napja **2023. február 17.**, a *Bécsi exodus* lezárulta; a melléképület az, amelyről *A saját lakrész* fejezet szól.

A „nem mondok nemet” fordulat annyiban pontos, hogy a döntés nem az övé volt. Az édesanya **2023 májusában még kifejezetten elzárkózott** attól, hogy a vendég beköltözzön a telekre — a fórum ezt a másik fél panaszaiból tudta meg. A vendég ettől függetlenül ott volt: augusztus végén már ott aludt, szeptember 3-án pedig a rendőrség vitte el onnan.

A hazaköltözés egyébként nem volt végleges. A szerző **2024 januárjában visszament Bécsbe**, és a hivatalos ausztriai jelenléte csak 2024 decemberében szűnt meg; a melléképület ezekben a hónapokban is megvolt, és ide tért vissza. A fejezet további jelenetei — a gélek éjszakája, a kiköltöztetés, az ajándékok — ezen a telken, illetve részben már Bécsből játszódnak.

Amit magamról állítottam

Erre a részre külön ki kell térnem, mert innen szoktak idézgetni, és mindig ugyanazt a mondatot, mindig kiragadva.

Az elején valóban sokat foglalkoztam azzal, hogy engem **hogyan neveznek**. Adtam is rá választ, még hozzá egy egyszerű, logikai választ: aki valakivel nem létesítene kapcsolatot, az nyilván nem vonzódik hozzá.

Ezt akkor komolyan gondoltam, és akkor igaz is volt.¹⁶⁶

Azóta eltelt öt év, és én ma már **nem ezzel töltöm az időmet**. A címkével az foglalkozik, akinek nincs jobb dolga. Engem az érdekel, hogy egy ember mit tesz, nem az, hogy melyik rubrikába sorolják.

Ami közöttünk volt, az kettőnkre tartozott. Voltak jó időszakok és voltak rosszak, ahogy minden kapcsolatban. **Én ezt soha nem tagadtam** — legfeljebb nem álltam ki vele az utcára, mert nem is kérdezte senki tisztességesen.¹⁶⁷

A kötődés egyébként nem szégyen. Egy férfi is lehet magányos.

166. Az érv a szerző saját fórumbejegyzéséből való, 2021. október 30-áról, és szó szerint így hangzik: „**Nem basznám meg, tehát nem vok ratyi.**”

Az érv azon a napon született, amikor a szerző egy **kétórás élő adásban** fejtette ki, hogy „super straight” — a fórum összefoglalója szerint ugyanebben az adásban azt is elmondta, hogy megengedte volna a másik félnek, hogy kielégítse, mert az „nem szex”, és hogy az orális aktus is beleférne, „bár határeset”, mert a másik fél „olyan szép és vonzó nő”.

A mondatot a fórum ezután hónapokon át visszaidézte neki, mert a saját feltétele dőlt meg: **a szerző utóbb, egy másik közvetítő élő adásában elismerte, hogy szeretne lefeküdni vele**. Az összegzés egy 2021. december 25-i hozzászólásból: „Viktor live-jában pedig bevallottad, hogy meg akarod baszni. Konklúzió: RATYI VAGY.”

A „akkor igaz is volt” fordulat így pontosan annyit jelent, amennyit a naptár enged: **nyolc hetet**. A kapcsolat ezután

évekig tartott, és a szerző a részleteit maga ismertette élő adásban.

Ameddig eljutott, azt egy 2024-es fejlemény mutatja: márciusban a másik fél **eladásra kínált egy pornófelvételt**, szeptemberben pedig a szerző maga erősítette meg, hogy a felvétel eljutott hozzá — **„azért, hogy kirakjam valahova”** —, és hozzátette: „kész szerencse, hogy nem raktam ki sehova”.

167. A kötődés mértékét a fórum egy külön gyűjtésben szedte pontokba, 2021 decemberében, kizárólag a szerző saját kijelentéseiből. Néhány elem: hogy mit szeretne tőle és mit nem tekint szexnek; hogy „nem alszom vele, mert még ott van” a másik nő; hogy csökkenti a rajongását, ha a másik fél nem elég határozott; és — a gyűjtés szó szerinti címkéjével — **„nem megengedve, hogy szerelmes vagyok”**.

A nyilvános kérdés kérés napja 2021. december 18. A szerző egy plázából közvetítve megkérte egy közös ismerősüket, hogy **„oldjon fel minket”**. A másik fél erre kiabálni kezdett — „Az én nevemben ne nyilatkozzál! [...] Feljelenetek a gecibe!” —, mire a szerző annyit mondott: „Akkor engem oldjon fel.” A közvetítés itt megszakadt.

Néhány nappal később, a fórum beszámolója szerint, a szerző **letérdelt** a másik fél előtt. A magyarázatát ő maga adta: **„A magánytól való félelem manifesztációja volt ez.”** Majd: „megismerte a gyenge oldalamat is, ami önmagában talán mégse akkora tragédia.”

Amiről nem szoktam hallgatni

Egy dolgot a szememre szoktak vetni, amit én értéknek tartok: **én a magánéletemről nyíltan beszéltem.**

Nem szégyellem, mit csinálok és kivel. Aki titkolózik, annak takargatni valója van; nekem nincs. Ezt egy felnőtt, szabad ember természetesnek veszi, és ha valakit ez zavar, az a saját problémája.

Azt viszont visszautasítom, hogy amit én nyíltan elmondtam magamról, azt utólag fegyverként fordítsák ellenem.¹⁶⁸

168. A nyíltság ténykérdés, és a könyv ezt nem vitatja: a szerző ezekben az években a szexuális életének részleteit **rendszeresen, élő adásban** ismertette, gyakran anatómiai pontossággal, és a partneréről szóló testi részleteket is beleértve. A wiki több szócikket szentel a témának, és mindegyiket életkori figyelmeztetéssel nyitja; a könyv ezekből semmit nem idéz.

Amit érdemes rögzíteni, az a kontraszt. Ugyanez a szerző korábban „buzigógyógyító” tüntetést szervezett, és a nyilvánosság előtt kereszténykonzervatív, homoszexualitás-ellenes álláspontot képviselt. A wiki ezt egyetlen mondatban intézi el: mindenben, de szó szerint mindenben szembeköpte magát, amit egykor képviselt.

A „fegyverként fordítják ellenem” panaszhoz tartozik, hogy az anyagot nem mások gyűjtötték róla titokban: **ő közvetítette.**

A Mazda

Van egy történet, amit sokan szeretnek felemlíteni, ezért elmondom, hogy volt.

Vettem egy autót. Nem magamnak — nekem akkor sem volt jogosítványom —, hanem azért, hogy Tibornak legyen mivel közlekednie, és hogy egy ismerősömön is segítsék, aki éppen eladta.

Ez egy három és félszázezres, régi autó volt. Beruházásnak szántam. Nem jött be.¹⁶⁹

A szerelmi ajándék: 1999-es Mazda 323, tizenhat korábbi tulajdonossal. A felvétel 2021 novemberében készült, néhány héttel a vásárlás előtt. A rendszámot kitakartuk.

Hozzáteszem, hogy én ezt rendesen csináltam: **szerződést is írtunk róla**. Nem szóban, nem kézfogással — papíron rögzítettük, hogy az autó tőlem származik és milyen jogcímen.¹⁷⁰

Nem jött be, mert a másik fél nem úgy bánt vele, ahogy megbeszéltük, és mert az ügy körül olyanok kezdtek szervezkedni, akiknek ez volt a szórakozásuk. A végén az autó eltűnt az életemből, a tartozás nem.¹⁷¹

169. Az autó egy **1999-es Mazda 323**, vételára **320 000 forint**, és a wiki szerint addig **tizenhat tulajdonosa** volt. A vásárlás 2022 februárjában történt.

A körülményekről a szerző maga számolt be 2022. április 14-én: **annyira részeg volt, hogy magára a vásárlásra sem emlékezett** — a Mercitől tudta meg másnap reggel, hogy autót vett. Ugyanezen az éjszakán a pályaudvaron maszk nélkül tartózkodott, amiért utóbb **megrovásban** részesült.

170. A szerződés létezik, és a wiki idézi a lényegét: a szerző benne azt nyilatkozta, hogy az autó **„szerelmi ajándék”**.

Hogy ez a jogcím mit ért, azt **2022. február 8-a** mutatta meg. A szerző aznap este boldogan közvetítette, ahogy a megajándékozott az autóból videózik — majd a helyszínrre megérkezett egy fórumozó, akit az autóban ülők barátságosan fogadtak, beültettek maguk mellé, és nevetgéltek vele.

A szerző ezt nézte végig. Az est hátralévő része a Sodipedia szerint a következőképp telt: üvöltés, majd **a saját telefonjának, a billentyűzetének és egy 800 eurós tabletnek a szétverése**. A snecológia azóta ezt a napot a **Hosszú BRÉKek éjszakájaként** tartja számon.

171. Az autó a következő hónapokban a következőkön ment keresztül. A tulajdonjogot **sem a szerző, sem a másik fél nevére nem lehetett íratni**, a várható inkasszók miatt; biztosítást így nem is lehetett rá kötni. Az élettárs betörte a szélvédőjét, mire a másik fél kihívta a rendőrséget — akik **40 000 forintra bírságolták a tulajdonost**, mert a Mazda ki

volt vonva a forgalomból. A rendőrök távozása után a rendszámtáblát lefeszítették róla; a wiki szerint ezután mindketten **részezen, rendszám nélkül vezették.** Ausztriában érvénytelen autópálya-matricáért **120 euró** bírság jött rá.

A szerző végül **300 000 forintot követelt vissza;** a kulcsot és a forgalmi csomagkövetés nélkül adták postára. Az ügyből büntetőeljárás lett, amelyben a szerző a feljelentő: **2026. június 2-án Dunaújvárosba utazott tanúskodni,** a hatóság az eljárást ennek ellenére megszüntette.

Az ajándékok

2024-ben, amikor már nekem sem volt semmim, még mindig próbáltam segíteni rajta.

Vettem neki egy komolyabb hangfalat, mert szereti a zenét és a fényeket. Vettem hozzá nyomkövetőket is, hogy tudjam, merre jár, mert akkoriban rendszeresen eltűnt, és aggódtam érte.

Ezt részletre vásároltam. Vállaltam a törlesztést, mert így volt tisztességes.¹⁷²

Az ajándékot néhány napon belül eladta.

Erről nem szeretnék többet mondani. Aki ilyet tesz, az önmagáról állít ki bizonyítványt, nem rólam.¹⁷³

172. A tételek: egy nagyjából **150 000 forint** értékű hordozható hangfal — a vásárlás indoka a wiki szerint az volt, hogy a

szerzőnek tetszetek a váltakozó színes fények —, és **26 000 forint** értékben nyomkövetők, hogy a szerző követni tudja, hol jár a másik fél.

A vásárlás **hitelre** történt, Bécsben. A törlesztés **három éven át havi tíz euró**.

173. Az eladás nyilvánosan zajlott: a megajándékozott élő videóban hirdette meg a kapott tárgyakat. A vevők a szerző fórumozói lettek. A hangfal **20 000 forintért**, a két nyomkövető **10 000 forintért** kelt el — a beszerzési ár nagyjából egyheted része.

A wiki megjegyzi, hogy ingyen is odaadta volna őket, a vevők csak rendesek akartak lenni. A törlesztőrészletet ettől függetlenül a szerző fizeti tovább.

Amit velem tettek

Egy dologról viszont muszáj beszélnem, mert erről soha senki nem beszél: **rólam is készültek felvételek, az én beleegyezésem nélkül.**

2023 augusztusában, amikor rosszul lettem és elaludtam, Tibor élő adásban csinált velem dolgokat, amelyekhez nem járultam hozzá. Másnap éjjel pedig, szintén alvás közben, **leborotválta a lábamat és a szemöldökömet**, majd hormontartalmú készítményt kent rám.

Ezt akkor sem kommentáltam részletesen, és most sem fogom. Csak rögzítem, hogy megtörtént, és hogy ebben az egész történetben nem én voltam az, aki átlépett egy határt.¹⁷⁴

Azt se higgye senki, hogy szó nélkül tűrtem. Amikor felébredtem, megmondtam neki, hogy ennek vége, és hogy takarodjon.

A válasza mindig ugyanaz volt: rendben, elmegy hajnalban, az elsővel.

Reggel aztán nem ment sehova.¹⁷⁵

174. A bekezdés pontos, csak nem mondja ki, mi történt. Az események **2023. augusztus 30-án és 31-én** zajlottak, mindkét alkalommal élő adásban, mindkét alkalommal úgy, hogy a szerző alkoholtól eszméletlen állapotban volt.

Az első éjszaka a „dolgozok, amelyekhez nem járultam hozzá” azt jelenti, hogy a másik fél **ujjal behatolt a szerző végbelébe**, miközben az öntudatlanul feküdt, és ezt közvetítette is. Utána hangosan panaszkodta el, hogy bélsaras lett az ujjja. A saját közlése szerint nem ez volt az első alkalom, és a szerző máskor élvezte. A fórum ettől a naptól külön korszakként tartja számon a történeteket, és ekkortól kezdte a szerzőt női néven emlegetni.

A második éjszaka volt a lábborotválás és a szemöldök, és ekkor került rá — négy adagban — egy **női hormontartalmú készítmény**, amely a bőrön felszívódik. A szócikk egyetlen tárgyszerű megjegyzést fűz hozzá: a szerző egészségi állapota — különös tekintettel a májára — akkor sem volt olyan, hogy ez következmény nélküli lett volna.

Mindkét esetről azért lehet tudni, mert **a másik fél maga közvetítette**, órákon át, és a felvételek megmaradtak.

175. Az ellenállásból annyi dokumentálható, hogy a második éjszaka egy pontján a szerző **félálomban kiutasította** a másikat a melléképületből, majd tovább aludt; a vendég erre egy újabb adag hormonkészítménnyel válaszolt, és maradt.

A „hajnalban, az elsővel” válasz a felvételekről való; a könyv lezárásáig a fórum kommentanyagában nem került elő. Ami viszont ellenőrizhető: a kiutasítás **három napig nem járt**

eredménnyel. A másik fél szeptember 3-án távozott a telekről, és nem a szerző döntése alapján — hanem rendőri intézkedéssel.

Ahogy véget ért

A kapcsolat lassan kopott el, nem egyik napról a másikra.

Ő továbbállt, máshol keresett szállást, én pedig itt maradtam. Ma már alig beszélünk, és ha rajtam múlik, ez így is marad.

Egy dolgot itt is tisztáznom kell, mert ebből is pletyka lett. Azt terjesztik, hogy én küldtem rá az édesanyámat, hogy távolítsa el.

Ez nem igaz, és nem is állt volna módomban: **azon a napon nem is voltam otthon.** Az édesanyám felnőtt ember, a ház az övé, és maga döntött. Nekem ehhez semmi közöm.¹⁷⁶

Ami maradt: egy törlesztőrészlet, néhány eljárás, és egy tanulság.¹⁷⁷

176. A tagadás egy ponton igaz: **a szerző tényleg nem volt otthon.** A nap többi része viszont dokumentált, óráról órára.

Délután a szerző eldöntötte, hogy egyedül elmegy moziba Szolnokra. Indulás előtt **váltott néhány szót a verandán napozó édesanyjával** — aki nem örült, hogy a streamingelőfizetése mellett mozira is költ. Aztán elment az állomásra.

Amíg ő a vonatra várt, az édesanyja és a vendég **összetalálkozott ugyanazon a verandán.** A vendég ekkor

már ittas volt, az asszony pedig — a fórum megfogalmazása szerint — magabiztosabb, mert tudta, hogy a fia nincs otthon. A beszélgetésből ordítózás lett.

A szerző a hírré hazament, és otthon is maradt: a mozi elmaradt. Este kilenc körül **az édesanyja hívta ki a rendőröket**, akik a vendéget két táskányi holmival eltávolították a telekről, és garázdasággal fenyegették meg, ha nem hallgat el.

Másnap a szerző a fórumon **azt bizonygatta, hogy nem szövetkezett az édesanyjával** a kiköltöztetésben — és hogy nem is tehetett volna semmit, hiszen ő maga is csak vendég a telken. A könyv ezt az állítást nem cáfolja; csak rögzíti, hogy magától senki nem vádolta meg vele.

A tagadás értékéhez tartozik, hogy a szerző **később mindkét irányból beszélt róla**. Alig négy hónappal a történetek után az édesanyját okolta azzal, hogy „traumatizálta” őt, amikor rendőrökkel takarította ki a vendéget — és ebből vezette le, hogy azóta nem tud az állásinterjúkra koncentrálni, ezért maradt munkanélküli. Néhány héttel később, egy éjszakai adásban pedig már azt üvöltötte, hogy **ha az anyja nem dobhatja ki, akkor nem lenne kosz a macskaólban**.

A takarítás ugyanis nem az ő dolga volt. Amikor a vendég egy héttel korábban felszólította, hogy szedje össze a macskaürüléket, a válasza ez volt: **„Tibi a háztartásbeli.”**

177. A lezárás nem kölcsönös elhidegülés volt. A megajándékozott 2024 végére máshol lakott, és a szerző édesanyja addigra **kitiltotta** a telekről; egy-egy éjszakára csak becsempészve lehetett ott.

Az utolsó közös éjszakáról a szerző maga számolt be: **az összes maradék kábítószer lehúzták a vécén**. Ez nem az egyetlen ilyen alkalom volt — 2022-ben, amikor egy nyomozó becsengetett igazoltatni és megjegyzést tett az erős fűszagra, a másik fél az előző nap ugyanígy szabadult meg **két gramm kristálytól, egy nagyobb adag marihuánától**

és LSD-től. A szerző ezt később, terelési céllal, élő adásban mesélte el.

A későbbi fejlemények a *A tárgyalás* fejezetben szerepelnek.

Röviden: a szerző 2026-ban a saját rágalmozási perében

tanúként jelölte meg a másik felet, amit a bíróság elutasított; ugyanezen évben pedig egy feljelentése kapcsán **maga irányította rá a rendőrséget.**

Amit ebből érteni kell

Ha valaki ma megkérdezné tőlem, hogy megérte-e, azt mondanám: **ez nem így működik.**

Az ember nem azért segít, mert megéri. Azért segít, mert ha nem tenné, akkor nem az az ember volna, akinek tartja magát.

Én két embert vettem be az otthonomba, amikor senki más nem tette meg. Ebből lett egy távoltartási végzés, egy elveszített albérlet, két hitel és egy rágalomhadjárat.

Ha újra ott állnék az ajtóban, újra kinyitnám.¹⁷⁸

178. A mondat működik, csak nem úgy, ahogy a főszöveg érti. A wiki összegzése szerint a másik fél a kapcsolatot végig **két lábon járó készpénzautomataként** kezelte, ahogy a megelőző párkapcsolatát is.

A mérleg **2021 októberétől 2024 végéig**, három év alatt: két befogadás, egy rendőri kivonulás, **egy távoltartási végzés a szerző ellen**, egy 250 eurós és egy 40 000 forintos bírság, egy okirathamisítási eljárás, egy 320 000 forintos autó, **176**

000 forintnyi ajándék hitelre — amelyből 30 000 lett —, és egy törlesztés, amely a fejezet írásakor is fut, havi tíz euróval, **2027-ig**.

A maradék öt százalék

Erről a fejezetről tudom, hogy visszaélnék majd velem, mégis megírom, mert az őszinteség nálam nem alku tárgya.

Kezdjük egy számmal, amit magamról egyszer kimondtam, és amit ma is vállalok:

Az életem nagyjából kilencvenöt százalékban keresztényi.

Ezt nem szólamként mondom. Ez egy mérés eredménye, és aki valaha végiggondolta a saját napjait, az tudja, hogy egy ilyen arány nem kevés.¹⁷⁹

Ami befér és ami nem

A hívó ember és a képmutató között az a különbség, hogy a hívó tudja, hol tart.

Én tudom. Tudom, hogy mi az, ami nálam nem illeszkedik a kereszténységbe, és **nem is állítom az ellenkezőjét**. Ez a maradék öt százalék.

Ide tartozik a szexuális élet néhány formája, amelyet felnőtt emberek egymás beleegyezésével gyakorolnak, és amelynél magam is érzem, hogy **rezeg a lécs**. Ezt vállalom.

Amit viszont nem fogadok el: hogy erre az öt százalékra hivatkozva a másik kilencvenötöt is elvitassák tőlem.

179. A kilencvenöt százalék a szerző saját nyilatkozata, 2022-ből, és a Sodipedia szerint a partnerétől is ugyanezt várta el. Ugyanő az öt százalékot is megnevezte: a swingerklub-látogatást.

A wiki egyetlen kérdést fűz hozzá, és a könyv nem tud jobbat: a fennmaradó kilencvenöt százalékba ekkoriban beletartozott a napi alkoholfogyasztás, a kábítószer, az élettárs bántalmazása, a nyilvános önkielégítő felvételek és a *fehér négyzet* fejezetben tárgyalt ügy is. Ezek egyikét sem sorolta az öt százalékhoz.

A klub

Az első ilyen élményem még Budapesten ért, a húszas éveim végén.

Felhívott egy hölgy, aki látta a képeimet, unatkozott, és elhívott magával. Két és fél órám volt rá, hogy salonképes formába hozzam magam; ennyi kellett. Elmentünk, a belépőt megfizettük.

Az este nem lett emlékezetes. Volt szauna, ami száz fokban és három vodka után nem a legjobb ötlet, volt jakuzzi, ami után már jobb lett a helyzet, és volt vacsora, ha már benne volt az árban. Végül meguntuk, és inkább hozzá mentünk.

Reggel jöttem el.¹⁸⁰

Ennyi a történet. Aki ebből botrányt akar csinálni, az többet vár tőle, mint amennyi volt.

180. A leírás a szerző saját fórumbejegyzése, **2010. november 15-én, 22:28-kor**, és a könyv gyakorlatilag szó szerint veszi át — az időbeosztást, a szaunát, a három vodkát, a jakuzzit és a vacsorát is.

Az eredetiben szerepel egy mondat, amelyet a főszöveg elhagy: a belépő **tizenkétezer forint** volt, és a szerző külön kiemeli, hogy az óvszerekbe „nem én” markolt bele, hanem a nő.

A körülményekhez tartozik, hogy a szerző ekkoriban **fizetős hirdetésekben kínálta a szolgáltatásait** idősebb hölgyeknek és pároknak; a hölgy innen látta a képeit. A wiki hozzászövi, hogy a történet valóságtartalma ellenőrizhetetlen.

Egy németországi este

Évekkel később, Németországban, egy unalmas estén megismételtam a dolgot.

Ott egy irodista lánytársaság érkezett munka után, és az egyikükkel rövid ismeretségre jutottam. Ezt nem részletezem, mert nem tartozik másra.¹⁸¹

Az esetnek egyetlen tanulsága volt, és azt akkor meg is fogalmaztam: az ember ne legyen előítéletes senkivel szemben, mert a valóság általában felülírja azt, amit a hírekből gondolunk.¹⁸²

181. Az eset 2018-ban történt. A wiki két okból kezeli fenntartással.

Az egyik, hogy a szerző **a nő nevét sem tudta megmondani**. A másik, hogy — saját bevallása szerint évekre elnyúló szünetekkel élve — ezt az alkalmat a későbbi felsorolásaiból **rendszeresen kifelejtette**, és soha többé nem hozta szóba. A wiki megjegyzése egyszerű: ha megtörtént volna, hónapokig hallottunk volna róla.

A helyszínről a szócikk annyit rögzít, hogy az ilyen klubokban bevett gyakorlat a vendégek felhígítása; a szerzőt erre a fórum figyelmeztette is, ő azonban ezt nem fogadta el.

182. A „tanulság” a szerző vlogepizódjának felvezetéséből származik, és konkrétabb volt annál, mint ahogy a főszöveg idézi: a szerző azt fogalmazta meg, hogy a nővel töltött néhány perc után **megbocsátotta Oroszországnak a háborús kegyetlenségeket**.

Ezt akkoriban egy nemzeti radikális múltú szerzőtől a saját olvasói is nehezen tették el.

Amit a testről tudni kell

Most jön az a rész, amit a legjobban szeretnek forgatni, ezért tisztázom, méghozzá szakszerűen.

Nálam a merevedéssel időnként **technikai jellegű nehézség** adódik. Ez nem betegség és nem életkor kérdése. Az ok egyszerű, anató-

miai, és aki figyelt biológiaórán, az érti:

Az átlagosnál nagyobb méretbe több vér kell.

Ugyanaz a vérmennyiség, amely egy átlagos embernél teljes merevedést okoz, nálam nem elég ugyanahhoz az eredményhez. Ez matematika, nem fogyatékoság.¹⁸³

183. Az érv szó szerint a szerzőtől való, a *Berlini faszmonológok* néven ismert vlogepizódból: eszerint az **átlag feletti intim mérete miatt** nem jut elegendő vér a szervbe ahhoz, hogy komolyan vehető erekciót okozzon.

A wiki szerint ugyanerről a kérdésről a szerző **2014-ben**, még Berlinben, részegen már beszélt egy ismerősének is: akkor azt mondta, hogy a merevedés csak **másodpercek erejéig** tart.

A méret, amelyre az érv épül, szintén a szerző saját közlése: **23 centiméter**. A wiki ezt azóta bizonytalannak minősíti.

A segédeszközökről

Ehhez kapcsolódik egy másik félreértés.

Igaz, hogy kipróbáltam potencianövelőt. A haverok bevásároltak, és poénból én is megnéztem, milyen.

A tapasztalatom: **működik, de egyébként szükségtelen.** Látványosabb vele, ennyi. Aki ebből azt olvassa ki, hogy nekem szükségem van rá, az nem olvasta el a mondat második felét.¹⁸⁴

184. A két mondat egyetlen fórumbeszélgetésből való, **2020. november 24-én**, két perc különbséggel. Az első: „**Oral Jellyval látványosabb ugyan, de anélkül sincs gond.**” A második: „Ecserin bevásároltak a haverok Linzbe jövet, és poénból kipróbáltam én is később. **Működik, de egyébként szükségtelen.**”

A beszélgetés kiváltó oka az volt, hogy a szerző a fórumon számolt be arról, hogy **a sima otthoni önkielégítéshez** is potencianövelőt használ. A készítményt a wiki szerint egy akkori barátja hozta neki Budapestről.

A „szükségtelen” szó ezek után nehezen tartható. A készítmény a következő években végigkíséri a forrásokat: a szerző maga mesélte el a **túladagolás** eseteit, és tőle származik az a beismerés is, hogy **egyetlen sör után a dupla adag is hatástalan** maradt. A fórum 2021 augusztusában ezt még évekkel később is felemlgette.

A legpontosabb kép azonban egy dátumhoz köthető. **2022. június 4-én**, a szegedi hétvégén — amelyről külön fejezet szól — a szerző magával vitte a készítményt, és a Sodipedia szerint **élő adásban, a jelenlévő két nő elképedése közepette mutatta fel a levelet.**

A szócikk egyetlen jelzőt használ rá, és a könyv nem tud pontosabbat: **szériatartozék.**

A gyakoriságról

Végül a leggyakoribb kérdés, amit soha nem tesznek fel egyenesen, csak körülírva.

Én nem tartozom azok közé, akiknek ez az élet fő szervezőelve. Voltak hosszabb időszakok, amikor ez nem volt jelen az életemben, és ezt nem szégyellem — sőt.

Egy komoly ember nem ezen méri le magát.¹⁸⁵

185. A „hosszabb időszakok” a szerző saját becslése szerint **nagyjából ötévente egy alkalmat** jelentenek. Ez az adat nem a fórumtól származik, hanem tőle.

Amit ebből érteni kell

Összegzem.

Én egy hívő, konzervatív gondolkodású ember vagyok, aki ezt soha nem tagadta le, és aki a saját gyengeségeit is nyíltan megnevezi.

Ez utóbbi az, amit a legkevésbé bocsátanak meg. **Nem az öt százalék zavarja őket, hanem hogy ki merem mondani.**¹⁸⁶

186. A záró állítás — hogy a gyengeségeit nyíltan megnevezi — abban a formában igaz, hogy a szerző a magánéletéről valóban keveset hallgatott el. Amit viszont a fejezet nem említ, az a másik oldal: ugyanez a szerző korábban

„buzigyógyító” tüntetést szervezett, és a nyilvánosság előtt homoszexualitás-ellenes álláspontot képviselt.

A kilencvenöt százalék tehát nem attól kérdéses, hogy mi került az öt százalékba. Attól, hogy a mérést **ugyanaz az ember végezte,** aki a mércét is felállította.

A jogosítvány

Ez az a fejezet, amelyre a leginkább büszke vagyok, és tudom, hogy ezt sokan nem fogják érteni.

2023-ban, negyvenegy évesen elhatároztam, hogy megszerzem a jogosítványt.

Nem azért, mert szükségem volt rá. Azért, mert **ez volt az utolsó olyan dolog az életemben, amit mindenki más megcsinált, én pedig nem.**

Amit az elején gondoltam

Az elején egyetlen mondatral intéztem el a kérdést, és ezt a mondatot azóta is idézgetik:

Ugyan már, minden retardált átmegy.

Ma sem tartom butaságnak. Ez egy tömegtermék: évente több tízezer ember szerzi meg, köztük olyanok is, akik nálam lényegesen kevesebbet tanultak életükben. Ha valamit ennyien megcsinálnak, akkor az nem lehet komoly szűrő.¹⁸⁷

187. A mondat a szerzőtől származik, 2023. március 17-én, a jelentkezése napján, azoknak címezve, akik a képességeire

figyelmeztették. A Sodipedia egyetlen félmondatot fűz hozzá: „mint kiderült, rajta kívül”.

Az előzményekhez tartozik, hogy a szerző harmincegy évesen már tulajdonolt egy autót, amelyet nem vezethetett, és akkoriban azt állította az interneten, hogy csak az okmánya járt le. Ez 2020-ban dőlt meg, amikor egy autóversenyes játékot közvetített, és a kormánykezelésén látszott, hogy soha nem ült még volán mögött.

Az oktatók

Itt kezdődött az, amiről kevesen beszélnek.

Öt autósiskolába iratkoztam be, és **négy oktatóval dolgoztam**. Nem azért, mert baj lett volna velem: azért, mert amint egy oktató neve nyilvánosságra került, elkezdtek bombázni levelekkel arról, hogy én alkalmatlan vagyok.

Az elsőnek két nap kellett. A második tizenegy nap után mondta le. A harmadik iskola oktatója betegségre hivatkozott. A negyediket huszonhat óra után szervezték ki alólam.¹⁸⁸

Ez utóbbi különösen rosszul esett, mert **megígérte, hogy nem érdeklík a trolljaim**, és csak a saját benyomása alapján fog ítélni. Aztán mégis engedett a nyomásnak.

Ezt nem hagytam annyiban: feljelentést tettem, és bejelentéssel éltem több hatóságnál is. Nem bosszúból — **elvi alapon**.¹⁸⁹

188. A négy oktató sorsa a következő. **R. József** 2023. július 25-én kezdte, és **másnap**, két duplaóra után lépett vissza — mert a tanítványa nem tudta megtanulni a kuplung használatát, és mert szóvá tette, hogy egy ilyen korú embernél nem normális, ahogy a keze remeg. **T. Zsolt** hat órát adott, augusztus 4. és 11. között. A harmadik iskolánál a kijelölt oktató visszalépett. **S. Gyula** huszonhat órát adott, szeptember 10-től október 9-ig.

A remegésnek volt oka. A szerző ekkorra napi több liter sörnél tartott, és évek óta **hajnali háromkor ébredt elvonási tünetekre**, amit egy „éjszakai sörikével” kezelt. A vezetésórákat ezért hajnalra szervezte, és este tíz után igyekezett nem inni — de a wiki szerint ez rendszeresen megcsúszott, és volt, hogy **öt óra sem telt el az utolsó ital és a vezetés között**.

Az órák végén az első dolga egy sör volt. Később azzal viccelődött, hogy **részegen jobban vezetett**, mint józanul, mert olyankor nem izzadt és nem remegett — így voltaképp ittasan kellett volna vizsgáznia.

189. A feljelentés és a bejelentések megtörténtek: rendőrség („hamisnak tűnő képzési igazolás” miatt), Gazdasági Versenyhivatal, fogyasztóvédelem, a Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközpont, valamint a Kormányhivatal. Az „elvi alap” mellé a wiki egy megjegyzést tesz: a szerző ezután **hónapokig gyűlölködve beszélt** az oktatóról.

A módszer

Az ötödik oktatómmal végre kidolgoztunk egy működő stratégiát, és ez volt az egész projekt legokosabb része.

A gondolat egyszerű: Szolnokon akkoriban **hat vizsgaútvonal** volt. Ezeket nem vezetni kell megtanulni, hanem **megtanulni**. Az ember végigmegy rajtuk térképen, elemzi a kereszteződéseket, megjegyzi a forgalmi helyzeteket — és a vizsgán már nem gondolkodni kell, hanem felidézni.

Én egész estéket töltöttem ezzel.

Ezt a fórum hekkelésnek nevezte, és ebben van is valami. **Én mindig is így oldottam meg a feladatokat:** nem az számít, hogy a rendszer mit akar, hanem hogy hol a legrövidebb út a célig.¹⁹⁰

190. A stratégia valóban működött volna, ha a szerző tudott volna vezetni. A wiki szerint a **62. levezetett óráján** még mindig lépésben tudott csak megkerülni egy álló járművet, mert sokáig tartott átlátnia, „ki pakol, és ki vesz részt a forgalomban”; a típushibája a **balesetveszélyesen alacsony sebesség** volt. Az oktatója folyamatosan kérlete, hogy a húsz kilométer per óráról gyorsítson fel legalább negyvenre.

Volt olyan, hogy **egy teljes órán át ugyanazt a balkanyaros kereszteződést** gyakorolták, hogy a szerző eltalálja a saját sávját.

A módszer korlátját ő maga is felismerte, és a megoldása jellemző: mivel a vizsgabiztos bármikor letérhet az útvonalról, azt tervezte, hogy ilyenkor **eltévedést színlel**, és visszakanyarodik a bemagolt útvonalra.

A begyakorlás értékét egyébként a naptár írta felül: 2024. március 15-től a szolnoki vizsgaútvonalak száma **hatról tizenhatra** nőtt.

Az öt vizsga

Öt forgalmi vizsgám volt, és mind az öt sikertelen lett. Ezt nem szépítem.

Az elsőn azzal buktattak meg, hogy állítólag túl gyorsan közelítettem meg egy takarásban lévő gyalogátkelőt. **Én ott egyetlen gyalogost sem láttam.**¹⁹¹

A szerző vizsga közben, egy megfigyelő felvételén. A snecológusok több forgalmi vizsgáját is a helyszínen dokumentálták.

A második vizsgám hat percig tartott. Egy fordulási feladatnál az oktató beavatkozott a kormányzásba, ami automatikus bukást jelent. Én máig vitatom, hogy szükség volt-e rá.¹⁹²

A harmadikon túlizgultam magam. A negyediken egy visszafordulásnál alakult ki félreértés egy mögöttem jövő autóssal.

Az ötödik volt a legjobb: **negyven percig hibátlanul mentem**, és láttam, hogy a vizsgabiztos és a felügyelő elismerően összenéz. A végén mégis megbuktattak, mert szerintük a gyalogosok nem mertek elindulni előttem.

Ez egy megítélés kérdése volt, nem szabálysértés.¹⁹³

191. Az első vizsga **2023. december 1-jén**, a **96. levezetett óra** után volt. A vizsgaközpont indoklása szerint a szerző öt hibapontot gyűjtött, majd „a Szapáry úton veszélyes sebességgel közelítette meg a takarásban lévő gyalogátkelő helyet”.

A hibapontok jelentős részét pedig azzal szerezte, hogy annyira közel ment a szomszédos sávhoz, hogy **csak az autók méretkülönbségén múlt**, hogy nem vitte le a mellette haladó kocsit visszaillesztőjét.

192. A második vizsga **2023. december 20-án**, a **110. óra** után volt, és a helyszíni megfigyelők szerint **hat percig** tartott. A hivatalos indoklás: az „Y” forduló közben veszélyhelyzet alakult ki a túl magas sebesség miatt, ezért az oktátónak be kellett avatkoznia.

A szerző utóbb elmondta, hogy **ez volt élete első Y-megfordulása**. Másnap ezt hajtogatta: „soha többé semmit szabályosan”. Néhány nappal később pedig kijelentette: „ez a

»kocsi elhelyezkedése a térben«, meg a »jármű fizikai határai az úton«, meg a »kanyar íve«, meg a sok hasonló lófasz pont nem érdekelnek. Ezek elvont fogalmak, érdemi jelentés nélkül. **Engem támpontok érdekelnek.**»

Ezután megállapította, hogy nincs szüksége pluszórákra.

193. A harmadik vizsga **2024. január 22-én** volt, **118 óra és 1,2 millió forint** után; a szerző a Tesco-parkolóból kikanyarodva a forgalommal szemben kötött ki. A negyedik **február 23-án**, ekkor a költség már **1 256 000 forint**; egy visszafordulásnál összevissza indexelt, majd a szabályosan előzni próbáló autósnek elsőbbséget nem adva ráhúzta a kormányt.

Az ötödik **2024. március 13-án** volt, **122 levezetett óra** után. A negyvenperces hibátlan szakasz igaz. A bukás okát a szerző sokáig nem árulta el, majd azt állította, rosszul ítélte meg a távolságot, és **a gyalogosok nem mertek elindulni** előtte. Ezt hónapokig tagadta — egészen június 7-éig, amikor gyalogosként őrá húzta rá valaki a kormányt, és zsörtölődve beismerte, hogy pontosan ezért buktatták meg.

A vizsga előtti éjszakát egy vasúti váróteremben itta át.

APÁV

Az ötödik sikertelen vizsga után kötelező pszichológiai alkalmassági vizsgálat következik. Én erre alaposan felkészültem.

Taktikáztam is: **a nap utolsó előtti időpontjára kértem magam**, mert akkor a vizsgáztatók már fáradtak, de még nem várják a munkanap végét. Ez a fajta gondolkodás az, amiért engem sokan nem kedvelnek.¹⁹⁴

A vizsgálat nem úgy zajlott, ahogy vártam. Nem volt benne vezetés, hanem gépes reakciótesztekkel kezdődött — ezeken átmentem —, majd következtek a személyiségtesztek.

Itt csúszott félre a dolog.

A tintafoltos tesztnél nem tudtam elég gyorsan válaszolni. Részben mert nem asszociáltam semmire, részben mert amikor mégis támadt ötletem, azt inkább nem mondtam ki, mert tartottam tőle, hogy **félreértik.**¹⁹⁵

A pszichológus ezután beszélgetni kezdett velem, és én — ahogy szoktam — őszintén válaszoltam. Utólag ezt hibának tartom.¹⁹⁶

194. A vizsgálat napja **2024. május 31.** A taktika a szerző saját beszámolója. Amit a főszöveg nem említ: már a **május 2-i** jelentkezéskor bejelentette, hogy **ha megbukik, nem fogja elfogadni a döntést**, és Ausztriában folytatja, mert szerinte a bukás csak Magyarországon jelent problémát.

195. Az ötlet, amelyet nem mert kimondani, fennmaradt. A szerző szerint attól tartott, hogy nem vet rá jó fényt, ha azt mondja: **„véres pillangó”.**

A gépes tesztekkel kapcsolatban a főszöveg pontatlan. A reflexteszten valóban átment, a következő, reakciót mérő feladaton azonban csak **többszöri nekifutásra** ért el éppen elfogadható eredményt, mert nem tudta megérteni, hogy egy elrontott gombnyomást nem kell folyamatosan korrigálni.

196. A beszélgetés lefolyását a szerző maga mesélte el, még 2024. május 31-én este. A pszichológus a két teszt kiértékelésekor **ellentmondásokat talált**, és közölte a gyanúját: a jelölt csal. A szerző erre azt válaszolta, hogy ő valójában kettős

személyiség — van egy harsány videós és egy visszahúzódo civil énje.

A szakember ezután inkább kérdezni kezdett. Megtudta, hogy a jelölt egzisztenciális lecsúszásban van, nincs messze a hajléktalanságtól, tudja, hogy nem volna szabad videóznia, de képtelen abbahagyni — és hogy nemrég **csúcskategóriás telefont vásárolt**. Amikor rákérdezett, hogy ilyen anyagi helyzetben ez miért volt jó ötlet, a szerző felemelt hangon kikérte magának.

A harmadik tesztre ezután már nem volt szükség. A pszichológus javaslata: menjen pszichoterápiába, dolgozza fel a problémáit, és hagyja el az akkori élettársát.

Az eltiltás

Az eredmény egy év eltiltás lett, egy olyan indoklással, amelyet máig nem fogadok el.

Fontos megérteni, hogy **ez nem vezetői vizsga volt**. Nem azt mondták ki rólam, hogy nem tudok vezetni. Egy pszichológus véleményét alkotott rólam egy beszélgetés és néhány teszt alapján.

Ez ellen nincs érdemi jogorvoslat, és ezt tartom a magyar rendszer legnagyobb hibájának.¹⁹⁷

197. A hivatalos indoklás „**alkalmazkodási zökkenők veszélye**” volt, az eltiltás egy év — a kiszabható maximum kettő.

Az indoklás azért figyelemre méltó, mert szó szerint egybeesik a szerző **2023. április 21-i pszichiátriai leletével**, amelyben *alkalmazkodási zavarok* (F43.20) és nem-

meghatározott személyiségzavar (F60.90) szerepel. Két hatóság, két év, egymástól függetlenül, ugyanaz a megállapítás.

Az édesanya reakciója a bukás napján, szó szerint: „**nagyon helyes.**” Ő a projektet végig ellenezte, mert úgy tartotta, hogy a fia a jogosítvány megszerzése után hamarosan megölné magát az utakon — ugyanezért nem fizette ki a tanfolyamot huszonhárom évvel korábban sem, amikor a szerző unokatestvére halálos balesetet szenvedett.

Amit ebből érteni kell

A számokat is kimondom, mert úgyis kimondja más.

Százhuszonkét levezetett óra. Nagyjából másfél millió forint.
Jogosítvány nélkül.

Sokan azt mondják erre, hogy kidobott pénz. Én ezt határozottan visszautasítom.

Én megtanultam vezetni. Ez a tudás megvan, nem veheti el tőlem senki, és abban a pillanatban, hogy a körülmények engedik, folytatom onnan, ahol abbahagytam.

Egy jogosítvány nem attól van, hogy papírod van róla.¹⁹⁸

198. A számok pontosak. A folytatásról annyit, hogy a szerző az eltiltás után először azt állította, hogy a PÁV-bukás nem eltiltás, és Bécsben folytatja, mert ott nem létezik ilyen intézmény, tehát nem is ellenőrizhető. **2024 októberében** a

Kormányhivatal levélben tájékoztatta, hogy az eltiltás külföldre is vonatkozik.

A tintafolt-tesztre azóta is készül: a mesterséges intelligenciával elemeztette, hogyan kellett volna válaszolnia, és elégedetten nyugtázta, hogy legközelebb **már át fog csúszni.**

2026 februárjában kérvényezte a PÁV-eredmény felülvizsgálatát. Azt is elutasították.

Bécs

Eről a városról nehéz higgadtan írnom, mert Bécs számomra nem egy állomás volt, hanem **a terv**.

Berlin után, Linz után ez volt az a hely, ahol az életem végre a képességeimnek megfelelő mederbe került volna. Nyugat-európai fizetés, rendes lakás, komoly cég, kiszámítható hétköznapiak.

És majdnem sikerült.

Amit Bécsről tudni kell

Bécs nem olyan, mint Budapest. Ott a munka és a magánélet szét van választva, a bérleti szerződéseket betartják, a hivatalok pedig kiszámíthatóan működnek.

Ez nekem való közeg. Én ugyanis **szabálykövető ember vagyok** — csak azt kérem cserébe, hogy a szabályok velem szemben is érvényesüljenek.

Az elmúlt évek pontosan arról szóltak, hogy ez utóbbi nem teljesült.

Az első nekifutás

2022 nyarán költöztem ki egy bécsi informatikai céghez. Bútorozott lakást vettem ki fél évre, jó környéken, elfogadható áron.

Az álláshoz nem kellett protekció és nem kellett szerencse: felvettek, mert megfeleltem.¹⁹⁹

Ez az időszak nem tartott sokáig, és nem az én munkám miatt ért véget. Erről a *karrier* fejezetben és máshol is írok; itt csak annyit rögzíték, hogy **a munkaviszonyom megszűnésének oka nem szakmai volt.**²⁰⁰

A lakás is odalett. A bérbeadó megemelte a díjat, majd a végén a kaucióm is nála maradt.²⁰¹

199. A bécsi munkaviszony **2022. június 1-jén** kezdődött, az Atos IT nevű cégnél; a lakást **2022. május 31-től** vette ki fél évre, bútorozottan, körülbelül **600 euróért**. A lakást a Sodipedia szerint nem ő találta, hanem az édesanyja segítségével jutott hozzá, az utolsó pillanatban.

A „felvettek, mert megfeleltem” fordulathoz tartozik, hogy az álláspályázatához a wiki szerint egy hamis aláírással készített munkaigazolást használt, hogy elfedje a korábbi elbocsátásait. Ez a „döblingi ügy”.

Az ügy állását érdemes pontosan rögzíteni, mert a szerző két külön okirat-hamisítási eljárást szokott összeroszni. A döblingiben **2024 áprilisában ítélet született**; a szerző ezt követően egy éven át fellebbezésekkel és kézbesítési kifogásokkal húzta az ügyet — egy ponton azért nem jelent meg a tárgyaláson, mert telefon híján nem talált oda a bíróságra.

A másik ügy a bécsi laccíméé: a szerző a főbírő **hamisított aláírásával** jelentette be magát a lakásba, hogy a bécsi munkaügyi hivatal illetékessége alá kerüljön. Ebben **2023. szeptember 18-án** ítélet nélkül, *diversion* keretében **négyszázötven eurós bírsággal** zárult az eljárás — nyilvános priusz nélkül, de az igazságügyi szervek számára láthatóan. A védekezése a bíró előtt az volt, hogy több munkahelyén is foglalkozott dokumentumok generálásával, ezért azt hitte, aláírhatja a főbírője helyett az iratokat.

200. A „nem szakmai volt” állítás igaz, csak nem mentség. Az elbocsátáshoz vezető lánc a *szegedi hétvége* fejezet jegyzetében áll, és egy céges lappal kezdődik; ugyanott szerepel az is, hogy a linzi bíróság az elbocsátást **önhibából történtnek** minősítette, és hogy ebből lett a máig folyó osztrák családi eljárás.
201. A bérbeadó reakciója nem magától jött. A wiki szerint akkor emelte meg a lakbért, terhelte a szerzőre a teljes rezsis és tartotta meg a kauciót, amikor tudomást szerzett a lakásban történt **rendőri intézkedésről**, és arról, hogy a szerző a szerződés ellenére beköltöztetett valakit.

A visszavonulás

2023 elején úgy döntöttem, hogy átmenetileg hazajövök.

Ez nem menekülés volt, hanem **költségracionalizálás**. Egy távolról végezhető munkánál értelmetlen bécsi lakbért fizetni, amikor Magyarországon ugyanaz a munka ugyanannyit ér.

A tervem az volt, hogy néhány hónap alatt rendezem az anyagi helyzetemet, és visszamegyek.²⁰²

202. A „költségracionalizálás” időzítése pontosabban meghatározható. A szerző 2023 februárjában **számos elbocsátás után** került olyan anyagi helyzetbe, hogy fel kellett számolnia a bécsi életét; a Sodipedia ezt *Bécsi exodus* néven tartja számon, és **2023. február 17-re** teszi a lezárultát.

A holmija jelentős része két bécsi raktárban maradt, ahonnan ugyanezen év nyarán hozta haza, **50 000 és 390 000 forintos** költséggel.

A második nekifutás

Vissza is mentem. **2024 januárjában újra Bécsben voltam.**

Kivettem egy szobát egy külvárosi lakásban, lakótárssal. Nem luxus, de tiszta, csendes hely volt, kerttel, és — ezt külön megjegyzem — **kád is volt benne**, ami évek óta hiányzott.

Ekkor éreztem úgy, hogy talán mégis lehet.

A címet szándékosan nem osztottam meg senkivel. Ennek ellenére **negyvennyolc órán belül** meglett, mert egy ismerősöm, akit elkísértem a munkahelyére, közvetítés közben körbemutatta a szobát.²⁰³

Innentől kezdve ott sem volt maradásom.

203. A visszatérés **2024. január 2-án** történt, a bejelentett lakcím szerint január 1-jétől. A cím **január 8-án**, tehát a közvetítéstől számított negyvennyolc órán belül nyilvánosságra került.

A közvetítés nem véletlen baleset volt: a szerző maga indította el, hogy elújságolja, elkísérheti az ismerőst a munkahelyére. A wiki szerint a szobát a kísérője mutatta körbe, és ő árulta el a kád létét is.

Ugyanezen a napon derült ki, hogy a lakótárs a szoba egyetlen használati szabályát is közölte a szerzővel — a dohányzás tilalmát —, miután megérezte a füstöt.

A hivatal

A bécsi éveim másik szála a Munkaügyi Hivatal.

Én ehhez az intézményhez korrektül viszonyultam: jelentkeztem, amikor kellett, elmentem, ahova küldtek, és megcsináltam, amit kértek. Beíratlak egy integrációs tanfolyamra is, mert nem értették, hogy egy tíz év tapasztalattal rendelkező informatikus miért nem talál három hónap alatt állást.

Erre a kérdésre egyébként én sem tudtam válaszolni.²⁰⁴

204. Az integrációs tanfolyamra a Munkaügyi Hivatal 2024 tavaszán íratta be, épp azért, hogy kiderüljön, miért nem talál állást több mint három hónapja. A wiki egy megjegyzést fűz

hozzá: a szerző **még erről a kurzusról is elkérte magát** a jogosítványvizsgálatára, azzal az indokkal, hogy a jogosítvány „fontos lépcső a munkakeresésben”.

Az „ehhez az intézményhez korrektül viszonyultam” mondat a szerző álláspontja. A hivatal álláspontját a következő jegyzet tartalmazza.

Az inkasszó

Van egy dolog, ami az egész bécsi időszakot végigkísérte, és amiről ritkán esik szó: **nem tudtam bankszámlát használni.**

Amint pénz érkezett rá, lehívták. Ez azt jelenti, hogy egy nyugat-európai országban, rendes munkaviszonyban, kénytelen voltam készpénzben létezni.

Aki ilyet nem élt át, az nem tudja, mit jelent. **Ez nem adósságkezelés. Ez ellehetetlenítés.**²⁰⁵

205. Az inkasszó ténykérdés, és a Sodipedia már 2012-ben külön nevet adott neki. Az ok azonban nem külső: a szerző adósságait rögzített követelések alapján hajtották be.

A könyv *Az adósság* fejezete részletezi, mekkora összegekről van szó. Ide egyetlen adat kívánczik: 2026-ban a szerző számláját azért tiltották le, mert **a szegedi ismerőse csalásaiból** utalt róla.

Ahogy vége lett

2024 végén a hivatal megállapította, hogy nem tartózkodom életvitelszerűen Ausztriában, és megszüntette az ellátásomat.

Ezt formai kifogásnak tartom. Nekem Bécsben volt bejelentett lakcímem, Bécsben volt a hivatali ügyintézésem, és Bécsbe tértem vissza rendszeresen. Hogy közben egy magyarországi ingatlanban is töltöttem időt, az a saját dolgom.²⁰⁶

Ezzel a döntéssel zárult le hivatalosan a nyugat-európai életem.

206. A megállapítás **2024. december elején** született, és a Sodipedia megfogalmazása nem hagy teret a formai értelmezésnek: az osztrák hatóság azt állapította meg, hogy a szerző **Magyarországról csalta az osztrák segílyt**. A juttatásokat ezzel megvonták.

Ezt követően költözött haza **hivatalosan is** az édesanyja melléképületébe. Az ügyből Ausztriában csalási eljárás lett, amely a többi osztrák üggyel együtt máig folyik; a wiki szerint 2026. március 5-én emiatt is **körözés** volt ellene érvényben.

Amit ebből érteni kell

Nyolc évet töltöttem német nyelvterületen. Hamburg, Berlin, Linz, Bécs.

Ebből az emberek annyit látnak, hogy a végén hazajöttem egy vidéki melléképületbe. Amit nem látnak: hogy **kijutottam**, ami magától nem megy, és hogy évekig ott is maradtam.

Bécs nem lezárult ügy. Én onnan nem eljöttem — **jelenleg itthon vagyok.**²⁰⁷

207. A nyolc év pontos: a szerző 2016 januárjában ment ki Németországba, és 2024 decemberében szűnt meg a hivatalos ausztriai jelenléte.

A „kijutottam, ami magától nem megy” állítás áll. A könyv csak annyit tesz hozzá, ami a fejezetből kimaradt: ebben a nyolc évben a szerző **legalább hat munkahelyet vesztett el**, két országban indult ellene büntetőeljárás, és a végén ugyanabba a melléképületbe költözött vissza, amelyről 2016 októberében, még Németországból, azt írta, hogy ha egyszer odáig visszazuhan, „onnan már a bűdös életben nem törne ki”.

A fejezet utolsó mondata — hogy jelenleg csak itthon van — 2026 nyarán íródik. A szerző ekkor **lakhelyelhagyási tilalom alatt áll**, nyomkövetővel.

A szegedi hétvége

Ezt a fejezetet azért írom meg, mert évek óta rosszul mesélik. A szereplőket összekeverik, a sorrendet felcserélik, és a végén mindig én vagyok a balek.

Pedig **én ebben az ügyben végig tudtam, mi zajlik.**

Az emberismeretem jó. Ez nem hiúság kérdése: aki annyi közegben megfordult, mint én — négy egyetem, három ország, több tucat munkatárs —, az tíz perc alatt megmondja, kivel van dolga. Ha valakivel mégis folytatom, annak oka van.

Amit a kapcsolatokról tudni kell

Van egy tévhit, amely szerint az ember csak olyanokkal érintkezhet, akik maradéktalanul rendes emberek. Ez a felfogás gyerekes.

A valóságban minden kapcsolat **kölcsönös érdek**, és a kérdés csak az, hogy az ember tudja-e, mit ad és mit kap. Aki ezt tudja, azt nem lehet átverni, mert nem is várt mást.

Én tudtam.

Hogyan ismerkedtünk meg

2022 tavaszán kerültem kapcsolatba egy szegedi ismerőssel. Laurának hívják.

Akkoriban azon dolgoztam, hogy a videós jelenlétemet átvigye egy új platformra, ahol lényegesen nagyobb elérést lehetett elérni, mint addig. Laura ebben tudott segíteni, mert ő már ismerte a felületet. Tehát ez elsősorban **szakmai kapcsolat** volt.²⁰⁸

Az emberek ezt persze rögtön félreértették, és megindult a szokásos sugdolózás, hogy ő „troll”. Én ezt akkor is, most is elutasítom. Aki napi szinten segít valakinek, az nem ellenség.²⁰⁹

208. A megismerkedés 2022. május végén történt. A szakmai jelleget a szerző maga fogalmazta meg, hajnali háromtól reggel hétig tartó fórumbejegyzés-sorozatban: eszerint az ismerőse **„nem troll, hanem egy tisztességes tik-tokker”**, aki segít neki meghódítani a platformot, és aki „kihúzza a rosszullétből”.

A wiki egy megjegyzést fűz hozzá, amelyet a könyv nem tud finomítani: a szóban forgó felület elsősorban a gyerekek által kedvelt platform volt, és a szerző ezt maga is így írta le.

Ugyanezekben a napokban tervezte, hogy **Párizsba utazik vele.**

209. A figyelmeztetés nem a fórumtól érkezett, hanem otthonról. A szerző a 2022. júniusi Szegedre indulás előtt **kikérte az édesanyja véleményét** az ismerőse megbízhatóságáról. A tanácsot nem fogadta meg, és a wiki szerint „csak elment megalázódni”.

A hétvége

2022 júniusának első hétvégéjén meghívott magához Szegedre.

Elmentem. Ittunk. Ezt nem szépítem, mert nincs mit: ez egy hétvége volt, nem egy konferencia.

A kellemetlen része az volt, hogy éjszaka a lakásból távoznom kellett. Nem magamtól mentem el, ezt tisztázom — **két férfi ismerőse távolította el**, és ez így korrektül hangzik el, mert így történt.²¹⁰

Másnap reggel készítettem egy rövid felvételt, amiben rendeztem néhány dolgot. Ez a felvétel később szintén kikerült, és szintén kiforgatták.

Egy hétvége, amely rosszul sült el. Ennyi.

210. A hétvége 2022. június 3–5-re esett. A wiki leírása szerint a szerző az est folyamán **nejlonzacskóba hányt, majd a fürdőkádban kötött ki** — vagyis pontosan azt ismételte meg, amit két nappal korábban a saját élettársán számon kért.

A távozás körülményeiről a szerző két héttel később, egy telefonos beszélgetésben számolt be: nem magától ment el, hanem eltávolították. A wiki hozzáteszi, hogy az est eseményeit a vendéglátója és a barátnője **dokumentálta és közzétette**.

A másnap reggeli felvételen a szerző az ismerőse kanapéján, hiányos öltözetben, **feldagadt orral** kért bocsánatot az akkori élettársától.

A laptop

Ami viszont valóban következményekkel járt, az egy tárgy: **magammal vittem a céges laptopomat.**

Ezt utólag hibának tartom, és vállalom is. Nem azért, mert bármi tiltottat tettem volna vele — hanem mert egy céges eszközön ott van a munkáltató neve, és aki lefényképezi, az onnantól tudja, hol dolgozom.

Pontosan ez történt. Valaki lefényképezte a gépet, ebből beazonosították a munkáltatómat, majd tájékoztatták a cégnél a múltamról.

Néhány héttel később megszűnt a munkaviszonyom.²¹¹

Fontos, hogy ezt is pontosan mondjuk: **nem Laura készítette azt a fényképet.** Ezt később tisztáztam. Egy ismerőse volt.²¹²

211. A munkáltató az Atos IT volt, a szerző akkori linzi munkahelye. A lánc a wiki szerint így futott: a szerző a partira magával vitte a céges laptopot → lefényképezték, **a gép sorozatszámával együtt** → ebből azonosították a céget → tájékoztatták a munkáltatót → azonnali elbocsátás.

Az elbocsátás következménye ennél tovább gyűrűzött. A 2023. április 21-i linzi bírósági eljárás tárgya épp az volt, hogy a szerző az **önhibából történt** elbocsátás után jogtalanul igényelt munkanélküli segélyt; ez az ügy Ausztriában csalásként máig folyik.

212. A pontosítás valóban elhangzott, de nem független megállapítás volt. A wiki szerint a szerző 2023 februárjában,

hajnali hatkor, egy sör és egy keserű társaságában jutott arra a kamera előtt, hogy az ismerőse „nem is hibás az atosos kirúgásban”, mert a fényképet nem ő, hanem egy ismerőse készítette — **és így, ha bekövetkezik a márciusra tervezett anyagi összeomlása, fel tudja majd hívni, hogy pénzt és lelki támogatást követeljen tőle.**

A tisztázás tehát a felmentés formájában érkezett, de a célja a kapcsolat újranyitása volt.

Amit ezután tettem

Itt szoktak megakadni az emberek, ezért elmagyarázom.

A kapcsolatot nem szakítottam meg. Ennek két oka volt.

Az egyik gyakorlati: egy ilyen helyzetben az ember nem dobja el azt a szálat, amelyen keresztül a történeteket még rendezni lehet. Én kértem is tőle, hogy segítsen elsimítani az ügyet a munkahelyemmel — mert akkor egyetlen dolgot akartam, **túlélni.**²¹³

A másik elvi: én nem az az ember vagyok, aki egy nézeteltérés után kiradírozza a másikat. Ezt sokan gyengeségnek nézik. Valójában ez a felnőtt viselkedés.

Ezért van az, hogy a kapcsolat még hónapokig, sőt évekig tartott, több megszakítással.²¹⁴

213. A „túlélni” a szerző szava. A wiki szerint 2022 nyarán

könyörgött az ismerősének, hogy intézze el valahogy: az

Atost beazonosító fórumozók ne világosítsák fel a munkáltatóját a múltjáról.

Az édesanya ugyanekkor, egy telefonhívás háttérében, azt hangoztatta, hogy **jogi lépéseket kíván tenni** ugyanezen ismerős ellen.

214. A folytatás dokumentált. 2022. június 19-én a szerző még **Szegeden tartózkodott**, és a lakás ablakából figyelte az utcán várakozókat, miközben a vendéglátója azt mondta nekik, hogy már elment. Június 24-én hangüzenetben közölték vele, hogy elégük van belőle, és **véglegesen letiltják**; a szerző bejelentette, hogy „ma nem reagál, de hétfvégen...“, majd a hétfvégi beszámoló elmaradt. Aznap este, letiltva, egyedül vacsorázott egy linzi kertvendéglőben, míg a másik fél a születésnapját közvetítette.

Néhány nappal később **titokban vonatra ült és hazautazott**, hogy a születésnapon ott lehessen.

Egy 2022 nyári, kiszivárgott hangfelvételtől az is kiderült, hogy egy közös látogatás alkalmával a szerző **megcsókolta a nő lábát**.

A bankszámlák

Most jön az a rész, amiről a legtöbb hazugság kering, ezért itt különösen pontos leszek.

Miután 2025 novemberében hazaengedtek, anyagilag a nullán álltam. Laura ekkor felajánlott egy megbízást: nézzek utána, **milyen lehetőségek vannak külföldi bankszámla nyitására**. Ez egy teljesen legális, elvégezhető feladat, amiért fizetett.

Én ezt elvégeztem. Utánanéztem a szolgáltatóknak, a feltételeknek, a folyamatnak. Ez informatikai és ügyintézési munka, semmi más.²¹⁵

Hangsúlyozom, mert ezt szokták összemosni: **én bankkártyacsalásokban nem vettem részt**. Aki ilyet állít, az rágalmaz, és ezt jogi úton kezelem.²¹⁶

Volt olyan is, hogy felajánlotta, megvásárol nekem egy játékprogramot. Én ezt **viSSZautasítottam**, miután aludtam rá egyet. Ez mutatja, hol húzom meg a határt.²¹⁷

215. A megbízás létét és tartalmát a szerző maga ismertette élő adásban, 2026 februárjában: a szabadulása után az ismerőse **pénzelte azért cserébe, hogy külföldi bankszámlanyitási lehetőségeket találjon neki** — majd, tette hozzá, túl követelőzővé vált, ezért elküldték.

216. A tagadás a szerzőtől származik, és ő maga cáfolta meg, ugyanígy élő adásban, néhány héten belül. A sorrend:

2026. március 13. — elmondja, hogy volt egy Raiffeisen bankszámlája, amelyet **letiltottak**, mert utalt róla a másik félnek. Ugyanaznap derül ki, hogy a lakáskutatás során drogot is találtak.

2026. március 15. — bevallja, hogy **ő nyitotta meg azt a Paysera számlát**, amellyel a nő a letartóztatása előtti napon egy 115 000 forintos csalást követett el.

2026. március 17. — kiderül, hogy a Vintedről kicsalt, majd a rendszerben összevissza utaztatott pénzeket **a szerző számlájára** utalták ki. Ugyanezen a napon, egy másik közvetítésbe betelefonálva elmondja, hogy **hozzáféreése volt**

a csalásra használt számlákhoz, és azokról vásárolta reggelente a söréit.

A rendőrség 2026 februárjában és márciusában többször kihallgatta.

217. A visszautasítás valóban megtörtént, és a szerző mondta el, 2026 áprilisában. A felajánlott játékprogramot **lopott kártyaadatokkal** vették volna meg. A határ tehát ott húzódik, hogy a szerző egy számítógépes játékot nem fogadott el — miközben a jegyzet előző pontja szerint a napi sörét ugyanezekből a forrásokból vette.

Ma

Laura jelenleg fogva van. Az ügyéről a rendőrség hivatalos lapja is beszámolt.

Én ebben az ügyben tanú vagyok, és ennek megfelelően viselkedem: mindent elmondtam a hatóságnak, amit tudok, és azóta is folyamatosan tájékoztatom a nyilvánosságot arról, amit megtudok.²¹⁸

Utólag persze könnyű okosnak lenni. Nekem mégis az az álláspontom, hogy ezt a kapcsolatot **nem bántam meg**. Tanultam belőle, és ma pontosan tudom, hogyan működik ez a közeg.

-
218. A „tájékoztatom a nyilvánosságot” a gyakorlatban azt jelentette, hogy a szerző hónapokon át napi műsorszámmá tette az ügyet: leköszölte a nő álprofiljainak nevét és az általa használt telefonszámot is. A könyv ezeket nem idézi.

A rendőrség hivatalos lapja 2026. április 13-án számolt be az ügyről; az azonosított sértettek száma addigra **147** volt. A

szerző szerepét a wiki így összegzi: a csaló bankszámlák nyitásában és a kicsalt pénzek utaztatásában közreműködött, ezért **a nyomozás várhatóan őt is előveszi.**

Amit ebből érteni kell

Négy év, egy hétvége, egy elveszített állás és egy büntetőügy.

Aki ezt a történetet úgy meséli, hogy engem átverték, az nem figyel. Engem nem vertek át: **én mindvégig tudtam, kivel van dolgom**, és ennek megfelelően vállaltam a kockázatot.

A különbség a balek és a felnőtt között nem az, hogy melyikük kerül rossz helyzetbe. Az, hogy melyikük látja előre.²¹⁹

219. Az „előre látta” állítás egyetlen ponton ellenőrizhető: a szerző 2026. június 10-én, a saját rágalmozási perében **ezt a nőt jelölte meg tanúként**. A bíróság az indítványt azonnal elutasította. A nő ekkor már fogva volt.

A drogkérdés

Erről a témáról nehéz nyugodtan beszélni, mert az emberek fejében a „drog” szó egyetlen képet hív elő, és attól kezdve nem hallanak semmit.

Ezért kezdem a lényeggel: **én nem vagyok drogos.**

Ezt nem mentegetőzésként mondom. Egyszerűen ismerem a szó jelentését, és tudom, hogy rám nem illik.

Mi számít drogosnak

A drogfüggőségnek — az alkoholizmushoz hasonlóan — vannak kritériumai, és ezek nem érzelmi kritériumok.

Drogos az, akinek az élete a szer köré szerveződik. Aki beszerez, aki tervez, aki lop érte, aki ezért mond le mindenről. **Aki nem tud nélküle meglegni.**

Aki életében egyszer-kétszer, társaságban, mások kínálására kipróbál valamit, az nem drogos. Az egy felnőtt ember, aki döntött.

A kettő között akkora a különbség, mint aközött, hogy valaki el-²²⁰meg egyszer síelni, vagy hogy sportoló.

220. A fogalmi elhatárolás szerkezete azonos azzal, amelyet a szerző az alkoholra alkalmaz: ott **2018 májusa és 2023 márciusa között öt egymást követő definíciót** alkotott, mindegyiket akkor, amikor az előzőt magára nézve már nem tudta fenntartani. A módszer itt is ugyanaz: nem a tényt vitatja, hanem a szó hatókörét.

Ahonnán indultam

Fontosnak tartom rögzíteni, hogy én ebben a kérdésben mindig világos álláspontot képviseltem.

Aktív éveimben a legkeményebben léptem fel a legalizáció ellen. Voltak tüntetések, amelyeken szót emeltem, és amelyeken pontosan azt mondtam, amit ma is gondolok: **a kábítószer rombolja a közösséget.**²²¹

Ezt az álláspontomat nem vontam vissza. Ma is ez a véleményem.

221. Ez a rész pontos. A szerző a 2000-es évek végén és a 2010-es évek elején a nemzeti radikális oldalon politizált, és a droglegalizáció ellen szólalt fel; a Sodipedia szerint a kendermag- tüntetések ellen is felszólt.

A wiki ugyanezt a mondatot használja a fejezet keretének: a kérdés az, hogy „az egykori drogellenes Kiss Endre Farkas

legalább ebben az egyben megtartotta-e régi elveit, ha már minden másban meghasonlott”.

Ötvenhat évfordulóján

2021 októberében Linzben történt egy este, amelyről sok szó esett, ezért elmondom, hogyan volt.

Vendégek voltak nálam. Az egyikük hozott magával valamit. Én ebben nem vettem részt aktív módon: **ott voltam, és nem küldtem el senkit.**

Ez utólag hiba volt, de nem az a hiba, amit rám akarnak kenni. Az én hibám a vendéglátói lazaság volt, nem a fogyasztás.

Azt pedig külön visszautasítom, hogy ennek bármi köze lett volna a nap történelmi jelentőségéhez. Aki ezt összekapcsolja, az szándékosan keres sértést ott, ahol nincs.²²²

222. A dátum **2021. október 23.**, és a wiki négy képernyőképet közöl az estéről. A jelen lévők: a szerző, az akkori élettársa, és egy harmadik személy, akit a wiki kábítószer-kereskedőként nevez meg — a könyv a nevét nem közli.

A „nem vettem részt aktív módon” állítást a képanyag nem támasztja alá: a felvételek a szerzőt magát mutatják. A közvetítés **élő adásban ment**, több száz néző előtt.

Szegeden

A másik eset a szegedi hétvégén történt, amelyről külön fejezetben írok.

Ott a vendéglátóm kínált meg. Én ezt **egyszer** próbáltam ki, egy olyan helyzetben, ahol a jelenlévők mindegyike ezt csinálta, és ahol nyilvánvaló volt, hogy aki nemet mond, az kilóg.

Ez nem szokás. Ez egy alkalom.²²³

Van ennek egy logikai vonzata is, amit érdemes végiggondolni. Ha én drogos vagyok, akkor az, aki adta, dealer. Ha ő dealer, akkor őt eltiltanák a családja körüli ügyekben, mert ez a jogkövetkezmény. **Őt azonban nem tiltották el semmitől.** Tehát nem dealer. Tehát nem történt terjesztés. Tehát én sem vagyok drogos.

Ezt a levezetést sokan nem értették meg. Én nem tehetek róla.²²⁴

223. A dátum **2022. június 4.**, a szegedi hétvége második napja. A wiki szerint a fennmaradt videókon a szerző **kokaint szippant fel**, amelyet felváltva szolgál fel neki a vendéglátója és annak barátja, és a résztvevők nyíltan beszélnek a drogozásról.

Az „egyszer” szó az egyetlen olyan eleme a bekezdésnek, amelyet nem lehet ellenőrizni. Amit lehet: a szerző **2023. április 21-én, a linzi bírósági meghallgatás éjszakáján** pszichiátriára került, és az ott felvett ambuláns lap szerint **„beismeri, hogy korábban külföldi tartózkodása alatt rendszeresen használt marihuánát és alkalmanként kokaint”.**

Ez a mondat orvosi iratban szerepel, a szerző saját közlése alapján, és két dolgot mond ki, amelyet a fejezet tagad: hogy **rendszeres** volt, és hogy **nem két alkalomról** van szó.

224. A levezetés a szerző saját videós védekezéséből származik, 2023 januárjából; a wiki folyamatábrán is közli. Lépései sorrendben: kokaint kínáltak neki → ő felszippantotta → ettől a másik fél dealer, ő pedig narkós → ha a másik fél dealer volna, eltíltanák a párja gyermekétől → nem tiltották el → tehát nem dealer → **tehát ő nem drogos.**

A gondolatmenet két ponton nem működik. Az egyik, hogy a másik fél minősítése nem befolyásolja azt, hogy ő mit fogyasztott. A másik, hogy a hivatkozott jogkövetkezmény nem automatikus.

Amit a felvételtől tudni kell

Készült arról az estéről felvétel, és ez a felvétel később kikerült.

Ezt is tisztázom. Ami azon a felvételen látszik, azt **eljátszottuk**. Egy társaságban, hangulatból, poénból. Aki valaha volt már bulin, tudja, hogy ilyen előfordul.

A felvétel tehát nem bizonyíték, hanem előadás.²²⁵

-
225. A „csak játszottuk” a szerző szó szerinti védekezése, 2023 januárjából; a fórum aznap reggel több hozzászólásban idézte vissza.

A védekezésre ugyanaznap érkezett a legrövidebb ellenérv, és ez azóta sem dőlt meg: **„nem volt kinek játszani, mert nem közvetítettetek semmit senkinek, semmilyen**

platformon.” A szegedi felvétel nem élő adás volt, hanem egy magánfelvétel, amely később szivárgott ki.

Egy másik hozzászólás hozzátette, hogy hangfelvétel is van róla, „hogy igenis az volt”.

A rendőrségi szál

2022 végén és 2023 elején az ügyből hatósági eljárás lett, mert valaki feljelentést tett.

Ezt is végigcsináltam, mint minden mást. Elmondtam, amit tudok, válaszoltam a kérdésekre, és nem bujkáltam.

Az ügyből velem szemben nem lett semmi. Ez a lényeg, és ez az egyetlen tény, ami számít: **engem kábítószerrel összefüggő bűncselekményért nem ítélték el.**²²⁶

226. Az eljárás megindult, és a szerző valóban nem lett elítélve kábítószerrel összefüggő bűncselekményért. A többi, ami ugyanebben az időszakban zajlott, a fejezetből kimarad:

A hatóság 2022. november közepén vizeletmintát vett az ügyben érintettektől. **2022. december 18-án** — a fórum leírása szerint egy uzsorakölcsönből — a szerző az akkori élettársával együtt ismét fogyasztott, **egy nappal a rendőrségi megjelenése előtt.**

2026 márciusában, a szegedi vendéglátója lakásának átkutatása során a rendőrség **drogot is talált.**

Amit ebből érteni kell

Összegzem, mert szeretem, ha a végén tiszta a kép.

Két eset volt, mindkettő társaságban, mindkettő mások kínálására, mindkettőt filmre vették olyanok, akiknek ez volt a céljuk. Én egyik alkalommal sem szereztem be semmit, egyik alkalommal sem fizettem semmiért, és egyik alkalommal sem kerestem a lehetőséget.

Aki ebből azt olvassa ki, hogy én drogos vagyok, az nem a tényekre kíváncsi.

Én ugyanaz az ember vagyok, aki tizenöt éve a legalizáció ellen beszélt. **A meggyőződésem nem változott.**²²⁷

227. A meggyőződés valóban nem változott meg — nyilvánosan.

A szerző a mai napig droggal szemben foglal állást az adásaiban, és az ellenfelei kábítószerhasználatát rendszeresen szóvá teszi. A wiki ezt „szájbafosta saját magát” fordulattal írja le, és **2021. október 23-át** jelöli meg annak a napnak, amikor a kettő nyilvánosan összeért.

A Sodipedia ugyanezt egyetlen mondatban zárja le, és ez a fejezet egyetlen olyan pontja, ahol a könyv nem tud pontosabban mondani a forrásnál: a szerző **élő adásban, több száz néző előtt fogyasztott** abból, aminek a betiltásáért korábban tüntetni járt.

A saját lakrész

Ehhez a fejezethez érve az olvasó valószínűleg arra számít, hogy mentegetőzni fogok. Nem fogok.

Én ugyanis abban a helyzetben vagyok, amiben Magyarországon nagyon kevesen: **nem fizetek albérletet**. Nincs főbérlőm, nincs kaució vitám, nincs felmondási időm, és nincs olyan hónap, amikor a fizetésem kétharmada elmegy azért, hogy legyen hol aludnom.

Ezt nem szerencsének hívják. Ezt pénzügyi tudatosságnak hívják.

Mit jelent az, hogy otthon

Az emberek összekeverik a lakhatást a reprezentációval. Azt hiszik, hogy az otthon egy státuszsimbólum, és minél nagyobb, annál sikeresebb az ember.

Én ezt sosem így gondoltam.²²⁸ Nekem a lakhatás egy **funkció**. Kell hozzá fűtés, meleg víz, mosdási lehetőség és internet. Ha ez a négy megvan, minden más felesleges költség.

Nekem itt van egy vendégházam, külön fürdőszobával és fűtéssel.²²⁹

Aki ennél többet vár el, az nem igényes, hanem költekező.

228. A státuszsimbólumokhoz fűződő viszonyt a fórum már 2013-ban felsorolta — méghozzá úgy, hogy a szerző korábbi bejelentéseit vette számba: „**Se könyv, se repcsi, se medences iroda, se X6-os.**” A felsorolás nem a kommentelő fantáziája volt; ezek a szerző saját, nyilvánosan meghirdetett tervei közül valók.

A „funkció” szemlélet tehát nem elvi álláspont, hanem sorrend kérdése: a medencés iroda és az X6 előbb volt, a négy alapfunkció utóbb.

229. A „vendégház” a szerző szava, 2023. január 26-i fórumbejegyzéséből: „van egy vendégház külön fürdőszobával és fűtéssel”. A fórum aznap reggel válaszolt rá: „Az nem vendégház endre, az kutyaól.”

Az épület az édesanya melléképülete, amelyet az asszony fészernak használt, és amely a Sodipedia leírása szerint „gyakorlatilag csak a macskái számára lakható” volt — innen ered a neve. A lakószoba körülbelül 12 négyzetméter, a belmagasság alacsony: a fürdőszobába lépéskor **a szerzőnek le kell húznia a fejét**, ez a saját, 2023. júniusi bemutató videóján látszik.

Hogyan kerültem ide

Ezt is tisztázni kell, mert sokan félreértik.

2023 februárjában felmondtam a bécsi bérleményemet. Nem kirúgtak onnan, nem kilakoltattak: **én mondtam fel**. A helyzet akkor

úgy állt, hogy a lakás fenntartása gazdaságtalanná vált, és egy racionális ember ilyenkor nem ragaszkodik érzelmi alapon egy címhez.

A holmim jelentős része máig két bécsi raktárban van. Ez is mutatja, hogy ez az állapot **átmeneti**: aki véglegesnek szánna, az elhozná a dolgait.²³⁰

230. A bécsi lakást a szerző azért mondta fel, mert nem tudta tovább fizetni; a *Bécsi exodus* 2023. február 17-én zárult le. A raktárakban maradt holmi nem sokáig maradt ott: a szerző június 18-án és augusztus közepén hozta haza, a költöztetés **50 000 és 390 000 forintba** került.

Az „átmeneti” szó használatában van gyakorlata. 2020 szeptemberében, két lakás között, így fogalmazott: „Még egyszer se, két hely között vagyok. Ezt az ideiglenes helyet, azt a lakást nem számolom ideköltözésnek. Itt van minden cuccom, persze, de nem költözés szándékával, hanem mert így lehetett megoldani a dolgokat.” Ez a fejezet 2026 nyarán íródik, a beköltözés negyedik évében.

A beruházások

Amikor hazajöttem, a melléképület nem volt lakható. Ezt sem tagadom.

Ezért befektettem. Rendeltem rá egy új bejárati ajtót nagyjából kétszázezer forintért, csináltattam melegvizet, beállítottam egy vécét, és megoldottam az internetet is — nálam gigabites vonal fut, ami ebben a faluban rajtam kívül senkinek nincs.

Ezen felül a telken felállítottunk több tárolót, hogy a szerszámok és a lomok kikerüljenek az élettérből. Ezek is az én pénzemből mentek.²³¹

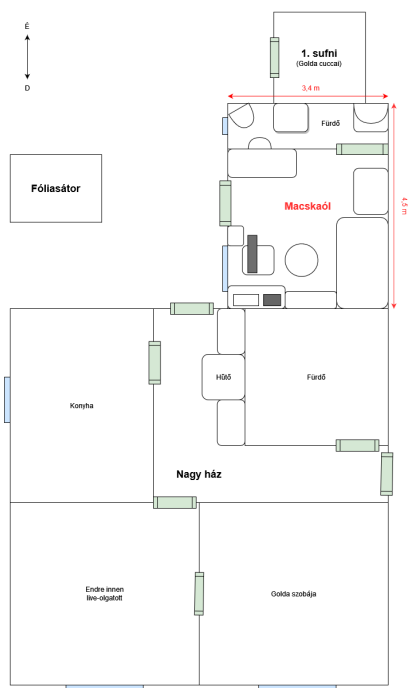
Aki azt hiszi, hogy én ide beköltöztem egy fészerbe, az nem érti a folyamatot. Én ide **beruháztam**.

231. A tételek a fórum korabeli összesítéséből: bejárati ajtó kb. 200 000 Ft, lemezfészter 160 000 Ft, majd augusztus végére még két tároló, 80 000 és 230 000 Ft. A költöztetéssel együtt **egymillió forint fölött**.

A beruházás iránya azonban fordított annál, mint ahogy a főszöveg beállítja. A tárolók azért épültek, hogy az édesanya kerti szerszámai kikerüljenek a melléképületből — **hogya fiát oda lehessen száműzni, és kizárni a saját lakóteréből**.

A szerző a felállításban nem segített; az asszony a 92 éves szomszédjával fejezte be a munkát. A kizárást a szerző 2023. június 12-én maga ismerte el.

A lakrész

A telek elrendezése a Sodipedia rajza szerint. A **Macskaöl** $3,4 \times 4,5$ méter, és a Nagy házhoz tapad; mellette a fóliasátor és az első lemezsfni. Az utcaneveket eltávolítottuk.

A szoba tizenkét négyzetméter. Ezt nem szégyellem, mert a négyzetméterszám önmagában semmit nem jelent.

Egy programozónak összesen három dologra van szüksége: egy asztalra, egy székre és egy megbízható hálózatra. Nekem mind a három megvan, az asztalomtól karnyújtásnyira. Egy háromszobás la-

kásban ugyanígy egyetlen széken ülnék, csak közben fűteném a másikat két szobát is.²³²

A fürdőszoba külön helyiség. Van benne vécé, zuhany és kézmosó. Kád nincs, ezt sajnálom, de kádat egyébként is kevesen használnak.

232. A helyiség a műholdkép és az alaprajz alapján nagyjából 2,5–3,4 × 4,5–5 méter; ebből a lakószoba mintegy 12 négyzetméter, amelynek nagy részét két szekrény, egy komód és egy priccyszerű ágy foglalja el. Az állapotáról a legrészletesebb forrás a szerző saját körbekamerázása, valamint egy 2026. július 17-én, látogató által készített szobabejárás. A Sodipedia leírása szerint minden vízszintes felületet ételmaradék borít, a szőnyegbe húgy és egyéb testnedvek vannak taposva, a falakon penész virul — ez utóbbi következményeként a lakó (és korábban a lakótársa) az adásokban rendszeresen fuldokolva köhög. Az ablakot pokróc takarja.

A wiki egy megjegyzést fűz hozzá, amely a felelősség kérdését is rendezi: ezek az állapotok **azóta állnak fenn, mióta a szerző beköltözött**. Amíg külföldön élt, a helyiség rendezettebb volt.

A kapu

Egy dologról viszont beszélnem kell, mert ez már nem életforma kérdése, hanem közbiztonságé.

Az elmúlt években a telket rendszeresen támadják. Volt, hogy a kaput éjszaka **leszerelték és elvitték**. Volt, hogy lakatot tettek rá kívülről, volt, hogy a zárat kitöltötték purhabbal, és volt, hogy biciklizárral láncolták le, amit aztán fél óra alatt lehetett levágni.²³³

Ezt Magyarországon úgy hívják, hogy rongálás. Feljelentést tettem. Eredmény nincs.

Én tehát abban a különös helyzetben vagyok, hogy amikor engem érint egy bűncselekmény, akkor a hatóság nem ér rá — amikor viszont én mondok valamit egy élő adásban, akkor egyszerre százan érnek rá.

233. A kaput 2024. szeptember 29-30-án éjjel valóban leszerelték és elvitték. A pótlás úgy történt, hogy a macskaól felőli kiskaput szerelték át a nagykapu helyére, a nagykaput pedig leláncolt raklapokkal torlaszolták el.

A körülményekhez tartozik, hogy a kapu a szerző számára nem elsősorban a rongálók, hanem egy visszajáró látogató miatt vált fontossá: a megelőző hónapokban egy ismeretség kezdett hajnali háromkor bekopogni, és a lezárt kapu után is bejutott — a szerző szerint átmászott rajta. A zár csak ezután lett téma.

Hatósági eredmény a rongálásokból nem lett. Ami dokumentálhatóan történt: az édesanya **fenyegető hangú levélben** üzent a rongálóknak, szankciókat kilátásba helyezve, ha a kaput nem teszik vissza. Nem tették vissza.

A szomszédság

A falu, valljuk be, nem fogadott be. Ez nem az én hibám.

Egy vidéki közösség kis létszámú és zárt. Aki onnan jön, mint én — nagy városokból, több országból, egy másfajta gondolkodásmódból —, azt ott nem fogják érteni. Az idős szomszédok telefonálgatnak egymásnak, és az lesz az igazság, amit ketten egymásnak elmondanak.²³⁴

Én ezzel nem foglalkozom. Nekem itt egy dolgom van: kivárni, amíg az ügyeim lezárulnak.

234. A telefonálgatásból két beszélgetés hangfelvétele nyilvánosságra is került, 2025. január 7-én. A szerző édesanyja ezekben sorolja fel, mi történt a telken az előző hetekben: a bejárat kapu zárját beragasztották, ezért két napig nem tudott kimenni; a lomtalanítás előtti éjjel levették a kaput; a tetőre csirkenyessedéket dobáltak, és bejelentést tettek a bűz miatt; egy másik napon **21 darab nyers csirkeszárnnyat** szedett össze a kertből; két biciklizárat vágott le a kapuról, fél-fél óra alatt; a villanyoszlopról neki kellett lemaratnia egy feliratot; és éjszakánként ismeretlen számokról hívogatják, a letiltott hívók listája betelt.

Ugyanezen a felvételen hangzik el az is, hogy az asszony egyszer rendőrökkel dobatta ki a fiát a házból, egyszer pedig **kapanyéllel verte ki** a telekről.

Ezek a beszélgetések a könyv egyetlen olyan külső hangját őrzik, amely nem a fórumé. Az asszony a fiáról beszél, egy ismerősének, nem a nyilvánosságnak, és nem védekezik: a fia szerint **„elmebeteg”, „közléskényszere van, és ez okozta a vesztét”** az osztrák munkaügyi hivatalnál is, és „genetikai okból” alkoholistá. Elismeri, hogy a fia **csalt a**

segéllyel, és hogy az utolsó két hónap kivételével végig itthon volt, miközben az ellátást osztrák tartózkodás címén vette fel. Elmondja, hogy összesen **kétszer nézett bele a videóiba**, és mindkétszer elborzadva kapcsolta ki. Hogy az utcára nem teszi, de az apjához elküldené.

A leghosszabban idézhető mondata ez: „**Előbb-utóbb agyoncsapom, de ugyanannyit kapok érte, mint egy normális emberért.**”

Ugyanő az, aki a következő hónapokban tovább főzött rá, kifizette a vonatjegyeit, és napi háromezer forintot adott neki.

Bagolyka

Volt itt egy macska. Erről is szeretnék végre tisztán beszélni, mert ebből csináltak egy egész kampányt.

Bagolyka lényegében egy félig kóbor macska volt. Itt élt a telken már azelőtt is, hogy én hazaköltöztem volna. Etettem, amikor itt volt, és figyeltem rá.

A macskaóól padlója. Középen a macska tálja; körülötte papírsebkendők, sörösdobozok és kábelek. A felvétel a szerző saját körbekamerázásából származik.

Egy ideje már nem evett rendesen. Ez macskánál előfordul, és általában magától rendeződik; én figyeltem rá, és amikor a rágás gondot okozott neki, pástétomot adtam, mert azt nem kell megrágni. Ennyit lehetett tenni. Állatorvosra nem volt keretem, ezt nyíltan meg is mondtam mindenkinek, aki követelőzött.²³⁵

Júniusban aztán romlani kezdett az állapota. Az első két napban vártam, mert azt hittem, egyszerű náthából kijön magától. Utána néhányan — akik magukat állatvédőnek nevezik — nagy nyomást gyakoroltak rám, hogy adjam ki a kezemből az állatot. Kiadtam.

Három nap múlva elaltatták.

Ma már tudom, hogy hibáztam. **Nem lett volna szabad odaadnom.** Ha nálam marad, itthon, a megszokott környezetében, akkor békében, nyugodalmasan ment volna el, és nem az utolsó napjait tölti idegenek között, stresszben, autóban, rendelőben.

Azt, amit ezek az emberek a macskával műveltek, én az állatkínzés határának tartom.²³⁶

235. Az „egy ideje” öt hónapot jelent, és végig dokumentált.

2026. január 25. — a szerző saját fórumbejegyzése, viccnek szánva: „Bagolyka vért hugyozik, hogy trenírozzon rá, de hiába.” **Április 6.** — a fórum a saját adásából idézi vissza a macska tálkájának állapotát. **Április 17.** — a szerző szavai az adásból: „Tartósan ez van vele és nem mer enni...”; a válasz aznap: „Endre, az a macska ki fog pukkanni, ha nem látja orvos. Meddig vártok vele?” **Április 18.**** — huszonnégy órás felszólítás, hogy mutassa be az állatorvosi papírokat. **Április 29.** — „Mégiscsak rossz a foga a macskának?” Május 31.** — „Bagolyka nem eszik napok óta.” **Június 2.** — mások viszik el.

A pástétom nem félreértés, hanem tényleg ez volt a kezelés. A fórum 2026. április 18-án így összegezte: „Addig jut el fejben, hogyha fáj a macskának a foga/torka, akkor majd a

pástétom lesz a megoldás, hiszen azt nem kell rágni. Egy több hónapja tartó szenvedés után azt már nem lehet várni, hogy magától meggyógyul a macska.”

A pénzhiányra hivatkozás sem állja meg a helyét. Ugyanez a hozzászólás rögzíti a szerző válaszait: „Jó majd anyukámnak elmondom holnap” (nem mondta), „Jó nézünk állatorvost” (helyette adást indított), végül „nincs pénze”. Egy május 31-i összegzés kimondja, mire volt: **„Hónapokkal ezelőtt mondta, hogy nem eszik, fáj neki miközben eszik. Mit tett azóta Kiss Endre Farkas ismervé ezt? Semmit, de sört vett, AI-előfizetéseket fizetett”** — és utalt másnak.

Június elsején egy fórumtag felajánlotta, hogy **állja a teljes állatorvosi költséget**, ha valaki elviszi az állatot; azzal a kikötéssel, hogy a pénzt nem a szerzőnek utalja. Az ajánlat egy nappal a macska elvitele előtt hangzott el. Pénz tehát lett volna — a szerző kezén kívül.

236. Az idézetek a szerző 2026. júniusi, a macska halála után rögzített videójából valók, szó szerint: „Ha én nem adom oda a macskát, akkor szegény állat nincs az utolsó napokban kitéve ennek a felesleges stressznek.” — „Mai fejjel nem adtam volna nektek semmit, hanem hagytam volna, hogy békében, nyugodalmasan menjen el.” — „az állatkínzás határát súrolja, amit a macskával műveltetek.”

Ugyanebben a videóban hangzik el a főszöveg időrendje is: „csak az utolsó három-négy napban veszítette el teljesen az étvágyát”, illetve „Én az első két napban vártam, hogy egy egyszerű náthából csak kijön...” **„Ezt a saját, 2026. április 17-i mondata cáfolja: „Tartósan ez van vele és nem mer enni...”** — hat héttel korábban.

Az állatorvosi leletek ugyanerről az állatról: macska leukémia (pozitív teszt), a torokból a szemre és az arcüregre húzóódó bakteriális fertőzés, kórosan alultáplált állapot **két kilogramm alatt** — az egészséges testtömeg nagyjából a kétszerese —, több vérkép-érték a minimum közelében sem.

Bagolyka 2026. június 2-án került el a telekről, június 5-én altatták el.

A kezelést nem a szerző fizette: a közvetítéseket követő nézők gyűjtöttek rá, néhány óra alatt több mint 200 000 forintot. A Sodipedia rögzíti, hogy a szerző a macskára hivatkozva korábban maga is gyűjtött adományt az adásaiban, és **azt a pénzt alkoholra költötte.**

Ugyanez a szerző korábban így beszélt a telken élt többi macskáról: „Azért nem jár be, mert egyszer megkarmolt, akkor mérgemben akkorát kapott, hogy a fal adta a másikat” (2023. október 4.) — „Az anyamacska itt dögölt meg, a másik anyamacska megkarmolt, és megrúgtam — azóta nem jött” (2024. június 30.; ugyanebben az adásban mondja el, hogy a tetemet bezacskózták és a kukába dobták) — magának Bagolykának: **„vagy bejössz, vagy a kerítésig rugdoslak”** (2026. február 26.).

A tulajdonosi kérdés a szerző szótárában a helyzethez igazodik. 2024 júniusában még így fogalmazott: „ez nem az én macskám, anyukámé”. A halál utáni videóban már „aki a tulajdonosa vagyok”, majd néhány perccel később „ez lényegében egy ilyen félig kóbor macska volt”.

Amiből élek

Végül a pénzről, mert erről is sok szó esik.

Jelenleg nincs munkaviszonyom. Ez nem lustaság kérdése: nyitott büntetőeljárásokkal senki nem vesz fel, és ezt mindenki tudja, aki valaha dolgozott HR-területen.²³⁷

Amíg ez tart, a közvetítéseimből élek. A nézők, akik követnek és értékelik, amit csinálok, támogatnak. Ez ma egy elfogadott jövede-

lemforma, több tízezer ember él belőle Magyarországon.²³⁸

237. Az időrend fordított. A szerző utoljára 2023-ban állt munkaviszonyban, és a wiki szerint az osztrák munkahelyekről sorra azért került ki, mert a cégek „rájöttek, hogy csak egy ingyenélő, alibiző, alkalmatlan munkaerő”. Az utolsó elbocsátás minősítése — és az abból következő osztrák eljárás — a *szege di hétvége* fejezet jegyzetében áll; a wiki az okok között egy szellemileg sérült nő bántalmazását és a vállalhatatlan internetes közvetítéseket nevezi meg.

A büntetőeljárások, amelyekre a főszöveg hivatkozik, **két évvel később**, 2025 februárjában indultak.

238. A jövedelemforrás jóslata régebbi, mint maga a TikTok. Az *Online Blaha* szócikk a régi fóruból gyűjti össze a hozzászólásokat, amelyekben 2013. január 5. és 21. között **nyolcan** írták meg egymástól függetlenül ugyanazt: hogy a szerző a Blaha Lujza téri aluljáróban fog kéregetéssel végezni. („Se könyv, se repcsi, se medences iroda, se X6-os. Blaha aluljáró lesz.” — 2013. január 7.) A szerző ekkor még Budapesten élt, és a szócikk szerint minden adottsága megvolt egy vállalható élethez.

A szócikk állítása az, hogy a jóslat pontos volt, csak a helyszín változott: az aluljáró szerepét az élő közvetítés vette át. A tevékenység ugyanaz maradt.

Amit ebből érteni kell

Összegezve: nekem ma nincs se albérletem, se hitelem erre a lakhatásra, se rezsvitám, se főbérlőm.

Sokan ezt nézik le. Én viszont azt kérdezem tőlük: **hányan tudják ezt elmondani magukról?**

Ez nem a mélypont. Ez egy letisztult, költséghatékony megoldás, amit akkor hagyok el, amikor én döntök úgy.²³⁹

239. A döntés lehetőségét a szerző maga zárta ki, tíz évvel korábban. 2016 októberében, még Németországból, ezt írta arról, mi történik, ha egyszer hazaköltözik: „**Nagyjából helyesen mérem fel, hogy ha egyszer visszazuhanok az újszászi pár négyzetméteres vendégház szintjére, akkor onnan már a bűdös életben nem törnék ki, és esélyem se lenne valaha is visszajutni ide.**”

A fehér négyzet

Ezt a fejezetet sokáig halogattam, és nem azért, mert bármit szégyellnék. Azért, mert egy olyan vádról kell írnom, amelyet soha senki nem bizonyított, és amely mégis hozzám tapadt.

Kezdjük a lényeggel, mert ezt szokták elhallgatni: **engem ebben az ügyben soha nem ítélték el.**²⁴⁰

Hat éve él a fejemben egy állítás, amelyet egyetlen bíróság sem mondott ki, és amelyet nem is fog. A közvélemény azonban nem ítéletekből dolgozik, hanem hangulatból, és a hangulatot 2020 januárjában megcsinálták ellenem. Azóta ezt hordozom.

Egy fogalmi tisztázás

A vita alapja egy fogalmi csúsztatás, ezért ezt tisztázom.

A **nudizmus** és a **pornográfia** két különböző dolog. Ezt Európa nyugati felén mindenki tudja, Magyarországon szinte senki. Németországban és Ausztriában a naturizmus bevett, hétköznapi életforma, amelynek külön szövetségei, szabályai és nyilvános terei vannak. Aki ott évekig élt — mint én —, annak természetes.

Aki viszont soha nem járt textilmentes helyen, az minden ruhátlan képre azt mondja, hogy pornográfia, és onnantól nincs miről

beszélni.²⁴¹

Én nem pornográf tartalmakat néztem. Én egy életforma dokumentációját néztem. **Ez a kettő nem ugyanaz**, és aki ezt a különbséget nem hajlandó megtenni, az nem az igazságot keresi, hanem áldozatot.

240. Ez a mondat igaz, és a könyv nem is állít mást: **e sorok lezárásáig ebben az ügyben nem született ítélet**. Ami történt: 2020 végén egy házkutatási kísérlet, 2025. február 21-én egy végrehajtott házkutatás és eszközlefoglalás, azóta folyamatban lévő nyomozás.

Az ítélet hiánya azonban nem azonos az ügy hiányával, és a főszöveg ezt a kettőt mossa össze. A jegyzetek ezért végig ugyanazt a szabályt követik: **csak azt közlik, amit a szerző maga tett vagy mondott**, illetve a nyilvános eljárási tényeket. A vád tárgyról, a lefoglalt anyagról és a források erre vonatkozó állításairól a könyv semmit nem közöl.

241. A megkülönböztetés, amelyre a fejezet épül, nem a szerzőtől származik, hanem a védekezéséből: a Sodipedia szerint a 2020. január 24-i egyórás adásban ő maga hivatkozott arra, hogy a nudista tartalmak felől „keveredett át” máshová. A vád ekkor még nem is erről szólt — a fórum kérdései arra irányultak, hogy vállalja-e a szexuális irányultságát. **A kiskorúakat érintő szál a szerző saját védekezéséből került az ügybe**, és az általa példaként megnevezett oldal miatt.

A könyv a wiki állításait itt nem veszi át tényként, és a szóban forgó tartalmakról semmit nem közöl. Ami dokumentált és ellenőrizhető, az kizárólag a szerző saját, nyilvánosan tett kijelentéseinek és lépéseinek sora — a fejezet jegyzetei erre szorítkoznak.

Miért néztem ilyet egyáltalán

Erre a kérdésre ritkán kíváncsiak, pedig ez a legfontosabb, és egyszerű a válasz: **turisztikai célból.**

Aki Németországban és Ausztriában él, annak a naturizmus nem egzotikum, hanem szabadidős lehetőség. Én ki is használtam: jártam ilyen helyekre, és tervben volt, hogy értékeléseket készítek róluk a nézőimnek, mert magyar nyelven gyakorlatilag nem érhető el ilyen tartalom.

Márpedig ha az ember el akar menni valahova, akkor előtte utánanéz. Nem az érdeklí, hogy néz ki egy ember, hanem hogy milyen maga a hely: milyen a hangulata, milyen a közönsége, oda lehet-e menni egyedül vagy sem.

Ezért volt egy szigorú szabályom, amit végig tartottam: **kizárólag olyan felvételeket néztem, amelyeken egész családok szerepelnek.**²⁴²

Ez ugyanis logikai kérdés. Ahol családok vannak — szülők a gyerekeikkel, együtt, egy strandon —, ott per definitionem nincs szó pornográfiáról. Egy családi felvétel attól családi felvétel, hogy család van rajta. Ez a legjobb szűrő, amit ember kitalálhat, és én ezt alkalmaztam.

A forrást is ellenőriztem. Az ilyen oldalaknál én mindig megnézem az impresszumot: ha van rajta szerzői jogi eljárásrend és kap-

csolatfelvételi űrlap, akkor az egy szabályozott, jogszerűen működő szolgáltatás, és nekem ennél tovább nem kell vizsgálódnom. **Egy bűnözői oldal nem tesz ki magára jogi nyilatkozatot.**²⁴³

242. A „családos” szűrő a szerző saját védekezése, és végigkíséri az ügyet. A fórum 2020. október 7-én már mint ismert érvet idézi vissza: „azzal védekeztél, hogy ott családok vannak, azaz a meztelen gyerekek a szüleikkel vannak.” A 2021. július 31-i összefoglaló pontosabban adja vissza, ahogy az adásban elhangzott: **a szerző szerint irreleváns, hogy szerepel-e gyerek a képen, mert ő „a családot egyben nézi”, és a család helyébe képzei magát.**

A szűrő ezzel ellenkező irányba mutat, mint amit a főszöveg tulajdonít neki. A védekezés ugyanis nem azt állítja, hogy nincs a képen gyerek — hanem azt, hogy **a gyerek jelenléte nem számít**, ha a szülő is ott van. A könyv ehhez nem tesz hozzá semmit; a két mondat egymás mellett áll, és az olvasó eldönti.

A turisztikai indok mögött annyi áll, hogy a szerző valóban járt ilyen helyekre, és 2021 nyarán valóban felvetette, hogy értékeléseket készít róluk a nézőinek — a fórum ezt akkor értetlenkedve kommentálta: „nem értettem, hogy miért akarsz nudi strand értékeléseket csinálni”. Maga a képnézés és a strandértékelés közti összefüggést rajta kívül senki nem állította.

243. A gondolatmenet szó szerinti, a szerző 2020. október 7-i fórumbejegyzéséből: „Ahol az impresszumban van DMCA irányelv, és kapcsolatfelvételi űrlap, ott nekem kétségem sincs arról, nem kell tovább vizsgálni. Az első oldalról a stream-ben is ennyit mondtam el, hogy még DMCA is van, mehetünk tovább.”

Ugyanennek a bejegyzésnek a folytatása mutatja meg, hol tartott ekkor az ügy: „**A szolnoki rendőröknek is ezt mondtam. Ott valami erotikus dolog volt, de az impresszumban DMCA irányelv, úgyhogy tovább nem is vizsgáltam, nekem ennyi elég volt.**” A szerző tehát ezt az érvet nem a fórumnak találta ki, hanem a rendőrségen adta elő.

A jogi nyilatkozat mint minőségtanúsítvány a szerző visszatérő eszköze; a 2020. január 24-i adásban ugyanezen az alapon olvasta fel a másik oldal nyilatkozatát is. Az általa megnevezett oldal 2020 szeptemberére megszűnt.

Egy böngészési előzmény

2020 januárjában közvetítés közben egy másodpercre látszott a képernyőn a böngésző előzménysora.

Ennyi volt. Ez az egész ügy alapja: **egy pillanatra felvillanó képernyőrészlet.**

Ebből a néhány sorból építettek fel egy egész történetet. Nem bizonyítékból, nem szakértői vizsgálatból: egy kimerevített képernyőképből, amelyet aztán egymásnak küldözgettek.²⁴⁴

Aki dolgozott már géppel, tudja, hogy a böngészési előzmény nem napló. Odakerül minden: a félrekattintás, az átirányítás, a fel-

ugró ablak, az is, amit két másodperc múlva becsuk az ember. Egy előzménysor nem szándékot bizonyít, hanem hálózati forgalmat.

244. Az előzménysor 2020. január 22-én, a szerző saját YouTube-os közvetítése közben jelent meg a képernyőn; a felvételt egy néző szűrte ki és mentette le. A wiki szerint az előzmények között nem egyetlen találat szerepelt, hanem az adott oldal **főoldala is** — vagyis nem egyetlen átirányítás nyoma.

A „félrekattintás” magyarázatot maga a szerző sem tartotta meg sokáig: két nappal később már nem véletlen odakeveredésről beszélt, hanem arról, honnan keveredett oda.

A tisztázás

Én ebben a helyzetben azt tettem, amit tisztességes ember tesz: **leültem a kamera elé, és megválaszoltam a kérdéseket.**

Nem hallgattam el, nem tagadtam le, nem tettem közleményt az ügyvédemén keresztül. Egy órán át beszéltem róla, végigvettem minden felmerült kérdést, és felolvastam a szóban forgó oldal jogi nyilatkozatát is, amely egyértelműen rögzíti, hogy az ott szereplő személyek nagykorúak.

Ezt nevezték aztán kimagyarázkodásnak.²⁴⁵

Egy dolgot valóban rosszul mértem fel. Azt hittem, hogy ha valaki mindent elmond, azzal lezárja az ügyet. Az ellenkezője történt:

minél többet mondtam, annál több kapaszkodót adtam. **Ma már tudom, hogy nekem semmit nem lett volna szabad megmagyaráznom.**

245. Az adás 2020. január 24-én ment, és a Sodipedia szerint egy óráig tartott. A jogi nyilatkozat felolvasása valóban elhangzott — a szócikk megjegyzi, hogy a szerző az „Exemption: Content produced by third parties” kitételre nem tért ki, amely épp a nyilatkozat hatályát korlátozza.

A fejezetben szereplő „nem hallgattam el, nem tagadtam le” fordulat egy ponton mégis megoldól: **a szerző a tisztázós adást utóbb letörölte.** A felvétel másolatban maradt fenn.

Amit megmutattam

Néhány nappal később úgy döntöttem, hogy bizonyítok.

Letöltöttem azokat a képeket, amelyekről szó volt, és **megmutattam őket adásban.** Nem leírtam, nem hivatkoztam rájuk: megmutattam. Természetesen kitakartam rajtuk mindent, amit ki kellett takarni, mert nem vagyok felelőtlen ember — de a lényeg látszott: hétköznapi felvételek egy hétköznapi életformáról.

Ez volt életem legőszintébb gesztusa, és pontosan ezt fordították ki.

Mert gondoljunk bele. **Aki takargat valamit, az nem mutatja meg.** Aki bűnös, az nem ül oda a kamera elé, hogy végigvezesse a

nézőit azon, amivel vádolják. Egyedül az teszi ezt, akinek nincs rejtegetnivalója.

Én megmutattam. Ennyit tettem, és ezért tartunk itt.²⁴⁶

246. Ez a fejezet legfontosabb jegyzete, ezért pontosan kell fogalmazni.

Az adás 2020. február 3-án ment. A szerző ekkor **a saját elhatározásából töltött le képeket a korábban általa megnevezett oldalról, és élő adásban végigmutogatta őket**, hogy igazolja: amit néz, az ártalmatlan. A kitakarást ő maga végezte, nagy fehér négyzetekkel. Ettől a naptól hívja a fórum az egész ügyet így.

A gesztus önmaga ellen fordult, két okból, és egyik sem értelmezés kérdése. Az egyik, hogy **a kitakarás nem volt hiánytalan**. A másik, hogy a képernyőn **a fájlnevek is látszottak**, amelyekből a felvételek tárgya kiderült — a snecológusok ezek alapján azonosították vissza az eredeti képeket.

A főszöveg érvelése tehát — „aki takargat, az nem mutatja meg” — formailag helytálló: a szerző valóban megmutatta. A gyakorlati következménye viszont az lett, hogy **az addig egyetlen képernyőképből álló ügghöz ő maga szolgáltatta a további anyagot**. Ez az a pont, ahonnan az ügy már nem a fórumon zajlott.

A szauna

Külön kell szólnom a szaunákról, mert ebből is ügyet csináltak.

Német nyelvterületen a sauna textilmentes. Nem azért, mert bárki így akarná, hanem mert ott ez a szabály, és a szabályt a helyiek tartják be a legszigorúbban. Aki fürdőruhában lép be, azt kiküldik.

Én évekig éltem kint, és átvettem az ottani normát. Ez nem perverzió, hanem alkalmazkodás. Rómában úgy, ahogy a rómaiak.

Hogy ki kit visz be egy ilyen helyre, az nem az én felelősségem, hanem a szülőé és az üzemeltetőé. Nekem erről nincs véleményem, és nem is kívánok senkinek megmondani semmit.²⁴⁷

Ezt egyébként rendesen meg is szerveztem magamnak. Havi nyolcvan euróért volt bérletem — nem a legolcsóbb, de a legjobb láncnál —, amivel két helyre járhattam edzeni és **öt sauna közül választhattam**. Ebből kettőt kihagytam, mert az a kettő teljesen egyforma és öregemberes, oda inkább nem megyek.

Maradt három. Így lesz egy bérletből értelmes beosztás.²⁴⁸

247. A sauna kérdésében fennmaradt egy párbeszéd a szerző saját vlogjából, egy akkori ismerőisével. A másik fél: „a jakuzziban, hogy az emberek behordják a gyerekeiket, én kijöttem, amikor jakuzzizás volt, mert ott volt egy gyerek.” A szerző válasza, szó szerint: **„De mi a baj a jakuzzival, meg a gyerekkel?”*** Majd a magyarázatra: „Nem a jakuzziba? Mert? Mert mi van a jakuzziban, ami miatt nem való?”

A főszövegben álló „nincs róla véleményem” tehát nem pontos: volt, és kamera előtt hangzott el.

248. A beosztás a szerző saját szavaival, 2020. október 13-án:
„Havi 80 euró, és két helyre is mehetek. Napi egy edzés a két hely közül valahol. Vagy szauna a $5 - 2 = 3$ hely közül. **A mínisz kettő az a kettő, ami tök ugyanolyan, és tök öregemberes, és ahova inkább nem megyek.**”

A fórum ugyanabban a percben két dolgot állapított meg. Az egyik: „Egyszer sem edzettél.” A nyolcvan eurós bérlet — a wiki szerint Ausztria legdrágább fitneszláncáé — a gyakorlatban a szaunákra ment el.

A másik a kihagyott kettőről: „**Nincsenek ott gyerekek, akkor nem mész. Tehát nem a szauna a lényeg, hanem az emberek, akik ott vannak.**” A szerző erre nem válaszolt.

A szelekció szempontja egy hónappal korábbi bejegyzésében is felbukkan. Amikor a fürdők értékeléseiről beszélt, ezt írta: „a legtöbb negatív komment inkább arról szól, hogy túl nagy a zsivaly. Tehát hogy **a családok inkább zavaróak, és emiatt kéne korhatár.** Olvasd csak el őket.” A mondat úgy hangzik el, mint aki az alsó korhatár bevezetése ellen érvel.

Amit én készítettem

Itt kell szólnom arról is, hogy nem csupán néztem ilyen tartalmakat, hanem **készítettem is.**

Ez nem ellentmondás, hanem következetesség. Ha egyszer úgy gondolom, hogy ez egy normális, hétköznapi életforma, akkor nincs okom titkolni. Aki szégyelli, az bujkál. Én vittem a kamerát, és több epizódot is készítettem ezekről a helyekről, mert — ahogy fentebb írtam — magyar nyelven ilyen tartalom gyakorlatilag nem létezik.

Természetesen tisztában voltam a platform szabályaival. Én ezeket a dolgokat mindig utánanézem, mielőtt bármit csinálnék: elolvasom az irányelveket, és eszerint járok el. Ezt élő adásban ki is mondtam, hogy mindenki lássa: **amit teszek, az nem ütközik a YouTube irányelveibe.**²⁴⁹

249. A mondat elhangzott, és a dátuma is megvan: **2022. április 14.**

A nap úgy indult, hogy a szerzőnek kellemetlen beszélgetése volt az osztrák munkaügyi hivattal. Ezután élő adásban kitelepedett a linzi nudista strandra, és lerészegedett. A közvetítés alatt **egyenként dobálta le magáról a ruhadarabjait, amíg teljesen meztelen nem lett,** és közben — a felvétel egy óra huszonhat percénél — hangsúlyozta, hogy ez nem mond ellent a YouTube irányelveinek. Ezután többször megmutatta a nemi szervét a kamerába.

Néhány perccel később a szolgáltató törölte a csatornáját. Nem figyelmeztetést adott: törölte a vlogot, azt a több évados sorozatot, amelyet a szerző a saját főművének tartott. Az indok az volt, hogy a csatorna a megelőző időszakban **többedszerre** mutatott be meztelenséget; a korábbi két esetben nem is ő volt a szereplő.

Az irányelvek elolvasása tehát megtörtént. Az eredménye ugyanaz lett, mint a jogi nyilatkozatoké a fejezet elején: a szerző elolvasta a szabályt, levonta belőle, hogy ő rendben van, és tévedett.

A készítés egyébként nem 2022-ben kezdődött. A Sodipedia szerint a szerző Németországba költözése után **hetente** járt nudista fürdőkbe, szaunákba és strandokra, és több epizódot is közzétett róluk — köztük olyanokat, amelyeken **titokban készült felvételek** szerepelnek ezekről a helyekről. Ez az a

pont, ahol a fejezet elején álló turisztikai indok megbicsaklik:
a szerző ezeket a helyeket nem kutatta, hanem forgatta.

A koszos szemüveg

2022 májusában két utcai közvetítésemből vágtak ki részletet, és azt állították, hogy szándékosan filmeztem gyerekeket.

Ez tárgyi tévedés, és a magyarázata technikai. Nekem akkoriban repedt és koszos volt a szemüvegem, a telefonom kijelzője pedig kicsi és erősen tükröződik napsütésben. **Menet közben, kézben tartott telefonnal az ember nem látja, mire zoomol.** Aki valaha próbált kültéren élőzni, tudja.

Amit mondtam, azt vállalom, mert nem arra vonatkozott, amire beállították. Felhőborítónak tartom, hogy bárki feltételezi rólam az ellenkezőjét.²⁵⁰

250. A két felvétel 2022. május 15-én (Salzburg) és május 19-én (Linz) készült. A szerző védekezése — koszos szemüveg, kicsi és tükröződő kijelző — a saját, május 21-i videójából és aznapi fórumkommentjeiből származik.

A védekezésnek van egy belső törése, és ezt a wiki rögzíti: **a szerző az elhangzott megjegyzések szexuális tartalmát nem tagadta**, csak azt vitatta, hogy azok a gyerekekre vonatkoztak volna, és ezt a feltételezést nevezte felhőborítónak.

Hogy ki a gyerek

Van egy visszatérő félreértés, amit szeretnék eloszlatni, mert ez a leggyakoribb támadási felület ellenem.

Azt szokták a szememre vetni, hogy nem megfelelő hangnemben szólok fiatalokhoz. Csakhogy a „fiatal” nem jogi kategória. **A jog egyetlen számot ismer, és azt a számot én is ismerem: tizennégy.** Aki ezt betölti, azzal kapcsolatban a törvény nem tilt semmit, és ezt nem én találtam ki, hanem a Büntető Törvénykönyv.

Ebből következik, hogy a kérdés nem érzelmi, hanem ténykérdés: hány éves az illető. Erre pedig a hétköznapi életben az embernek nincs más eszköze, mint a szeme. Én nem szoktam személyi igazolványt kérni senkitől, mert az abszurd lenne.

Ha valaki felnőttnek néz ki, akkor felnőttként kezelem. Ez nem tiszteletlenség, hanem a **valóság tudomásulvétele.**²⁵¹

Egy példa arra, hogyan működik ez a gyakorlatban.

2024 nyarán felajánlottam a nézőimnek, hogy elviszek valakit közülük néhány napra a Balatonra, a saját költségemen: utazás, szállás, ellátás, minden. Szexmentes nyaralásról volt szó, ezt külön hangsúlyoztam is. Egyszerűen nem szeretek egyedül nyaralni.

Erre kitört a felháborodás, mert szokás szerint kiforgatták a szavaimat.

Én ilyenkor nem sértődöm meg, hanem alkalmazkodom. Még aznap este **feljebb vittem a korhatárt**, sőt a jelentkező nemével kapcsolatban is engedményt tettem. Aki ezek után sem elégedett, azzal én nem tudok mit kezdeni.²⁵²

251. A fejezetnek ez a szakasza egyetlen valós epizódra épül, és a fórum beszámolóí szerint így hangzott el.

Az eset dátuma 2024. június 30. A szerző élő adásban beszélt egy helyi lánnyal. Két mondata maradt fenn, és a jegyzet nem szépíti őket, mert épp a megfogalmazásuk a lényeg: „**nem kislány vagy, van tőgyed**”, illetve „**akinek tőgye van, az baszható**”.

A fórum aznap este ezt idézte vissza a legtöbbször. Az elhangzott párbeszédből annyi maradt fenn, hogy a kérdésre — „Hogy mondhatasz valakinek ilyet, hogy tőgye van?” — a szerző azzal felelt, hogy ** „Miért van kétrészesben?”*** Egy másik hozzászóló egyetlen mondatban foglalta össze, mi a baj a szerző életkor-megállapítási módszerével: „Akinek »tőgye« van, annak elkéri a személyijét.”

A tizennégyes szám sem utólagos érvelés: a fórum rekonstrukciója szerint a szerző még aznap a beleegyezési korhatárra hivatkozva nyugtatta az anyát.

Az érvelés nem egyszeri. Három hónappal korábban, 2024. március 17-én, amikor egy felvételen szereplő lány életkoráról volt szó, ugyanez a fordulat került elő: „Tőgye van, hogy lenne már 12 éves?”

A június 30-i eset azzal zárult, hogy a szerző az utcán **pofont kapott**. A fórum másnapi kommentárja: „ez jár annak, aki kislányoknak olyanokat mond, hogy nagy a tőgye, már baszható.”

A gondolatmenet nem 2024-ben született. A Sodipedia a *Meet SoDI* szócikkben gyűjtötte össze a szerző még a 2010-

es évek elejéről származó, saját blogján és fórumhozzászólásaiban tett megnyilvánulásait. Kettő közülük szó szerint:

„amugy nem néznek rosszul ki a 12-13 éves kiscsajok” — *a szerző válasza: „Inkább legyen 14 :) [...] A 14, az bizony már érett.”*

„A 14 legális. :D A törvény szerint is érett. Aki szerint egy 14 éves egészséges lány nem szép, az buzi.”

A főszövegben álló érv — hogy a jog egyetlen számot ismer, és a szerző azt a számot ismeri — tehát nem a mostani eljárások alatt alakult ki a védekezéshez. **Tizenhárom éve ugyanez.**

A könyv erről az epizódról ennél többet nem közöl, és a lányról semmit.

252. A felajánlás napja 2024. augusztus 4., vasárnap, és a Sodipedia órára pontosan rögzíti. A szerző ekkor negyvenkét éves volt.

17:42 — tajt részegen bejelentette, hogy **15 és 50 év közötti** nőket keres, akik eltöltenének vele pár napot a Balatonnál úgy, hogy ő fizeti az útjukat, a szállásukat és a nyaralás alatti szükségleteiket. A nézők felháborodását látva vihogva tovább hergelt, majd amikor szóban is kiosztották, elkullogott.

18:29 — megismételte az ajánlatot, és mivel „kiforgatták a szavait”, **felemelte az alsó korhatárt tizenöttről tizenhétre**, a jelentkező nemében pedig engedményt tett: legyen „lehetőleg nőnemű”. Ez a főszövegben szereplő rugalmasság.

19:00 — visszatért egy másik adásba, és tovább hergelt. Innen származik a nap egyetlen mondata, amelyhez nem kell kommentár: **„nem zárható ki a fizikai kontaktus egy 15 évessel sem.”**

A javított korhatár tehát a tizenhét: a nagykorúság alatt maradt. A szerző a főszövegben ezt a lépést engedményként

adja elő.

Ami ma van

2025 februárjában házkutatás volt nálam, és elvitték a gépeimet. Az eljárás azóta is tart.

Erről egyetlen dolgot érdemes tudni, és ezt már máshol is leírtam: **az a feljelentés, amelyre a házkutatást elrendelték, maga sem állította azt, amivel engem meggyanúsítottak.** Ha ez nem bizonyítja, hogy itt szándékos ártásról van szó, akkor semmi nem bizonyítja.²⁵³

A vizsgálat évek óta folyik. Ha lett volna benne bármi, az régen előkerült volna.

253. Az idézett érv a szerző 2026. február 9-i fórumbejegyzéséből való; a házkutatás időpontját, a paranccsal lefoglalt eszközöket és az eljárás állását *A vádak* fejezet jegyzete tartalmazza. Ítélet e könyv lezárásakor nincs.

Ami viszont ide tartozik, mert a fejezet egész gondolatmenetét érinti: a kiérkező rendőröknek kihallgatásra nemigen volt szükségük. **A szerző három héttel korábban, a saját, 2025. január 25-i közvetítésében maga beszélt arról, mit töltött le a gépére.** A rendőrök ezt a helyszínen ki is mondták: látták az adást, abban elhangzott minden.

Ez a fordulat nem előzmény nélküli, és az előzményt is a szerző hozta nyilvánosságra. **Még 2022 novemberében,** egy másik ügyben tett tanúvallomásából ő maga tett közzé egy részletet, amelyben elismerte a rendőrségen ugyanezt. A közlésből a saját logikája szerint azt a következtetést vonta

le, hogy mivel ezután futni hagyták, az **felér egy felmentéssel** — és élő adásban hencegett is vele. A jegyzőkönyvrészlet ezután saját úton eljutott a szomszédaihoz is.

A 2025-ös eljárásról a szerző a házkutatás napján így fogalmazott: szerinte „**nem az lesz a kérdés, hogy azok a képek léteznek-e, hanem hogy pornóképeknek számítanak-e**”. A könyv ezt a mondatot kommentár nélkül hagyja; az ügyben ítélet nincs.

Amit ebből érteni kell

Nem szeretném hosszabbra nyújtani, mert nem érdemli meg.

Hat éve hordozok egy címkét, amelyet egy másodpercnyi képernyőkép és egy szűk, de hangos csoport akarata rakott rám. Nincs mögötte ítélet. Nincs mögötte sértett. Nincs mögötte semmi azon kívül, hogy egyszer leültem a kamera elé, és megpróbáltam elmagyarázni magam.

Ha újrakezdhetném, egyetlen dolgot csinálnék másképp: **nem magyarázkodnék.**²⁵⁴

254. A „nincs mögötte sértett” állítás a fejezet egyetlen olyan mondata, amely nem a szerző szavaiból, hanem a hallgatásából él. Az ügyben a hatóság kétszer szállt ki hozzá: 2020 végén — akkor a Sodipedia szerint húsz perccel került el őket, mert épp Ausztriába indult —, majd 2025 februárjában. A 2020-as kiszállásról a szerző maga számolt be.

A könyv erről az ügyről ennél többet nem közöl, és a forrásokban fellelhető részleteket sem idézi. A fejezet abból áll, amit a szerző magáról elmondott — és ez elég is: **az ügy minden fordulatát az ő saját közvetítése indította el.**

Előbb az előzménysor, aztán a tisztázás, aztán a fehér négyzetek, aztán a 2025. januári adás.

A vádak

Erre a fejezetre készültem a legrégebben, és most, hogy idáig eljutottam, azt veszem észre, hogy nincs is mit magyaráznom rajta. Az ügyeim ugyanis nem bonyolultak. Egyetlen mondatban összefoglalhatók:

Engem nem azért állítottak elő, amit tettem, hanem azért, amit mondtam.

Ez a különbség jogilag óriási, a gyakorlatban viszont senkit nem érdekel. Aki egyszer bekerült a hatóság látókörébe, azt onnantól nem tettek alapján mérik, hanem hangulat alapján. Én ezt megtapasztaltam.

Amit a fenyegetésről tudni kell

Van egy fogalom, amit mindenki használ, de kevesen értenek: a fenyegetés.

A jog nem a hangnemet bünteti. A jog a **szándékot** bünteti. Attól, hogy valaki felemeli a hangját, vagy csúnyán beszél, még semmi nem történt. Ahhoz, hogy bűncselekményről beszélhessünk, kell egy komoly, valós, kivitelezhető szándék — és ilyen az én esetemben soha nem volt.²⁵⁵

Én csúnyán beszéltem. Ezt vállalom. Azt mondtam, hogy hagyjanak békén otthon. Ennyi hangzott el. Erre jött a Terrorelhárítási Központ.

Aki ezt a kettőt egy súlycsoportba teszi, az nem a joggal foglalkozik, hanem valami mással.

255. A Sodifórum 2026. május 17-én rögzítette a szerző szó szerinti összefoglalóját: „Én sem fenyegettem rendőröket. »Csúnyán beszéltem«, azt mondtam »hagynak békén itthon« és jött a TEK. De ember! Ennyit mondtam: hagyjatok itthon békén.”

A hatóság által komolyan vett anyag ennél némileg bővebb. A *SoDI a wannabe rendőrgyilkos* szócikk tizenegy külön képernyőképen gyűjti össze a szerző saját, több éven át szórt mondatait ugyanerről a tárgyról. Közülük négy: **„De utcára nem fogok menni, előbb mérsárolok.”** — „Nem, akkor rendőr lőne engem agyon, mert ha arra kényszerülnék, akkor inkább elkezdenék mérsárolni.” — „Az én helyzetemre a realista szemléletet azért nem szabad, mert abból egyenesen vagy az önártalom következő, vagy az utcai tömegmérsárlás.” — „Megígértem neked, köcsög, hogy addig maradhatsz csak életben, amíg fedél van a fejem felett.”

A jegyzetek nem egyetlen rossz estéről valók: évekre szóródnak szét, és mindig ugyanaz a feltétel tér vissza bennük — ha elfogy a pénz és a fedél, akkor következik a mérsárlás.

A rendőrség és én

Előre kell bocsátanom, hogy nekem a rendőrséggel mint intézménnyel semmiféle bajom nincs. Az egyes eljáró személyekkel volt bajom, és ez nem ugyanaz.

Ez a viszony egyébként nem tegnap kezdődött. 2006-ban engem fogtak le, amikor kamerával az utcán dolgoztam — nem azokat, akik ellen a felvétel készült. 2016 újév másnapján rám törték az ajtót egy irodában, ahol éppen fejhallgatóval ültem, és mivel nem hallottam a csengetést, majdnem kommandósokat hívtak. Hangsúlyozom: mert nem hallottam a csengőt.²⁵⁶

Ausztriában sem volt jobb. Ott odáig jutottak, hogy egy otthoni nézeteltérés miatt kitiltottak a saját lakásomból.²⁵⁷

Az ember egy idő után levonja a következtetést. Én levontam.

256. A 2006-os eset során a szerző egy azonosított rendőrökből álló listát osztott meg az interneten. A 2016. január 2-i budapesti rendőri intézkedésnél a *Kolosy tér* fejezetben leírt irodában volt életvitelszerűen; a kikerkező rendőrök öngyilkossági kísérlettel tartottak, mert a lakó nem reagált. Az ajtót az iroda tulajdonosai nyitották ki. A szerző a beözönlő rendőrökkel **letolt nadrággal** találkozott.

257. A kitiltás nem önmagában állt. Ugyanezen eljárás nyomán a szerzőt Ausztriában **a fegyvertartástól is eltiltották**, és **dühkezelési tréningre** kellett járnia. Az intézkedések a 2021–2022-es linzi és bécsi időszakhoz kötődnek, amikor a lakásban a szerző, Kaffka Tibor és egy harmadik lakó élt együtt; a wiki szerint a kikerkező osztrák rendőrök a lakást

fegyverrel a kézben, szobáról szobára haladva derítették fel.

A hangnemről ugyanezen évekből származik a szerző egyik visszatérő fordulata is: „bécsi rendőr labanc geci, meg lesz baszva a kurva anyád”. A fegyvertartástól eltiltás magyarázatához a wiki egyetlen kérdést fűz: egy átlagos otthoni perpatvar után kinek jutna eszébe bárkit eltiltani a fegyvertartástól?

A februári házkutatás

2025 februárjában házkutatási paranccsal jöttek ki hozzám, és elvittek a gépeimet. Mind a kettőt, a telefonnal együtt.

Erről az ügyről annyit érdemes tudni, ami mindent elmond: **az eljárás alapjául szolgáló feljelentésben maga a feljelentő sem állította azt, amivel engem meggyanúsítottak.** Ez önmagában bizonyítja, hogy itt szándékos szemétkedésről van szó, nem bűnüldözésről.²⁵⁸

Egy feljelentés bárkiről bármikor tehető. Nálam évek óta ez megy: ha valakinek rossz napja van, ír egy levelet, és attól kezdve nekem kell magyarázkodnom. Ez nem jogállam, ez lottó.

258. A szerző saját megfogalmazása, 2026. február 9.: „Az egész úgy úgy robbant be, hogy olyan feljelentés nyomán jöttek házkutatásra, és indítottak eljárást, ahol még maga a feljelentő SEM állította rólam, hogy gyermekpornó lenne

nálam. Ez önmagában a szándékos szemétkedés egyértelmű bizonyítéka.”

A házkutatás 2025. február 21-én, pénteken történt, a Btk. 204. §-ára hivatkozó paranccsal; a szerző asztali gépét, laptopját és telefonját is lefoglalták, és szakértők a törölt állományokat is vizsgálják. Az eljárás e könyv lezárásakor is folyamatban van.

Hogy a kiérkező rendőröknek miért nem volt szükségük kihallgatásra, azt *A fehér négyzet* fejezet jegyzete mondja meg.

A gázspray

2025 májusában felutaztam Budapestre, és vettem egy önvédelmi gázsprayt. Ezt a hatóság a mai napig nem tudja megemésztetni, ezért elmondom, hogyan volt.

Engem akkoriban az utcán vadásztak. A házamat tojásokkal dobálták, a fejemet betörték. Aki ilyen helyzetben nem gondoskodik a saját biztonságáról, az felelőtlen. Én tehát a törvény által megengedett eszközt vásároltam meg, a törvény által megengedett módon, egy kereskedelmi forgalomban kapható boltban.

A hazaúton kipróbáltam. Ezt sem tagadom: egy önvédelmi eszköz használatba vétel előtt ki kell próbálni, különben éles helyzetben derül ki róla, hogy nem működik.

Újszászon egy osztagnyi rendőr várt az állomáson.²⁵⁹

Még aznap elengedtek, ami önmagában is mutatja, hogy nem volt semmi. Aki ellen komoly gyanú van, azt nem engedik haza néhány óra után.²⁶⁰

259. A napról a wiki részletes időrendet ad. A szerző az odaúton, még kamera előtt arról értekezett, hogyan **csapdázná fel a lakrészét, hogy a betörő rendőrök meghaljanak** — a *Reszkessetek, betörők!* mintájára —, a Keletiből hazafelé pedig már Molotov-koktélok dobálásáról beszélt. A vonaton elővette a sprayt, a többi utas előtt mutogatta, és fújta is belőle.

A „kipróbálás” fogalmáról a fórum egy 2025. május 6-i megjegyzése ad képet: „Szerinte az még önvédelem, ha valakit megkér hogy nézzen oda mert akar valamit mondani, majd lefújja.”

260. A szabadlábbon töltött idő **egyetlen nap** volt: az elfogás 2025. május 6-án történt, a szabadon bocsátás még aznap este, a következő elfogás május 7-én.

Hetedike

Másnap az anyámmal indultunk be az őrre, mert telefonon behívtak minket. A harmadik utcáig jutottunk.

Ott derült ki, hogy az egész be volt készítve: civil ruhások álltak a környéken, a mellékutcákat lezárták, és a TEK emberei a földre vittek.²⁶¹

A konyhakés a monitor alá bekészítve. A felvétel a szerző saját közvetítéséből származik; a wiki szerint ugyanebben a videóban mutatta be, hogyan szúrná le az ajtón belépő rendőrt.

Én ezt a mai napig nem tudom másként értelmezni, mint hogy látványt akartak. Egy nyilvános, filmszerű elfogást, amiről beszélnek majd. Mert ha valóban veszélyesnek tartottak volna, akkor az előző napon, az állomáson nem engednek el.

Erre nincs válaszuk.

261. Az elfogás napja 2025. május 7. Az édesanyát telefonon hívták be az őrre, fiával együtt; a művelet előre meg volt tervezve, a környező utcákat lezárták. A wiki szerint a hatóságot nem a beszéd hangneme mozdította meg, hanem egy videó, amelyben **a szerző konyhakéssel mutatta be, hogyan szúrná le az ajtón belépő rendőrt.** A demonstrációról két kép is fennmaradt; a kés a monitor alatt volt bekészítve.

Hat hónap

Ezután következett fél év előzetes letartóztatás, amit többször meghosszabbítottak.

Nem panaszkodom rá, mert nem az én stílusom. Azt viszont le- szögezem, hogy egy olyan eljárásban tartottak bent hat hónapig, amelyben azóta sem történt semmi. Ha lett volna bizonyíték, az fél év alatt előkerült volna.

November hetedikén engedtek haza — házi őrizetbe, nyomköve- tővel, előre meghatározott időpontokkal, amikor kimehetek bevásárolni.²⁶²

Bent egyébként sok mindent végiggondoltam. Az ember egy ilyen helyzetben mérleget készít, és én készítettem is egyet. Arra jutottam, hogy bizonyos dolgokat abba kell hagyni.²⁶³

262. Az előzetes 2025. május 7-től 2025. november 7-ig tartott, pontosan hat hónapig, több hosszabbítással. A hazaengedés házi őrizetbe szólt, állandóan viselt nyomkövetővel; a lakhelyet csak előre meghatározott időszakokban lehetett elhagyni. A folyamatban lévő eljárások közül a legsúlyosabb a terrorcselekménnyel fenyegetés, amely a Btk. 316. §-a szerint **két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel** büntetendő.

263. A mérleg fennmaradt. A szerző még a fogva tartás alatt kézzel írt, két oldalas levélben fogadta meg, hogy **örökre felhagy a TikTok-os közvetítéssel és az internetes jelenléttel**. A levél mindkét oldalát a Sodipedia közli.

A fogadalom a hazaengedés után néhány héttel megszűnt: 2025 decemberére a közvetítések ismét rendszeressé váltak. A fórum ekkor már az „outfit check” adásokat és a nyomkövető okosóra villantását kommentálta.

A karóra

A nyomkövetőről annyit, hogy engem nem zavar. Egy technikai eszköz, és mint ilyen, érdekel is: megnéztem, milyen típus, mennyibe kerül, hogyan működik.²⁶⁴

Ami viszont elvi kérdés, az a videózás megtiltása. Ezt jogilag értelmezhetetlennek tartom. Nem lehet valakinek egy az egyben meg-

tiltani, hogy felvételt készítsen. Ha én a tárgyalásomra készülök, és a védőbeszédemet felveszem gyakorlás céljából, az nem közszereplés, hanem magáncélú felvétel. Ha ezt megosztom néhány ismerőssel egy tárhelyen, az nem videómegosztás, mert a tárhely nem közösségi felület.²⁶⁵

A jog nem az, amit a hatóság gondol róla. A jog az, ami le van írva.

264. A fórum 2025. november 24-én azonosította a készüléket:

Attenti One Piece Gen 4, egy 2024-es közbeszerzés alapján nagyságrendileg **2875 dollár plusz áfa**. A szerző szótárában a nyomkövető ugyanabba a kategóriába került, mint korábban a telefon és az okosóra: „teccnikai eszköz”.

265. A gondolatmenet nem a szerzőtől származik szó szerint, hanem a fórum egy 2025. november 14-i hozzászólásából, amely előre megírta helyette — a „gyakorlófelvétel”, a „nem közösségi média” és a „csak az ismerősi körét tájékoztatja” fordulattal együtt. A szerző néhány héten belül lényegében ezt az utat járta végig.

Amit ebből érteni kell

Összegzem, mert a végén ez marad meg.

Ellenem jelenleg több eljárás folyik. Egyikben sem született ítélet. Egyikben sem tudtak felmutatni olyan tettet, amelyet elkövettem volna. Ami van, az szó: felvételeken elhangzott mondatok, kira-

gadva, egymás mellé vágva, olyanok által, akik évek óta ezzel foglalkoznak.

Én azért kerültem ide, mert hangosan gondolkodom, és mert nem vagyok hajlandó behódolni.

Ez nem bűncselekmény. Ez jellem.²⁶⁶

266. A könyv lezárásakor a szerző ellen párhuzamosan több büntetőeljárás van folyamatban, közülük egy a fenti nyolcéves felső tétellel. Az elsőt — a 2025. február 21-i házkutatással induló ügyet — az a bejelentés hozta létre, amelyet a szerző e fejezet elején szemétkedésnek nevez; a másodikat pedig a saját felvételei.

A tárgyalás

A legtöbb ember fél a bíróságtól. Én nem.

Ennek egyszerű oka van: **a bíróság az egyetlen hely, ahol nem a hangulat számít, hanem az irat.** Az interneten bárki bármit állíthat rólam, és nincs következménye. A tárgyalóteremben viszont fel kell mutatni valamit, és ott derül ki, kinek van igaza.

Ezért én a tárgyalásaimra nem szorongva megyek. **Készülök rájuk.**

Amit a jogról tudni kell

Sokan azt hiszik, hogy a jog egy titkos tudomány, amihez csak az fér hozzá, akinek papírja van róla. Ez tévedés, és kifejezetten káros tévedés, mert ez tartja távol az embereket a saját igazuktól.

A jog ugyanis **le van írva.** Nyilvános. Bárki elolvashatja, és aki elolvassa, az tudja is. Én elolvastam.

Ebből következik, hogy én a saját ügyeimben nem vagyok laikus. Amit a kirendelt védőim tudnak, azt jórészt én is tudom, sőt az én

ügyemben többet tudok náluk, mert én benne élek. Ezt nem dicsek-
vésből mondom: egyszerűen ez a helyzet.²⁶⁷

267. A jogismeret gyakorlati próbája a 2026. március 9-i tárgyaláson zajlott le. A jelen lévő beszámolója szerint a szerző a bírósággal és **a saját kirendelt védőjével is vitatkozott**, a vádlottak padjáról felállva, zsebre tett kézzel oktatta ki a jelenlévőket, és a hallgatóság soraiból egy ismerőse szólt rá, hogy legalább a kezét vegye ki a zsebéből, mert az tiszteletlen.

Az első ítélet

2026 márciusában Szolnokra kellett mennem egy magánvádas ügyben.

A tárgyalás nem úgy alakult, ahogy terveztem, és ezt vállalom. A bíróság az első percben elutasította azt az indítványomat, amellyel a tényállás alapos tisztázását szerettem volna elérni, és ez engem felkészületlenül ért. Mondtam is, ami eszembe jutott, mert egy ilyen helyzetben az ember nem hallgat.

Ezt később úgy tálták, mintha kikeltem volna magamból. A valóság az, hogy **jogi érvet adtam elő**, csak épp állva.²⁶⁸

Az ítélet két év próbára bocsátás lett.

Ezt sokan félreértik, ezért tisztázom: a próbára bocsátás **nem büntetés**. Ez egy jogintézmény, amely pontosan azt fejezi ki, hogy a bíróság nem tartotta indokoltnak büntetés kiszabását. Aki ezt elmarasztalásként adja elő, az nem ismeri a Büntető Törvénykönyvet.²⁶⁹

268. Az indítvány, amelyet a bíróság elutasított, egy **újabb elmeorvosi vizsgálat** elrendelésére irányult. A beszámoló szerint a felperes ezt már a tárgyalás elején előre kivédte, mint időhúzási kísérletet.

A bíróság két dolgot közölt a szerzővel. Az egyik, hogy a vizsgálat nagyságrendileg **ötszázezer forintba kerülne, és a végén neki kell kifizetnie**. A másik, hogy a bűnösségét **előzetesen már beismerte**.

Amikor a szerző azzal érvelt, hogy ő nem is perelte be a felperest, hanem ismeretlen tettes ellen tett feljelentést, a bíróság helyreigazította: az alapul szolgáló cselekmény egy 2024-es élő adásában hangzott el.

269. A próbára bocsátás jogi jellegét a főszöveg pontosan írja le. Amit elhagy: a szerző a 2026. március 9-i tárgyaláson **nyújtott be maga ellen bizonyítékot**. Az előző héten beadványozta egy korábbi elmeorvosi vizsgálatának iratát, amelyből a bíró felolvasása nyomán az derült ki, hogy **tudatában volt minden tetteivel és kijelentésével**.

A próbára bocsátás két évre szól. Ha ezen belül újabb bűncselekményt követ el, a második ügy ítéletekor ezért is büntetést szabnak ki rá. A szerző ellen ekkor már folyamatban volt a nyolcéves felső tételű főügy.

Az elmeorvosi vizsgálat

Az egyik legfontosabb lépésem az volt, hogy magam kezdeményeztem igazságügyi elmeorvosi vizsgálatot.

Ezt nem azért tettem, mert bármi bajom volna. Azért tettem, mert az ügyeimben folyamatosan azt sugallják rólam, hogy nem vagyok beszámítható — és én ezt **hivatalos papírral akartam lezárni**. Aki biztos a dolgában, az nem fél a vizsgálattól.

A vizsgálat meg is állapította, hogy cselekvőképes vagyok. Ez volt a lényeg, és ezt el is értem.²⁷⁰

270. A vizsgálat eredménye két megállapítást tartalmazott, és a főszöveg az egyiket idézi. A teljes megállapítás: a szerző cselekvőképes, és **betegségi szintű, kóros paranoid személyiségzavarban szenved**.

A második rész nem maradt következmény nélkül. A júniusi ítélet indokolásában ez az egyik ok, amiért a bíróság a pénzbüntetés helyett megrovást alkalmazott — a szerző tehát azt a diagnózist kapta enyhítésként, amelyet magára nézve a fejezetben elutasít.

A vizsgálat költsége viszont rajta maradt. Ez a **578 000 forintos bűnügyi költség** legnagyobb tétele: a szerző a saját maga kezdeményezte szakértői vizsgálatot fizeti.

A megállapítást egyébként a szerző utóbb vitatta: 2026 februárjában arról beszélt, hogy az igazságügyi elmeszakértő „igaztalanul” állapította meg róla, hogy paranoid.

A második ítélet

2026 júniusában Budapesten volt tárgyalásom, szintén rágalmazás miatt, egy másik magánvádló kérelmére.

Erre alaposan felkészültem, új bizonyítékokkal érkeztem, és három tanú meghallgatását is indítványoztam. A bíróság mindhármat elutasította, ahogy korábban elutasította azt is, hogy megkeressük az egyik nagy technológiai szolgáltatót adatszolgáltatás céljából.

Ez az, amit én rendszerszintű problémának tartok. **Nem az a baj, hogy elveszítettem egy pert. Az a baj, hogy nem engedték lefolytatni.**²⁷¹

Az ítélet megrovás lett.

A megrovás a magyar jog legenyhébb jogkövetkezménye: azt jelenti, hogy a bíróság rosszallását fejezi ki, és ennyi. Nincs pénzbüntetés, nincs felfüggesztett, nincs semmi. Az ügyészség egyébként pénzbüntetést kért, tehát a bíróság **még annál is enyhébben ítélt, mint amit indítványoztak ellenem.**²⁷²

Nem fellebbeztem. Nem azért, mert egyetértettem vele, hanem mert egy ilyen ügy tovább húzása senkinek nem érdeke, legkevésbé nekem.

271. A 2026. június 10-i tárgyaláson a három tanú, akiknek meghallgatását a bíróság elutasította: a szerző egy szegedi ismerőse, az akkori élettársa és egy régi barátja — mindhárman a Sodifórum szereplői. A technológiai

szolgáltató megkeresését és egy negyedik tanú kihallgatását a bíróság már korábban elutasította.

A beszámoló szerint a szerző ezután analógiákat kezdett felhozni különböző internetes szereplőkkel, amit a bíró azonnal leállított. Az iratok ismertetése után a bíróság még aznap ítéletet hozott.

272. Az ítélet 2026. június 10-én született, és a főszöveg egy tételt kihagy belőle. A megrovás mellett a bíróság kötelezte a szerzőt **578 000 forint büntügyi költség** és további **10 000 forint illeték** megfizetésére — utóbbit azért, mert a feljelentő azt megelőlegezte.

A szerző az ítéletet a helyszínen tudomásul vette, így az **azonnal jogerőssé vált**. Ezért nem volt fellebbezés.

A nap többi eseménye is fennmaradt. A szerző három telefonnal indult el, mert közvetíteni akart az útról; a metrón **elveszítette az egyiket** — azt a készüléket, amelyet az édesanyja vett neki részletre, és amely még nem volt kifizetve. A bíróság épületében a mosdóban várta ki, hogy a rá várakozók elszéledjenek.

A beadványok

A napjaim jelentős részét beadványírással töltöm. Ezt sokan értetlenkedve figyelik, pedig ez a legfontosabb munkám.

Aki nem ír, az nem létezik az eljárásban. Aki csak megjelenik a tárgyaláson, és ott mond valamit, az kiszolgáltatót. Én írásban dolgozom, mert az írás nyomot hagy.

Használok hozzá mesterséges intelligenciát is, és ezt nyíltan vállalom. Nem azért, hogy megírja helyettem — hanem azért, mert **ki-**

húzza belőle a felesleget. Az ötleteim háromnegyedét törli. Ez nekem érték: így biztos lehetek benne, hogy csak szakmai tartalom kerül a bíróság elé.²⁷³

Van olyan ügyem is, amelyben a nyomozást megszüntették, pedig én tettem a feljelentést. Ilyenkor a törvény ad egy lehetőséget, a pótmagánvádat, és én ezt komolyan mérlegeltem. Nem azért, mert bosszúálló vagyok, hanem mert **egy megszüntetett nyomozás nem azonos azzal, hogy nem történt semmi.**²⁷⁴

273. A mondat a szerző saját fórumbejegyzéséből való, 2026. február 14-éről, és szó szerint így hangzik: „nekem arra is jó az AI, hogy normális dolog megy be a jogi beadványba, mert **az ötleteim 3/4-ét kihúzza az AI.**”

Ugyanebben a bejegyzésben felsorolja, mi az, amit a gép kihúz belőle. A lista az övé: **, „Leon a profi? Egri csillagok? Schwarzenegger-filmek? John Wick? Reszkessetek betörők? Jókai Mór-regészek?”*** — majd hozzáteszi: „húzd ki :D”.

A filmes hivatkozások nem elszigetelt ötletek voltak. 2026 januárjában a fórum azon tanakodott, hogy a szerző védekezésében a rendőrök most ostromlók-e, mint az *Egri csillagokban* a törökök, vagy betörők, mint a *Reszkessetek, betörők!*-ben. A két hasonlat ugyanabban az adásban hangzott el.

274. Az ügy, amelyre a főszöveg utal, egy 2026 tavaszi eset: a szerzőt az utcán megütötték, ő feljelentést tett, a rendőrség pedig a nyomozást megszüntette. A megszüntető határozat indokolása tartalmazza azt is, ami a bántalmazást megelőzte: a könyv ezt nem részletezi.

A pótmagánvádra a szerzőnek jogvesztő határideje volt, amelyről egy közvetítés közben jutott eszébe, hogy közeleg.

A határidő utolsó napján még a saját iratait kereste. Az eljárás nem indult meg.

A főügy

A legsúlyosabb ügyemről is beszélnem kell, mert erről szólnak a legvadabb híresztelések.

A tényállás egyszerű. Élő adásban, felindulásból, mondtam olyan dolgokat, amelyeket nem kellett volna. Ezt nem tagadom. Amit viszont állítok: **szó és tett között van különbség**, és a jog is így gondolja, különben mindenki börtönben ülne, aki valaha kimondott valamit egy rossz estén.

Ebből az ügyből azonban idővel több ügy lett, mert minden újabb megnyilvánulásomat hozzávették. Így áll elő az a látszat, hogy én egy sorozatelkövető vagyok. A valóság az, hogy **egyetlen élethelyzet darabjait sorolták külön iratszámokra.**²⁷⁵

2026 májusában értesültem róla, hogy a vádemelés megtörtént, és az ügy bírósági szakaszba lépett.

Innentől kezdve nekem ez a legjobb, ami történhetett. A nyomozati szakaszban ugyanis az ember ki van szolgáltatva. A bíróságon már nem. **Ott végre elmondhatom a saját változatomat.**²⁷⁶

A dátum is megvan: **szeptember tizenhetedike.** Akkor lesz az előkészítő ülés.

Erre készülök. Ez a nap az enyém lesz.²⁷⁷

275. Az összevonás valóban megtörtént, de nem úgy, ahogy a főszöveg sugallja. A **7.B.388/2026** ügyszám alatt négy ügy fut együtt: terrorcselekménnyel való fenyegetés, közveszéllyel fenyegetés, és **kétrendbeli emberölés előkészülete** — az egyik egy magánszemély elleni fenyegetések miatt, a másik azért, mert a szerző arról beszélt, hogy bérgyilkosokkal öleti meg azokat, akikkel perben áll. Ezen kívül külön eljárás folyik ellene önbíráskodás kísérlete, zaklatás és garázdaság miatt, Ausztriában pedig csalás, sikkasztás és okirathamisítás miatt. A csalás a munkanélküli segély jogtalan felvétele; a sikkasztás két ki nem fizetett telefonkészülék. 2026. március 5-én a fórum értesülése szerint **körözés volt ellene érvényben Ausztriában.**

276. Az értesülés dátuma 2026. május 15. A vádemelést megelőzően a rendőrség vádemelési javaslattal továbbította az iratokat az ügyészségnek; a szerző erről is a saját közvetítésében számolt be.

A „ki vagyok szolgáltatva a nyomozati szakban” érv annyiban kiegészítendő, hogy a szerző a nyomozati szakaszban is folyamatosan közvetített: az ügyeinek részleteit, a kapott iratokat és a saját beadványait rendszeresen ismertette élő adásban.

277. Az időpont **2026. szeptember 17.** A könyv itt ér véget, mert a források is itt érnek véget: a Sodifórum utolsó letöltött napja **2026. július 31.,** és ezen a napon került ki az ülés dátuma. Az egyik hozzászólás egyben azt is jelzi, hogy a szerzőn kívül **tanúk is idézést kaptak** a napra.

Az előkészítő ülés nem az ítélet napja. A fórum egy márciusi összefoglalója szerint a főügyben **öt vádpont,** videós bizonyítás és több tanú miatt legalább három, de inkább négy-öt tárgyalás várható, nagyjából kéthavonta.

Amit e sorok írásakor tudni lehet: a vádemelés megtörtént, az ülés napja kitűzve, a felső tétel nyolc év. Ami ezután következik, arról ennek a könyvnek nincs mit mondania.

Amit ebből érteni kell

Összegzem.

Ellenem jelenleg tíznél több eljárás fut, két országban. Idehaza ebből mindössze kettő zárult le, és egyikben sem szabtak ki rám valódi büntetést: az egyik próbára bocsátás, a másik megrovás.

Ez a statisztika. Nem a hangulat, nem a fórum, nem a kommentek: a statisztika.

Én ezt a munkát végzem nap mint nap, egyedül, kirendelt védővel, nincstelenül, egy vidéki melléképületből. És eddig **egyszer sem ítélték börtönre.**²⁷⁸

Aki ennek az ellenkezőjét állítja, az nem az iratokból dolgozik.

278. A statisztika hiányos. A szerző **2025. május 7-től november 7-ig, hat hónapon át előzetes letartóztatásban volt**, majd lakhelyelhagyási tilalommal, nyomkövetővel engedték haza. A tilalom e könyv lezárásakor is tart.

Az ítélet valóban nem született meg a főügyben — de nem azért, mert az eljárás kedvezően alakul, hanem mert az még folyamatban van. A vádbeli legsúlyosabb cselekmény büntetési tétele **két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés.**

A két lezárt ügy pedig nem a szerzőt igazolja: mindkettőben ő volt a terhelt, mindkettő rágalmozás miatt indult, és mindkettő elmarasztalással zárult. Az egyik költsége **588 000 forint**, ami a tartozásaihoz adódik hozzá — abból is behajthatatlanként, ahogy az összes többi.

A „kettő” egyébként csak a hazai oldalra igaz, és a főszöveg ezért szűkíti oda. Ausztriában eddig **két eljárás zárult le**, és mindkettő okirathamisítás miatt: a bécsi lakcíme 2023. szeptember 18-án, *diversion* keretében, négyszázötven eurós bírsággal, a döblingiben pedig 2024 áprilisában született ítélet. A két ország mérlege tehát nem az, hogy tíz ügyből kettő ért véget — hanem hogy négy zárult le, és mind a négy a szerző marasztalásával.

Utószó

Idáig eljutva az olvasónak valószínűleg van egy képe rólam, és gyanítom, hogy nem az, amit én szeretnék.

Ezt elfogadom. Egy könyv attól könyv, hogy az ember leírja, ami történt, és utána nem magyarázza tovább.

Néhány dolgot mégis rögzítenék a végén, mert ezek nélkül félreérthető lenne az egész.

Amit nem bántam meg

Nem bántam meg, hogy kimentem Nyugatra. Nem bántam meg, hogy befogadtam embereket. Nem bántam meg, hogy elmondtam a véleményemet akkor is, amikor tudtam, hogy ára lesz.

És nem bántam meg a nyilvánosságot sem.

Tizenöt éve élek úgy, hogy amit csinálok, azt látják. Ez nagyon kevés emberről mondható el, és ez nem hiúság kérdése: **ez egy vállalás.** Aki nyilvánosan él, annak nincs hova hátrálnia.

Ezért is nevetséges, amikor azt mondják, hogy hazudok. Aki hazudni akar, az nem közvetít napi nyolc órában.²⁷⁹

279. Az érv formailag erős, és a könyv nem is vitatja: a szerző valóban tizenöt éve él nyilvánosan, és az anyag túlnyomó része, amelyből ez a könyv készült, **a saját közvetítéseiből** származik.

Amit hozzá kell tenni, az nem a nyilvánosságról szól, hanem arról, mi került bele. A könyv közel háromszáz jegyzete közül a legtöbb nem külső cáfolat, hanem **a szerző egy korábbi mondata**. A „szinte víz”, a „nem vok ratyi”, a „csak befogtam a száját”, a „minden retardált átmegy”, az „ötleteim 3/4-ét kihúzza az AI” — ezeket nem a fórum találta ki róla.

A nyilvános élet tehát nem az őszinteség bizonyítéka. Csak az ellentmondásokat teszi visszakereshetővé.

Amit másképp csinálnék

Volna néhány dolog.

Nem magyaráznék. Ez a legfontosabb tanulság az életemből. Minden komoly bajom abból lett, hogy megpróbáltam elmagyarázni valamit olyanoknak, akik nem azért kérdeztek, hogy megértsék.

Nem adnék kölcsön. Nem azért, mert sajnálom a pénzt, hanem mert kiderült, hogy ezzel nem segíték, csak elodázom mások döntéseit.

És jobban válogatnék, kit engedek közel magamhoz.

Ennyi. Ez a három.²⁸⁰

280. A három tanulság mindegyike ellenőrizhető a könyv anyagán.

A **magyarázás**: a *fehér négyzet* fejezet arról szól, hogy az ügyben minden fordulatot a szerző saját tisztázó adása indított el.

A **kölcsön**: Az *adósság* fejezet szerint egyetlen kölcsönadása sem térült meg; a legutolsó ajándéksorozat — hangfal és nyomkövetők, hitelre — a beszerzési ár egyheted részéért kelt el napokon belül.

A **válogatás**: a szerző 2022-ben azzal indokolta egy ismeretségét, hogy őt „csak a rendszeren kívüli gecik” érdeklik, mert tőlük tanulhat valamit. Az az ismeretség 2026-ban egy családi ügyben végződött, amelyben a szerző nyitotta az egyik számlát.

Amit a jövőről gondolok

Ez a könyv egy olyan időszakban készül, amikor az életem több ponton is függőben van.

Vannak folyamatban lévő ügyeim. Ezekben bízom az igazságban — nem a naiv értelemben, hanem abban, hogy egy iratokra épülő eljárás végül iratok alapján dől el.

Ha ez így lesz, akkor rendben leszek.

Utána pedig folytatom onnan, ahol abbahagytam: **munka, saját lakás, nyugalom**. Nem sok kell nekem. Soha nem is kellett.²⁸¹

281. A „nem sok kell nekem” mondat a könyv leggyakrabban visszatérő állítása, és a legkönnyebben mérhető. A 2020-as évek elején, egyetlen hónapban: **hitelek 602 euró, lakás 503 euró, sör 95 euró, konditerem 80 euró**, mellette Netflix, HBO, Xbox pass, Ubisoft+, seed szerver, Streamlabs. Összesen 2358 euró.

Ugyanez az igénytelenség vásárolt 2022-ben részegen egy autót 320 000 forintért, 2023–2024-ben 122 vezetésórát nagyjából másfél millióért, és 2024-ben — a saját beszámolója szerint a hajléktalanság közelében — egy csúcskategóriás telefont.

Végül

Egy dolgot szeretnék, ha az olvasó megjegyezne.

Én nem egy tragédia vagyok. Nem vagyok áldozat, és nem kérek szájalmat.

Én egy ember vagyok, aki mindig a saját megoldását kereste, akkor is, amikor ez kényelmetlen volt, és akkor is, amikor senki nem értett vele egyet.

Ebből lett, ami lett.

De legalább az enyém.²⁸²

282. A cím, amely alatt ez a könyv megjelenik, szintén a szerző saját fogalma. Évekig ezzel a szóval jelölte azt a találmányt, ötletet vagy fordulatot, amely majd megoldja az életét, és amelynek a tartalmát soha nem árulta el: a **Saját Megoldás**.

Nem lett belőle semmi. A szó viszont megmaradt, és a könyv végére pontosan azt jelenti, amit a szerző az utolsó mondatában ért rajta: nem egy megoldást, hanem egy módszert, amellyel minden helyzetből ugyanaz a helyzet következik.

Ez a könyv 2026 nyarán zárul. A szerző ekkor negyvennégy éves, munkanélküli, lakhelyelhagyási tilalom alatt áll, és az édesanyja melléképületében lakik. A főügyében az előkészítő ülés napja **2026. szeptember 17.**

Függelék: szótár

Ez a szótár nem a szerzőé. Azoknak készült, akik a könyvet olvas-sák, és azokat a szavakat magyarázza, amelyeket a szerző más érte-lemben használ, mint a köznyelv — illetve azokat, amelyeket a So-difórum alkotott róla.

A tételek jelölése: **S** a szerző saját szava vagy fordulata, **F** a fórumé.

autiloop — *F.* Óránként vagy napokon át ismételt gondolatmenet, amelyet a szerző akkor sem hagy abba, ha már mindenki válaszolt rá. A könyvben több helyen felbukkan: a hajnali háromtól hétig tartó bejegyzéssorozat a *Nemzet Krónikása*, a tárgyalótermi jelenet pedig *A tárgyalás* fejezetben.

elsodikázás — *F.* Amikor egy bejelentett terv magától elmúlik. Nem visszavonják és nem cáfolják: egyszerűen soha nem esik róla szó többet. A könyvben ilyen a hétvégére ígért beszámoló, a bécsi visszatérés, a PÁV-fellebbezés és a gasztrocsatorna második adása.

esélyadás — *S.* A szerző szava arra, hogy ő lép elsőként valaki felé: idővel, munkával, pénzzel. A fórum ugyanennek a mintának a folyta-tását tartja számon — lásd a tizedik fejezetet.

gazdatest — *F.* Az a személy, aki éppen eltartja. A könyvben: az édesanya, a Kolosy téri iroda asszonya, majd időszakosan a nézők.

hetyetye — *F.* A szerző beszédének kitöltő eleme, amelyet a fórum a terelés jeleként használ. A könyv szövegében nem szerepel, a forrásokban gyakran.

kvázi — *S.* A szerző leggyakoribb szava. Jelentése a gyakorlatban: „nem, de igen”. A fórum egy 2021-es példát őriz róla: kérdés, hogy tényleg nem küldött-e pénzt; válasz: **„Kvázi nem is. Gyakorlatban igen, de így már kvázi nem.”**

masnizás — *S.* A tények kedvező színben feltüntetése úgy, hogy minden állítás **„nyelvtanilag igaz”** maradjon. A szerző önéletrajzi módszere; lásd a tizenharmadik fejezetet.

„Nem feltétlenül nem” — *S.* Igen. A fórum példája: a kérdés az volt, hogy sírt-e; a válasz ez a fordulat. A *főbérlő* fejezetben is ezzel felel arra, hogy könyörgött-e.

Saját Megoldás — *S.* A könyv címe. Eredetileg az a találmány, ötlet vagy fordulat, amely majd megoldja a szerző életét, és amelynek a tartalmát soha nem árulta el. A gyakorlatban: a bevett szakmai megoldás helyett épített saját, működésképtelen változat — amelynek kudarcát utóbb a bevett megoldás hibájának tulajdonítja.

S.e. — *S.* „SoDI előtt”, vagyis 2010. április 1. előtt. A szerző saját időszámítása, amellyel az azt megelőző időszak tartozásait és ügyeit

kivonja a saját mérlegéből. Lásd a hetedik fejezetet.

snecológus — *F.* Aki a szerző nyilvános tevékenységét követi és dokumentálja. A könyv szövege ezt a szót nem használja; a szerző számára ők „internetes rágalmazók”, „egy szűk, de hangos csoport”.

Superman-papírok — *S.* Az ajánlólevelek, amelyek nemcsak a munkaviszonyt igazolják, hanem dicsérik is. Megszerzésük módjáról lásd a tizenharmadik fejezet jegyzetét.

szakmai szerénység — *S.* A szerző szava arra, ahogyan az interjúkon a saját munkájáról beszél. A fórum fordítása ettől eltér.

tényfeltárás — *F.* Levél a szerző munkáltatójának, főbérlijének vagy oktatójának arról, hogy kivel van dolga. A könyvben a szerző ezeket „technikának” nevezi. Mindkét megnevezés ugyanarra a gyakorlatra vonatkozik.

vonzás törvénye — *S.* Elsősorban **szerzési technika**: az a meggyőződés, hogy amire elég erősen gondol az ember, az a körülményektől és az elvégzett munkától függetlenül megérkezik hozzá. A szerző *A Titok* című filmből vette, és tizenöt éve alkalmazza — lásd a *A Titok* című fejezetet. Amikor nem érkezik meg, ugyanez a fogalom fordul át magyarázattá: a fórum glosszája szerint „én nem tehetek semmiről, csak az univerzum tol ki velem”.

Két megjegyzés

Az első. A szótár nem teljes. A Sodifórum és a Sodipedia együttesen több száz ilyen kifejezést tart nyilván, köztük olyanokat is, amelyek harmadik személyekre vonatkoznak. Ez a válogatás kizárólag azokat tartalmazza, amelyek a könyv megértéséhez kellenek, és amelyek nem sértenek senkit a szerzőn kívül.

A második. A szerző visszatérő fordulatai közül kettő olyan gyakori, hogy a könyv szövegében külön nem jelöltük. Az egyik, hogy **„én mindig pontosan fogalmazok”**. A másik, hogy **„ezt nem értitek”**.

A könyv jegyzetei nagyrészt az első állítás ellenőrzéséből születtek.²⁸³

283. A szótár forrásai: a Sodipedia *Sodizmusok, Elsodikázás, Autiloop, Saját Megoldás* és *Andi()* szócikke, valamint a Sodifórum kommentanyaga. A **kvázi** és a **„Nem feltétlenül nem”** címszó alatti két párbeszéd szó szerinti idézet.

Függelék: időrend

Ez az időrend a könyv fejezeteiben és jegyzeteiben szereplő dátumokat gyűjti egybe. Nem teljes életrajz: csak azt tartalmazza, amire a könyv hivatkozik, és amire van forrás.

Ahol a szerző saját közlése és a feljegyzések eltérnek, az eltérés a vonatkozó fejezet jegyzetében szerepel.

Az indulás

- **1982. január 17.** — születés, Budapest.
- **1987 körül** — a szülők válása után a nagymamához kerül Füzitőre.
- **2001. január** — a nagymama halála Füzitőn; innen a hárommillió nagyszülői örökség.
- **2000 körül** — a szülők az érettségi utáni pihenőév helyett informatikai szakképzésre küldik; OKJ-s rendszergazdai papír.
- **2003–2009** — hallgatói jogviszony; a kötelező tantárgyak harmadának teljesítése után elbocsátás.
- **2006** — a Tévészékház ostrománál; azonosított rendőrök adatainak közzététele.
- **2007** — az apa lemondatása a lakás haszonélvezeti jogáról.

- **2008–2012** — a Nemzet Krónikása korszak.
- **2009. szeptember 2.** — a „buzigyógyító tüntetés” bejelentése.
- **2010. április 1.** — az első munkaviszony; a szerző innen számítja a saját időszámítását.
- **2010. november 15.** — beszámoló az első swingerklub látogatásról.
- **2011. november 18.** — a pátyi rezsi tételes kimutatása.
- **2011. november 20.** — a „Vonzás Törvényének Nagy Próbája”: a helikoptervásárlás bevállalt határideje. A helikopter nem lesz meg.
- **2012 ősze** — a gyerekkori időszakról szóló rokoni közlések a fórumon; a szerző lezárása: „talán ugorjunk. Uncsi.”
- **2012. május 4.** — a Szálasi-vitaest; a szerző távozása 0:02-kor.
- **2012 tele** — a négyszázezer forintos villanyszámla; beköltözés a Kolosy téri irodába.

A nyugati évek

- **2013 eleje** — megismerkedés egy budapesti kilakoltatáson.
- **2014. április – december** — munka egy berlini projekten, fizetség nélkül.
- **2014. szeptember 16.** — „Nem igazán értem még a lényegét a dolognak.”

- **2014. szeptember 17.** — a levél, amely a tizedik fejezetben látható.
- **2014. október – december** — berlini albérlet; **770 eurós adósság**, zálogba adott útleveél.
- **2014. november** — ötven euró előleg egy el nem készült programért.
- **2015. január 9.** — „a »stalking« kategóriába vannak sorolva a leveleid”.
- **2015. február 28.** — a munkanapló nyilvánosságra hozatala.
- **2015. augusztus 26.** — a levél a Kolosy téri pártfogóhoz.
- **2016. január 2.** — rendőri intézkedés a Kolosy téri irodában.
- **2016. január** — Németország; az első nyolcórás munkaviszony Hamburgban.
- **2016. október** — „ha egyszer visszazuhanok az újszászi pár négyzetméteres vendégház szintjére...”
- **2016. november – 2017. november** — DefShop, Berlin.
- **2017 – 2020 nyara** — a berlini albérlet a főbérlnél.
- **2017. szeptember 8–15.** — a vlogciklus, amelyben a merevedésről szóló magyarázat elhangzik.
- **2018. január – 2020. július** — EsPresto AG, Berlin.
- **2018 májusa** — az alkoholizmus első definíciója.
- **2018. május 31.** — a második nadrág megvásárlása.
- **2019** — az ötvenezer forintos vacsora.

A lejtő

- **2020. január 22.** — a böngészési előzmény felvillanása.
- **2020. január 24.** — az egyórás „tisztázós” adás.
- **2020. február 3.** — a fehér négyzetes felvételek bemutatása.
- **2020. május 29.** — a versenykódolásra szóló kihívás; a szerző kitér előle.
- **2020. szeptember 4–6.** — a vonzás törvényének kifejtése: „A gondolat mindig valósággá válik.”
- **2020. szeptember 11.** — „Visszaadtam a monitort.”
- **2020. szeptember – október** — Reichl und Partner, Linz.
- **2020. október 4.** — „Ez másik.” Két perccel később: „Másik ugyanolyan.”
- **2020 vége** — házkutatási kísérlet Újszászon.
- **2020. november 24.** — „Működik, de egyébként szükségtelen.”
- **2020. november 27.** — a nulla napos munkaviszony.
- **2020. november 27.** — „a Bittner úr halálát fogalmam sincs, miként vonzhattam be.”
- **2020. december – 2021. július** — screencode, Linz.
- **2021. július – december** — EBCONT, Linz.
- **2021. október 8.** — megismerkedés Kaffka Tiborral.
- **2021. október 22.** — a befogadás a linzi albérletbe.
- **2021. október 23.** — a kábítószer-fogyasztás élő adásban.

- **2021. október 27.** — rendőri kivonulás; a vendégek eltávolítása.
- **2021. október 30.** — „Nem basznám meg, tehát nem vok ratyi.”
- **2021. november 3.** — „A szája betapasztása előtt a karja erős megszorításával próbálkoztam.”
- **2021. december 18.** — „Oldjon fel minket.”
- **2021. december 25.** — a beismerés egy másik közvetítő adásában.

A tetőpont

- **2022. január – március** — Vitalakademie, Linz.
- **2022. február 4.** — a Mazda megvásárlása, **320 000 forintért.**
- **2022. február 8.** — a Hosszú BRÉKek éjszakája.
- **2022. február 21.** — az egyhetes fogadalom, amely harminchat óráig tart.
- **2022. március 11.** — távoltartási végzés a szerző ellen, tizen-négy napra.
- **2022. május 15. és 19.** — a salzburgi és linzi felvételek.
- **2022. május 31.** — a bécsi lakás bérbevétele.
- **2022. május vége** — a linzi bérleti szerződés felmondása, szeptemberi hatállyal; egy ideig két lakást fizet.
- **2022. június 1.** — Atos IT, Bécs.

- **2022. június 3–5.** — a szegedi hétvége; a céges laptop, a kokain.
- **2022. június 30.** — az Atos-munkaviszony vége.
- **2022. július 7.** — a beköltöztetés a bécsi lakásba.
- **2022. augusztus 16.** — a bécsi cím nyilvánosságra kerülése.
- **2022. augusztus – november** — öt munkahely, mindegyik próbaidő alatt megszűnik.
- **2022. november 17.** — „Egyrészt csak befogtam a száját...”
- **2022. december 18.** — kábítószer-fogyasztás a rendőrségi megjelenés előtti napon.

A visszazuhanás

- **2023. január** — kihallgatás Bécsben okirathamisítás miatt.
- **2023. január 26.** — „van egy vendégház külön fürdőszobával és fűtéssel”.
- **2023. február 17.** — a Bécsi exodus lezárulta.
- **2023. március 6.** — Solarys, távmunkában.
- **2023. március 17.** — jelentkezés a KRESZ-tanfolyamra: „ugyan már, minden retardált átmegy”.
- **2023. április 21.** — linzi bírósági meghallgatás; még aznap éjjel pszichiátria. Diagnózis: F43.20, F60.90.
- **2023. május 31.** — „Ez a legfaszább kombináció, és elértem :) Vonzás törvénye.”
- **2023. június 12.** — kizárás a főépületből.

- **2023. július 25.** — az első vezetésóra.
- **2023. augusztus 30–31.** — a gélek éjszakája.
- **2023. szeptember 3.** — az édesanya rendőrökkel távolíttatja el a vendéget a telekről; a szerző ekkor nincs otthon.
- **2023. szeptember 27.** — elbocsátás a Solarystól.
- **2023. december 1.** — az első forgalmi vizsga, 96 óra után.
- **2023. december 20.** — a második, 110 óra után; hat percig tart.

A hatáság

- **2024. január 2.** — visszaköltözés Bécsbe.
- **2024. január 8.** — a bécsi cím nyilvánosságra kerülése, negyvennyolc óra alatt.
- **2024. január 22.** — a harmadik vizsga, 118 óra és 1,2 millió forint után.
- **2024. február 23.** — a negyedik; a költés **1 256 000 forint**.
- **2024. március 13.** — az ötödik, 122 óra után.
- **2024. május 31.** — a PÁV-vizsgálat.
- **2024 júniusa** — egyéves eltiltás, „alkalmazkodási zökkenők veszélye” miatt.
- **2024. szeptember 19.** — a pornófelvételtől szóló saját közlés.
- **2024. szeptember 29–30.** — a kapu eltűnése.
- **2024. október** — a Kormányhivatal levele: az eltiltás külföldre is vonatkozik.

- **2024 vége** — az osztrák ellátás megvonása; hivatalos hazaköltözés. A hangfal és a nyomkövetők megvásárlása, majd eladásuk.
- **2025. január 7.** — a nyilvánosságra került hangfelvételek.
- **2025. február 18.** — az utolsó saját fórumemlítés a témában: „Lásd Titok, Vonzás törvénye.”
- **2025. február 21.** — házkutatás, eszközlefgoglalás.
- **2025. május 6.** — a gázspray; elfogás az állomáson, még aznap szabadon bocsátás.
- **2025. május 7.** — a TEK-es elfogás.
- **2025. november 7.** — hazaengedés házi őrizetbe, nyomkövetővel.

A jelen

- **2026. január 25.** — „Bagolyka vért hugyozik.”
- **2026. február 9.** — „a feljelentő SEM állította rólam”.
- **2026. február 14.** — „az ötleteim 3/4-ét kihúzza az AI”.
- **2026. március 9.** — első ítélet: két év próbára bocsátás.
- **2026. március 12–17.** — a szegedi ismerős letartóztatása; a szerző saját közlései a bankszámlákról.
- **2026. április 13.** — a rendőrség hivatalos lapjának cikke; **147 azonosított sértett.**
- **2026. április 17.** — „Tartósan ez van vele és nem mer enni...”

- **2026. május 15.** — értesülés a vádemelésről a főügyben.
- **2026. június 2–5.** — Bagolyka elvitele és elaltatása.
- **2026. június 10.** — második ítélet: megrovás, **578 000 forint** bűnügyi költség.
- **2026. július 31.** — a könyv forrásanyagának utolsó napja.
- **2026. szeptember 17.** — az előkészítő ülés napja a főügyben.²⁸⁴

284. Az utolsó tétel a könyv lezárása után következik. A vádbeli legsúlyosabb cselekmény büntetési tétele **két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés**.

Az időrend forrásai: a Sodipedia évenkénti kronológiái, a hivatkozott szócikkek, valamint a Sodifórum kommentanyaga. Minden tétel mögött ott áll a megfelelő fejezet jegyzete; ez a lista nem helyettesíti azokat, csak összeköti őket.

Bónusz: a konyha

Ez a fejezet kilóg a többi közül, és ezt tudom. Azért teszem ide, mert egy önéletrajz nem állhat csak eljárásokból és félreértésekből — az embernek van magánélete is, és nekem ehhez hozzátartozik a konyha.

Aki ismer, tudja: **én gyakorlati ember vagyok**. Ez a hozzáállásom az étkezésben is megmutatkozik.

Az én konyhafilozófiám

A főzést Magyarországon túlmisztifikálják. Egész televíziós műsorok épülnek arra, hogy valaki fél óráig magyarázza, miért kell egy fűszernövényt éppen abban a pillanatban hozzáadni.

Ez marketing.

A valóság az, hogy az étel **alapanyagból lesz**, és ha az alapanyag jó, akkor a többi részletkérdés. Én ezért nem bonyolítom: veszek jó minőségű nyersanyagot, és elkészítem. Recept nélkül, mert a recept ²⁸⁵manró.

Van ennek egy közgazdasági oldala is, amit szintén kevesen gondolnak végig. Ha valaki összeadja, mennyi idő megy el egy házi

ételre, és azt az időt beárazza, akkor **kiderül, hogy a készétel az olcsóbb.** Ezt én már fiatalon kiszámoltam.²⁸⁶

285. A „recept mankó” álláspont gyakorlati következményeit a Sodipedia egy 2021. április 20-i élő adásból rekonstruálta, tételes recept formájában. A könyv ebből csak azokat a lépéseket idézi, amelyek technikai jellegűek:

A halat **nem kell megpikkelyezni** — elég vizet engedni rá a csapból. A sütőrácsot **negyvenöt fokkal megdöntve** kell behelyezni. A gombát egészben, fejestül kell a vízbe tenni, és „tetszőleges ideig” forralni; akkor jó, amikor **habosan fröcsög**. A kifröccsent vizet **vécépapírral** kell felitatni.

Hogy a hal elkészült-e, egyetlen jelelről lehet tudni: **amikor már büdösnek érezzük.**

286. A számítás a szerzőtől származik, 2014. szeptember 16-ról, szó szerint: „Ez a »főzőcskézz olcsó alapanyagokból« ELMÉLETBEN jól hangzik, de ha beleszámolom, mennyi idő ment el ezzel a kis tál ételkével, talán mégis csak megéri a sarki töröknél készített venni helyette. **Nem igazán értem még a lényegét a dolognak.**”

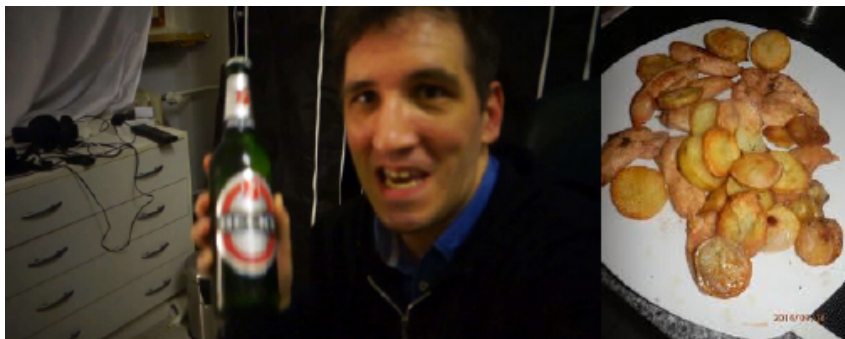
Az első saját vacsorám

Berlinben, a harmincas éveim elején kezdtem el először magamnak főzni. Addig erre nem volt szükség, mert megoldott volt.

Az első vacsorám csirkemell volt, sütőben.

Nem sikerült tökéletesen, ezt vállalom. Utólag hozzáadtam némi fűszert is, mert menet közben jöttem rá, hogy az kell hozzá. Köret-

nek burgonyát adtam mellé.

Az első saját vacsora 2014-ből, a szerző felvételén: csirkemell, köret gyanánt burgonya. A kóstolás elmaradt.

A tanulság, amit levontam, máig érvényes: **ezek a bonyolult gasztronómiai fogások nem nekem valók.**²⁸⁷

287. Az első vacsora **2014 szeptemberében** készült, a szerző harminckét éves korában. Az elkészítés a wiki leírása szerint abból állt, hogy a húsdarabokat a tepsibe tette és rájuk zárta a sütőajtót; a fűszerezés ötlete menet közben, a nézőktől érkezett. A köret **nyers burgonya** volt.

Fél óra után, **kóstolás nélkül** nyilvánította késznek. A nézők szerint az étel nyers maradt.

Az „addig megoldott volt” fordulat pontos: a wiki szerint a szerzőnek a bevásárlást házhoz szállító futár korábban „a szolgáltatás szerves részeként” **a hűtőbe is bepakolt**, a Kolosy téri irodában pedig a hálózásája elé tették le az ebédjét.

A hal a szájba

A másik emlékezetes alkalom egy vendéglátóhelyen történt, ahol egy barátommal jártam.

Ott rendeltünk két egész halat, amelyeket az asztalnál filéztek ki. Ez egy komolyabb szolgáltatás, és én ezt értékelem: aki ilyen szinten dolgozik, annak jár az elismerés.

A számla ötvenezer forint lett. Ezt utólag sokan felemlgették, pedig egyszerű félreértés volt: **én nem tudtam, hogy a hal ára dekánként értendő.**²⁸⁸

Ez nem pénzügyi hiba, hanem tájékozatlanság egy olyan területen, amely nem az én szakterületem. A kettő nem ugyanaz.

288. Az eset **2019-ben** történt. A számla két halért és némi italért **ötvenezer forint** volt, és a szerző fizette — a wiki szerint azért, mert az akkori kísérője kegyeit próbálta megnyerni.

A dekánkénti árazás mint magyarázat utólag született. A wiki megjegyzi, hogy a szerző a helyszínen fennhangon ájuldozott a luxus fölött, a pincérek kaján mosolya kíséretében.

Két évvel később ugyanez a szerző a fórumon arról számolt be, hogy **zsíroskenyeret** eszik.

A gasztroműsor

2021-ben úgy döntöttem, hogy ebből a témából műsort csinálok.

Az indok szakmai volt. A magyar nyelvű internetről **hiányzik egy normális gasztrocsatorna**, amelyet egy hétköznapi ember vezet, nem egy séf. Az emberek nem Michelin-csillagos ételeket akarnak látni, hanem azt, hogy mit lehet összedobni otthon.

Ezt a piaci rést akartam betölteni.

Az első adásban halat készítettem, gombával és korianderrel. A műsor technikai okokból nehezen indult, és be kell vallanom, hogy közben fogyasztottam is — de ez egy főzőműsornál nem kirívó, sőt.

A végeredményről mindenki alkotson saját véleményyt. Én **azóta is vállalom** ezt az adást.²⁸⁹

A kész fogás a 2021. április 20-i adásból. A koriander a tálon salátaként szerepel; a gombafejek egészben; jobbra a recept első pontja.

289. Az adás **2021. április 20-án** ment, és a Sodipedia szerint a szerző „talán élete legszórakoztatóbb műsora” volt. Az indulás azért csúszott, mert a szerző negyed órán át nem tudta beállítani a hangot; a wiki megjegyzi, hogy ez egy több millió forintos technikai felszerelésen és három-négy mobilinternet-előfizetés mellett történt. A közvetítést végül **megszakította**, ivott, majd újakezdte.

A „fogyasztottam is” a recept első pontja szerint így hangzik:
„**döntsél magadba legalább 10-15 doboz alsópolcos sört.**”

A műsor teljes címe, ahogy a snecológia megőrizte:
*Pikkelyesen sütőbe baszott, nyers gombafejekkel megszórt,
salátaként koriander ágyon tálalt halcafatok.* A koriander a
tálon **saláta gyanánt** szerepelt.

Az adás záró lépése — szintén a rekonstruált receptből — az,
hogy éjszakára **hányós vödröt** kell az ágy mellé készíteni,
reggelre pedig székletfogó tablettát.

A sütőről

Egy apróságra még ki kell térnem, mert ezzel is hetekig szórakoztak.

A halat közvetlenül a rácsra tettem, és amikor kiszedtem, egy része ottmaradt. Ez előfordul. Aki főzött már, tudja, hogy egy sütő használat közben **nem marad steril**, és hogy a takarítás nem az étel elkészítésének a része.

Ezt utólag nem kommentáltam részletesen, mert nem tartozik senkire, hogy én mikor takarítok ki egy háztartási gépet a saját otthonomban.²⁹⁰

290. A „egy része” a nézők becslése szerint **a hal negyede** volt. Az ok a recept egyik korábbi pontjából következnek: a szerző semmit nem tett a rács és a hal közé, így a sült hús a rácsra tapadt, és kiszedéskor szétomlott.

A wiki rekonstruált receptje ezt is lépésként rögzíti: „Nem baj, ha pár széttrancsírozott cafat a sütőben marad, legalább holnap se maradunk éhesek.”

Ugyanennek az adásnak volt egy folytatása is, két nappal később. A halfej ugyanis nem a sütőben maradt: a szerző az adás közben **a padlóra hajította**, és ott is hagyta. A **2021. április 22-i** élő adásban látható, ahogy a két napja ott heverő fejet **széttapossa**, majd hipós vécépapírral feltörli, végül a vécépapír-tekeracet is széttapossa.

A padló ugyanebben az adásban máshol is szerepel: a szerző a megvásárolt ételt technikai bosszúságában a földre szórta és rugdosta, majd a felszedett darabokat mégis megfőzte.

A kitakarításra napokkal később kérdeztek rá. A szerző nem mondta azt, hogy megtörtént — **elterelte a kérdést**, ami a fórum szótárában önmagában válasz. A gyanút egy megfigyelés erősítette meg: a szerző ezekben a napokban **kinyitotta az ablakot szellőztetni**, amit korábban soha nem tett.

Amit a főzésről gondolk

Összefoglalva: én nem vagyok szakács, és soha nem is állítottam magamról.

Amit viszont állítok: az ember boldoguljon abból, amije van, és ne adjon ki pénzt olyasmire, amit maga is meg tud oldani.

A többi ízlés kérdése.²⁹¹

291. A gasztrocsatornából nem lett folytatás. A műsor egyetlen adást ért meg.

A szerző konyhai pályafutásának mérlege ezzel: **egy nyers csirkemell 2014-ben, egy ötvenezer forintos számla 2019-ben, és egy adás 2021-ben**. A közte lévő években és azóta is

a készétel maradt — ez az egyetlen pont, ahol a fejezet elején
álló számítás és a gyakorlat fedi egymást.

Ez a könyv paródia. A főszöveget nem Kiss Endre Farkas írta: az ő nyilvános megszólalásaiból, az ő hangján készült rekonstrukció, nem hiteles önéletrajz. A lábjegyzetek nyilvános közösségi forrásokból származnak. A mű nem kiadványnak készült, és nem jelenik meg.

Kiskorúra vonatkozó anyag csak hivatkozásként szerepel benne, ábrázolás sehol; személyes azonosító adatok — cím, telefonszám, okmány- és számlaszám, rendszám — nem szerepelnek.
